

یات و سوگات

اکرم صاحب خان

بلوچی اکسیڈیمی کوئٹہ

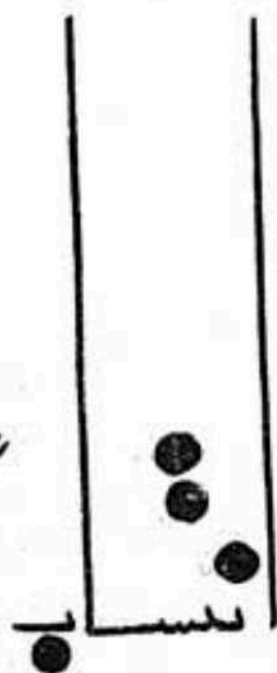
کلیں حق پہ بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

اولی بار _____ اگست ۱۹۶۹ء

لیکھو _____ یک ہزار
چھاپ کنوک _____ بلوچی اکیڈمی کوئٹہ
چھاپ جاہ _____ قلات پرنٹنگ پریس کوئٹہ
بہا _____ ۱۵ کھدار

مقامی پبلشر

عریات و سوگات

بلوچی اکید می کوئٹہ و بلوچستان و ہمایلیں براہندگانی
نام و کمرہ اشافی نمیرا نین کارپہ، نوکیں نسل و راہ
شون انت

اکرم صاحب خان

لر

- ۱- بهمن و ماه گنج
- ۲- هانی و شش مریه
- ۳- دوستین و شیرین
- ۴- شهداد و ماه ناز
- ۵- ستم و توکل
- ۶- عزت و مهرگ
- ۷- پیروز و خاران
- ۸- کیا و سده
- ۹- لله و گریان ناز
- ۱۰- بهرام و عازیز
- ۱۱- بیبک و گریان ناز
- ۱۲- سستی و پیون

ناله به بهار

لر

پیش لوز

من اے کتاب و بہار و وقی جندے بہار و چوں کہناں ؟ چے بنشتہ
کہناں کہ من کیاں ، پر چے کہ من وقی بال و وقی نزا ناں البت تو من و بلیں
نہشتہ کار شاعر عکس کش یا کارٹون جوڑ کنو کے یاد گے نہرم و بہاری ات۔
بلے من چھپیں نا تھکاریں نہرم مکارے نیاں البت ہے بُرزی ہرماں وقی کس
و بالیل حث۔ من وقی بہام نرم و دیمتر کام جنگ پیشے بابت و من پر
گشت و گناں۔

چے ودی لوگ و دیچ و نہشتہ گتگیں تاریک و من و ہے سہاست
کہ من پروری و ماہ و ادلی مرقح و سال نوژدہ سد و پنجاہ و سیٹے ۱۹۵۱
و پسنی و ودی بونگاں - ۱۹۶۵ و وہیکے من اسکول و دانگ و دز گلاٹیش تان من
نہشتہ کاری و حب بوت بلے من نزا ناں کہ چے بنشتہ کہناں۔ من سیران تان
کہ واجیں بنشتہ کار کام و ڈ بلائیں بنشتہ کن انت و چون اکس گپ
دل و کار انت۔ گویں ہے رنگیں ہیالانی سر و چیری و من وقی ودی لوگ و جاہ
ہذاں " اپنی " و صرنام و ووتاکی بنشتہ کنے شاپینت کہ منی زندہ و ادلی بنشتہ کن
ات اے بشتہ کن ۱۹۶۵ و نہنگانی اردو بانٹاک " ہدر و نہال " کراچی و

چھاپ بوت - چہے دہڈی عر من - ہمدرد نوہال " عر ابید وگ زہنگانی ارد
جریدہ گان ہشتانک رانی کت کہ چیز کے عر نام ایشانت " غنچہ کراچی " تعلیم تربیت
لاہور و " بچوں کی دنیا " کراچی -

۱۹۶۸ عر کہ من پسینی عر دانگ - جاہ بزاں اسکول عر مشتی عر دانگ اتان
کہ تربت ریکچ (عر صدا مرزی فیلڈ مارشل محمد ایوب خان عر وہ سال مروکی عر
شادی دیوانے بوت - من دنی اسکول عر نیمکا ہشتہ " کاری چکاس عر بہر زرتہ
اے چکاس اردو بوت - چکاس عر پٹ وپول عر مجلس عر باسک سٹے واجہ
انت کہ پیر ایشان یکے واجہ کریم دشتی ات - چکاس عر پیر من عر دہڈی دہنگ
بوت عر واجہ کریم دشتی عر من عر بلوچی عر ہشتہ ککے سکین دات من وہے
پسینی عر وارت بوتان بلوچی کتاب و مانتا گانی دانگ بناء کت عر ہشتہ عر شوق
حبے برجا داشت - آوہد عہے کہ مانتا ک ادیس بلوچی کوٹہ عر وگ بلوچی مانتا ک
ہست ات - بلے من پسینی عر دانشیں " قلمکار واجہ حیات برقی عر ہدا مرزی اس
شاعر نامر علی عہے بلوچی و امان عر کہیں چنیر کے تاک دست کیت
چہ ہیشانی دانگ عر من بلوچی دانگ و ہشتہ عر وڈ در برت بلے ارمان
کہ بلوچی دانگ جاہ عر نہ پوٹے سوب عر ہر قلمکار و ہشتہ عر وڈ جتا جتا
انت -

۱۹۶۹ عر چہ کراچی عر بلوچی مانتا ک " زمانہ " در آیک بناء بوت - من
رانی اول سہری ہشتانک " کمران و زہنگانی لیب عر گوانی " عر نام عر دمانہ
عر رانی کت واجہ مدلیق آزات عر دہڈی عر سہے ہشتانک دو بہر و شنگ
عر چھاپ کت اے وڈ من بلوچی ہشتہ کاری بناء کت - تا وہے کہ زمانہ
چہ کراچی عر چھاپ بوت ہرماہ من ہشتانک چھاپ بوت انت - گذر ہند

بدل بنشائنگ، آزمائنگ، کسانک و ہر دہریں، بنشائنگ و دنگوشی بوتال۔ سلسے
کلیں سر حالان منی بنشائنگ زمانہ و بلوچی و چھاپ بوتنگ انت۔ ابید زمانہ
و منی بنشائنگانی دلہڈی چہ جہلی بلوچی تاک و جہدہ گان بوتنگ۔ انت۔

”زائے وطن“۔ ”بلوچی دنیا“۔ ”ہنرائنگ“۔ ”ہام“۔ ”صدائے بلوچ“۔ ”آؤں“
و منی گال و بنشائنگ چھاپ بوتنگ بنا و بوت۔ من بلوچی و ہنرائنگی و اردو
تہا اول بلوچی ادب و پچکار بنا و داشت و ”السیف“۔ ”ڈائجسٹ“ و بنشتہ
لنگ بنا و داشت۔ دلہڈی مذہب گئے اگان اول سرامن و دلہڈی و ریتنگ
انت تہ اے کتاب ”یات و سوکات“ پر شمار و بند نہ بوتنگ انت۔

بنشتہ کاری و ہنرائنگ و ہنگامی و کالج و چاگرد و شاعری و سیکن ام
وات بلے من لیکت و زانان کہ شاعری مذہب گئے و منی رسکے چیز زانت
بلے و ہرے ماتی زبان و ہا شاعرانی گالان اشن کنان کنڈان کہ پرج مطلبے نے
بلے ٹیپ و ریڈیو و تالان انت و بلوچی و سک تادان دیگ و انت البت
من جبر و کشک و میارنگ بان کہ اگان من انگت شاعری کنان ام چہ اے
رنگین شاعرانی گالان ہراب و گندتری گال نہ بندان ہے و اہگ و چیز کے
گال پر بستگ و انگت و ہر و ہر سراگاسے رد و بند کنان منی گال چہ ریڈیو پان
کوٹہ و ابید چہ کینیاں کیسٹ بوتنگ انت بلے منی متری و اہگ بنشتہ کاری
و بلوچی و دیمری کاران دست کلاٹیش بوتنگ انت و ایٹھ و لیب و
ڈرامہاں بہر زورگ انت۔

ساز و زمیل و حب و شاعری و سیکن وات و دست پر ہے کہ برے
برے و ہرے نوکیں طرزے دل و کیفیت تہ دل رویت کہ شاعری و ہر و کنان
شاعری و ہر و راہبند من چہ دق و اہیں راہ شون جی آر ملا و در ہرت ساز

و زمیل و سب پر ۱۱۴۳ و دی بوت و اے بد و من پر استاد عبدالرحمن
خیر محمد و بیجو و سرکلاسیک زیر و زانت و زاگک بنا و گت و چنیز کے راگ
و بیجو و جنگ۔ و رت۔ رندا پر نامی این بلوچی گوشندہ و سازندہ استاد محمد شفیع
بلوچ و نیکیں سر و سواں ارمنی رباہ و جنگ۔ اور و رت۔ و پس و ساز
و زیر و دیوان و بہر و رت

سلسلہ کتاب "یات و سوگات" منی اولی کتاب انت۔ اے یات کہ
کتاب و براہ انت پرچ و متناج نہ انت پرچے کہ کلیں یات مے بلوچی
ارب و میکی و سوگات انت کہ ما اے داستان و یاتاں بے شمشکار
بوت نہ کلیں۔ اے کلیں یات بلوچی زبان و عشقی داستان انت بلے اوان
کہ مس بلوچی و ابید چہ "لک و گراناز" و داستان و دگر پرچ کتابی و ر و شرم
و چھاپ نہ بوتگ۔ من پر بازیں شوٹاز و پٹ و لوٹے و پد اے یات جسم
کاک انت۔

اے یات و سوگات کہ اشال ما ROMANTIC BALLADS
ام گشت کین مے ادب و مستری و مذنی بہرے انت و بے و ر و
بے بہا انت ہر داستان و تنہا سر مجاری، مہانداری، اولس دوستی، پہکیں واگ
و پھنات پتر انت۔
باز داستانانی بنی کردار مذنی نامیں واجہ کار و ملیں نامدارین بلوچ انت
چو کہ حانی و شہ مرید، بسبک و گراناز، عزت و مہرک، اہل و ماہ گنج۔
منی مستری واگ ہے بوتگ کہ پرچ داستان پشت نہ کیت و بلوچستان
و سرزمین و کلیں یاتاں پر و انوکال و پر بلوچی ادب و سوگاتے جم بکناں اکر
اے داستانانی یات پر ہر بلوچ و سوگات انت پر شک من اے کتاب و نام

یات و سوکات " ایرکت -

من اردو زبان ءے داستانائے بنشتہ کنوکان باز اصلیں پہنات ہے
سرجی پدر نہ کنگ انت بے من ستریں واہگ ءے کوشت ہے برت ککلیں
داستان سرجی ءوگوں راستیں کانوار و در دشمنان بنشتہ کنگ بہ بنت - اے
برو ءے ابید چہ اردو تارنخ ءے واہگ ءے من کلمت ءے کماشیں مردم و پسین
ءے کماش و پیریں مردماں چہ باز نوکیں پہنات زانگ انت و اے داستان
سرجم کنگ انت -

من وق واہگ ءے لوٹ ءے چہ عقد ءے سہراہگ ءے کار کنگ اے
بابت ءے شتا و النوک جوانی ءے گشت کن رات و شتے راہ شونی من ءے دینا
برگ ءے موہ و نت -
من بلوچی ءے نامی این شہ لانیس ءے زبان دوستیں واجہ عزت بخش
صابر ءے دلبری ءے بے تران بوت نہ کنان ءے اے کتاب واجہ ءے نیکیں دلبری
ءے بنشتہ کنگ -

من ہما و النوکیں براسانی اوں منت ءے گراں کہ آواں ہمو و ہرگوں
ڈاک و پٹال من ءے کاگہ بنشتہ کنگ و منی بنتانگ دوست کنگ و توصیف
کنگ انت رمن ءے اہمیت انت کہ و النوکیں براس اے کتابے دوست
کن انت و وقی ہیال ءے من ءے سوچ انت - زندگی اہیت ؟

زندہ ءے بابت ءے بزم انت و قلمکاراں وقی ہیال جوائیں رنگان دیبا
آؤرنگ انت بے من ہے گشاں کہ زندہ پشلم ءے موزگے انت کہ اشیے بندیک
ءے سرٹے مٹے دست ءے انت ماہے موزگ ءے بندیک ءے آؤرنگ ءے اے - آؤر
جنگ ءے اودار ءے گاہیں سرودہے درکیت گدا موزگ ءے نشان اہل پشت

نہ کسیت۔ ہے وژ زندانت۔ وہرے زندہ روح گوزان بہ بنت
 دماگ و تہنگ و سرا چہیز کے نکش بہانیت گڈا ایشے لوٹ ایشنت کہہ
 مردم زندگ انت اگاں ماہ و سال بگوزانت و سدا و سما بہ بیت گڈا
 ایشے مطلب ہمیش انت کہ بنی آدم و سدا و زانت مڑتگ۔

اگاں زندہ کتاب و سرہی تاک بے نکش و ہالیگ بہیت، چکتس گ
 بیت ارمان بیت ادرگے ام زان انت کہ ناں امن پہم گشت نہ کناں
 اے بابت عمن و ت ہار چار و ہچار کناں کہ

زندہ اے ہالیگ و بے نکشیں کتاب کہ مئے دست و ڈہگ بوٹگ
 پہ ہے حاترا کہ مادی زندمانی عراشے تاکاں نکش و ڈولدار کمن اں۔ بے کسوی
 و زندہ کتاب بے نکش اوں نہ انت پمشکہ منی زندہ کتاب و بلکیں سئے و
 چار تاک نکش انت من ہے تاکاں چار اں و دل و سہڑنیاں ووش کناں
 نرڈ و ہے تاک من عر چن دوست انت!

من ہے گشاں کہ کسے اگاں زندہ کتاب و ہے سہیں چاریں تاکاں بڑ
 گنج بہنت و در بہنت منی زندہ جگے و ابید، ہے نہ بیت کہ آئی تہا گوٹگ
 روحانیات ڈولداریں مانیش و قبرے، و وڈو آک (ریک) سرا و اب انت
 من نہ لوٹاں کہ ہے یاتانی نشاں گار بہ بنت۔ پمشکہ من ہر و ہر ہے قبر و سرا
 نوک دھون کناں۔

زندہ جیٹھ و پوریات و پرتج و تاکاگ و تہا منی تڑو زبان و
 واسطہ کار مذہنیں گتے۔ من و قی زندہ اے بیت و شیشیں سالاں پہ
 زباں عر پے کنگ؟ اے جُست و پسہ عر مشاہد ات تاکہ چہ شے کاپہ
 و زندہ کتاب و نوکیں تاکہ نکش بہیت۔

من دق سولیں براس انور صاحب خان و واجہ مہد خان مرتی و اول
منت داراں کہ اے واجہاں مدام من عو پہ بلوچی و ویم رہی کاراں ہڑوین
ملک و دلبری وات ۔

شے کستر

محمد اکرم صاحب خان

۲۹-۶-۷۸

ہمٹل و ماہ گنج

اے داستان بک کہن انت اے داستان بہاں و صدر اعظم
کہ پرتگیزیان زنگبار (زنجبار) بگرتا مشکت (مستقط) و بقی (باد)
بند کرتگ ات انت و عرب حور (خلج العرب) و تھا دور دور شہ
کرتگ و بے ترس و بھیسم ارش کتگ ات۔

دوہیں ہند مکران ام ایٹاں پشت نہ گیتگ۔ کلمت مکران و
سرایک کہن و قدیمی بدن ایت۔ آن وہاں کلمت پہ وقی سبزی کچھ و
نامدارات۔ کلمت و مالک نہ ترسوک و شری تب و واجہ و ات۔ آئی
سردار جیہند ات جیہند و بہادری و حال یوگیں بلوچستان و ابید و
ام شنگ ات۔ زالمین پرتگیزی کہ نیلیں زر و تھا پہ دُز و پُلی و دست گلا
ات انت آواں ام جیہند و بہادری حال سربوت پمشکہ آواں کلمت
تیاب سحر آگے نام ام نہ گیت بلے ہے دگ و مس نیلیں زر و گلا
پرتگیزی دُزاں بوجیگانی سرا ارش کتگ ات کہ چہ دوہیں دوراں ا۔
بوجیگاں بہاں مال آوڑتگ ات۔

داستان و مطابق و سردار جیہند و یک پنج لے ات کہ آئی نام
ات۔ ہمٹل و قی پت و وڑیں نہ ترسوک و بہادری ات واجہ

ہلے را بہادری و ابید زبائیں رنگے ام داہگ ات۔ ہلے وقی بالاد و
 دلیری و تیوگیں بلوچستان و نامدار ات چہ وقی دش ہتی و کسان مزین و
 دوست ات۔ ہلے سک و دلدار و زیبا ات پشکہ کلین زور و مالدارانی
 جنگانی چم پہ ہلے و ات ات کہ مٹے بہر و بات۔ بے ہلے و را اے نیگا
 پنج دگوشی نیست ات آئیے دل و تہا پنج وں رنگیں پری و ہاگہ نہ گنگ
 ات زہم ڈگ و نشاگ بازی و ہلے وقی مٹ دت ات۔ آں و حدی بنی
 آدم و آبادی کم ات پشکہ دلت و جانور بازات۔ ہلے و ہمو و حدس جنگل
 و گوں شیر و پنگاں پڈکیتیں و شیر و پنگ و واپننگ ات انت۔ برے بے
 گوں شیراں تا دیراں جنگ و پڈ بوتیں بے کنگ و سوب ہلے و بوتنگ
 ات۔ شیر و دگہ بھیناکیں جانورانی جنگ و درگت و بلوچ شاعران وقی
 گلانی تہا ہلے و را "زہم جن" و نام دات و ابید زہم جن و نام و گورکش
 ام گشت۔ چہ ہاں و حد و مردچی ام ہلے و را ہلے زہم جن و ہلے گورکش
 گشت ات۔

یک روچے ہلے و داہیں پت میر جہیند و آئیا گشت۔
 آبا۔ نون من پیراں۔ ہذا بذانت تاکدی اے سرزمین و ہاناں پشکہ
 منی داہگ و لوٹ ہمیش انت کہ وقی نرمد و تہا تئی مرا واک بگنداں۔ ترا
 سادنگ بگناں و ماروس بدیاں۔

ہلے و پسہ ذات منی بے درویریں پت تئی گشتن منی سروچھاں ہرماہ
 و ہر و حد و تو بلوٹ منی ماروس و کت کنے۔ ہلے و پت چہ وقی پنج رولے
 گپاں سک وں بوت و چیز کے روتج و پد میر جہیند و وقی پنج ہلے و
 را وقی زکیں سیادانی تہا گوں زبائیں جگے و ماروس دات۔ آں زبائیں

جنگ و نام " ماہ گنج " ات ۔ چ ہل و زیبائیں رنگ و ابید ماہ گنج و
 تھا پچ ردین کرد نیست ات ۔ کیتن و حد و تھا ماہ گنج و چہ وقی بے دریں
 مہر و زانت و ہل و دل و جاگہ کت ۔ ہر وڈ یک دومی و سرا ندر یک
 بوتان اگاں ماہ گنج شمع ات گڈا ہل آئی پروانہ ات ، اگاں آ پھل ات
 گڈا اے بلبل ات ۔ کیتن و ہر و جتائی ام بے دومی و یکے و رگت نہ کت ۔
 چہ ہل و ماہ گنج و بے کسائیں مہر و واہگ و گند گا پد ہل و ہل و سنگتاں
 ہے لیکھت کہ ہل نوں پیسری ہل نہ انت و ہل و سنگتاں ہے لیکھت
 کہ ہل نوں پیسری ہل نہ انت و ہل و شکار و زہم جی و بر جاداشت
 نہ کنت ۔ بے سنگتانی اے خیال رد بوت ۔ گوں زیبائیں زال و مہر و ہرنائی
 و ہل چہ شکار و کہ دست گتیاں بے خیال نہ ات بلکین ہر و حد و شکار
 و شنگ ات ۔ ہے وڈ گوں شات و دشی روح گوڑاں بوتگ ات ۔ ہل
 و دل و پچ گم نیست ات و اجہ ہڈا و ہل و را وڈ بچکیں رنگ مہر و
 بے انگت گوں زال و آئی مہر و تھا پچ کئی رنگ نہ بوت بلکین گوں بوگ
 بانک و روح پر روح مہر و دان ات ۔

مرگ و راکس داشت نہ کنت ۔ گم بہیت کہ دشی مرگ بے گشتکا
 کیت ہے وڈ ہل و تنگیں پت میر جہند چیز کے روچے ناوراہی و
 پد مہر ۔ چہ پت و مرگ و ہل سک ملور و بزنیک بوتگ ۔ پت و مرگ و
 پد ہل پت و جاگہ و سردار جوڑ بوت ۔ دوسیں ذمہ داری و چکاسانی دیمپانی
 ہل و نا لگی ات ۔ بے بہادریں ہل و ہمت یل مذات و گوں ہب واہگ
 کارناتینگ انت ۔ دست گتیاں ابید آیا چہ دتی شوقاں دست نہ کشت ۔ گس
 و گوں زالہلاں مہر ۔ ہا لگیں و ہاں سیر و شکار ہے وڈ ہل و زندر و روح

گوزان ات انت - ملک ام دشمال ات اولس و رام پچ تکلیف نیت
ات -

کلیں اولس و دل بنداں خدا و بے دروین نام ات و ورس چہ خدا
و شکر و درشانی ات انت پمشکہ خدا چہ آیاں و ش ات و اولس و
روح پہ شاہی گوزان ات انت -

برے برے سردار ہل گوں وقی ہبلاں گوں بوجیگاں نیلیں زر و
سیر و ام شنگ ات - باز براں گوں وت آیا اسباب ام زرتنگ ات و
باز روح دریا و تہا بوجیگ و تہا گوزائینگ ات -

ہے وڈیک روچے ہل گوں درون و ازباہاں نیلیں زر و سیر و گوں
بوجیگ و در انک ہل و ہمہ راہی تہا نا خدا و دریا و دریں میدام گوں انان
ہل گوں وقی سنگاں بوجیگ و سوار بُرت - آزمان ساپ ات روح
و برانز زمین و نیلیں دریا و دلبنداں لگان ات بے بوجیگ و شنگ کشک
و چیز کے ادلرک پد سیاہ مجیں طوفانے و دی بوت - دمان و تزنیں گوات
و شہماتاں بوجیگ و را اے ینم و آینگ کنگ بناء کت - تزنیں گوات و
سوب و بوجیگ و گور (دیم) چکرت - نا خدا و جانشواں راہ کار کت - تزنیں
گوات و ہیر و پ و طوفان و سوب و کس و را پچ سدھ و سمانیت ات - ہے
طوفانی روحانی تہا ششش روح و ششش شپ دریا و دلبند و گوشت -

بہفتی روح و برانزاں بوجیگ و نا خدا و جانشواں تیاب و اسپیتی وے
دلیت - ہے اسپیتی و گندگا کلیں مردمانی جان و نکیں زندے آنگ - چہ کہری
طوفان و در آنگ و شکی و شون و رد و اسپیتی و گندگا بوجیگ و مردمان
خدا و شکر گیت - وینگ طوفان و آماچ و پدکار نہات انت کہ مستریں

طوفانے دوی بوت۔ پرتگیزی گروکیں بوجیگانی دیپانی۔ اے جاہ شکست
 بزاں عمان و تیاب و نرات کہ پرتگیزی مذنبین نذ جاہ و ات۔ ہتل و
 سنگانی بوجیگ ویم پہ تیاب و رڈکات کہ ارشاں وتی دیا دگہ بوجیگ
 آگ و دلیت کہ تیزی زمرشت و پیداک ات۔ ساحتکے و تھاہے دوی
 بوجیگ و ہتل و بوجیگ و گوں سوڈلست۔ دوی بوجیگ و مردم یک پہ
 یک و ہتل و بوجیگ و تھا ایک انت و گوں وتی ترپوکیں زہاں وڈ و پل
 و لانگ بند بوتگ انت پرتگیزی بے سمانی و سر بوتگ و ہتل و سنگت
 دلوارگ بوتگ انت آہاں پرتگیزی دیپانی نہ کت و یک یک و نیلیں
 دریا و تھا دور جت و پہ اوژناگ تیاب و سر بوتگ و پروت و ویم تنگ
 انت۔ بوجیگ و تھا ایو کا یلیں ہتل پشت کپت ہتل و وتی زہم چہ میان
 و کشت و گوں پرتگیزاں دوچار بوت۔ مزین دل و بے ترسی و آئی و ابید
 وژمن و زہانی دارگ و بازی وژمن گوں زہاں وڈ و مکر اوں کنگ ہتل
 و پچ نہ مارت کہ من ایوکان و وژمن باز است آن چو شیر و مست
 و جہان بوت و وژمن و پچ مردم کہ ہتل و دیا ایک زندگی و پچے
 دست و ششت چہ ہتل و ایوکی و اے بابت و بہادری و وژمن جیر
 ات۔ ہتل و بہادری و زیبائی و زندگین وژمنانی سر مزین اڑے
 دور دات آواں دت مروت شور کت کہ اگاں اے زیبائیں جوان
 و زندگی و دستگیر بکنیں و وتی سردار و دربار و سر بکنیں سردار سک
 و شہیت و مارا باز دلبڈی و میکی و سوگات ام دنت و ت مس و ت
 شور و سلاہ و پد آواں وتی حصار تنک کنان کت بے ہتل و پچ پرواہ
 نہ کت ہتل و زہم انگت چو منیں لیڈہ و جہان ات۔ وژمنان وتی حصار

انگت تنک تر کُت و پھ لوپ ہل ۽ را دستگیر گنگ ۽ کوشت برجا
 داشت۔ بے ہل انگت دشمن ۽ مردماں یک دوی سرا ابد واپ ۽ سر
 گنگ ۽ دست گلائیٹش ات۔ بوجیگ چہ ہون ۽ پڑ بوت۔ ہل ۽ زیباٹیں
 جان ۽ سلام صون ۽ ترمپ پد رات انت بے ہل وقی ٹپانی پچ رنگ نہ
 جگ۔ ہل وقی چار ویم ۽ درماں و آئی لوپ ۽ دتا رکیٹان ات کہ پٹت
 ۽ یک دُڑ منے ۽ ہل ۽ راستیں دست ۽ را زہم جت ہل ۽ دست ٹپی بوت
 زہم چہ دست ۽ در اتک ۽ یک دُڑے ۽ زہم زوت وقی دستاں
 گیت ودرے دُڑاں ولیت کہ نون ہل ایوک ۽ بے سلاھ انت آواں وقی
 لوپ دور دات ۽ ہل دست گیر کُت۔ دُڑاں وقی بوجیگ ۽ را زہر
 ۽ چولانی تھا چو آہو ۽ تاچھیگ بناء کُت کہ زوت ہل ۽ را وقی سُرار
 ۽ دیبا حاضر بکین ہل چہ وقی دست گیری ۽ سک بٹریک و پریشان ات
 بے آئینا زیات وقی ہیرا یانی بُردی ۽ پریشان کنگ ات کہ آواں یک
 پیک دور کُت۔ ہل ۽ ہے ہیلانی نہا آزمان ۽ پراٹیں سیگ ۽ را
 چارت ۽ آزمان ۽ سر ۽ جبراناں دیبی کُت ۽ پھ وقی تنگیں پیری مات
 و زیباٹیں لوگ بانک ماہ کنج ۽ اے گالانی سوگات دانگ۔

اے زہر ۽ نوداں ہل ۽ پیغام ۽ برات

پہ کھتیں مات و بکینیں دوست ۽ سر کن ات

من ۽ بے سیتیں فرنگاں دست گیر کنگ

ہل ۽ پھرے من پت ۽ باریگ ۽ کنگ

کہ منی ہمراہ بے دلیں دشتی بونگ انت

لنگے پیغامش کُت و پھ ۽ پنگ انت

پہ منی شام ء مہلیں گندیم ء بہ دُرش
پر منی چاشت ء سیر یکیں گُور ء مہ کُش

اے منی ماہل پہ من ء زہیر گیگ ء مہن

ریشمی رُو بند ء منی بور ء پر مکن

پُر یگیزی دُزاں ہل ء را وتی سردار ء دیما بُرت ء پیش کُت

وہے پر نکانی سردار ء ہل ء رنگ ء دروشم قدر و بالاد ولایت ہیوان

بوت تادیراں آیتا ہل ء سر ء بگرتا پاداں چارت و وتی کر و گور

ء مردماناں جُست کُت

لے مرد باز زیبا و ڈولدار انت ؟ شتا ارشیا را کجا دستگیر کُت

و پرچا ء آواں وتی سردار ء را گشت

” واجہ ہر وحد ء وڈ ء ما دریا ء تھا وتی گشت ء چے پدی بگمیں

کہ اما را یک بوجیگے چھاں کپت ما وہے آن بوجیگ ء کر ء سر بوتیں

مادیت کہ اے مسافرانی بوجیگ ایت و مال و از باب ء چکار انت

ما ہماں بوجیگ ء تھا دور جت و دُز ء پُل بنا ء کُت بوجیگ مردم

یک پہ یک ء سترتاں بے ایشیہ گوں مزن دیری ء گوں ما ایو کا

بڈ کُت و مئے بازیں سنگت ے کُت ۔ ما وہے ایشیہ بہادری

دلیت ہے حیاں کُت کہ مئے سردار و ت بہادر ایت المہ آن

بہادر ء قدر ء کنت چہ پشکہ ما ارشیا را دست گیر کُت مہتی خدمت

ء اڈرت

سردار ء وتی مردمانی کپت گوش دارگ ء پد ہل ء را زندگ ء واسط

گشت

ہمل و ت سردارے ات آئی ء و تى سرا بھر حکم نہ دیست بے پرنگان سردار
 ء اے حکم ء آ مجبور ات و صاموش ات ۔ پرنگان سردار ء گوں ہمل ء دیا
 ء سفر ء بابت ء چٹر کے گپ جت و ہمل ء را بندی جاہ (جیل) ء جرت
 چیزے روح ء پد سردار ء ہمل ء را و تى دیا آزر تو گے حکم دات
 و ہرے ہمل فرنگان سردار ء دیا سربوت سردار ء ہمل ء را گشت ۔

”لے نوجوان من ء تہی جو انسانی ء سرارحم کیت ۔ من و ت بہادرے
 ال پیشک بہادران دوست داران تو راست راست و تى نام و تى ء
 بگشت ء ۔“

”ہمل ء پ زہر سردار ء چٹانی تھا چارت و درائیت ” تہی رحم و ہمدی
 ء مینت ، منی نام ہمل کلتی انت من سردار جیتہد ء بچاں ۔ کلت و کر و کر
 ء جاہ منی انت ۔“

سردار ء و ہرے ہمل ء گپ اٹش کت انت آیا گشت ” ہمل من
 ترا و تى ارد ء کماش جوڑ کناں و تو ہماں شرزگیں جنگے نام ء گرے ترا
 دیاں تہی آروس ء کناں بے ترا ایو کاسے دین ء آیک بویت ؟ تو پد و تى
 دوار ء رو گے نام ء ام بگرہ ۔ ہمل ء درائیت ۔“

”من و تى دین اسلام ء پ تر و دنیا ء لالچ ء میل بدیان و
 کافرے جوڑ بیاں ؟ چشیں بے غرق ء من کت نہ کناں ۔ سردار تو پ
 بے ہیالی ام چشیں گپ ء دل ء میار کہ ہمل تہی لالچ ء رد ء و تى دین
 ء میل دنت و تہی ارد ء کماش بیت ! و ہرے فرنگان سردار ء ہمل ء
 ترندیں پسہ اٹش کت آئی پٹ پاد آتکاں آیا پ زار و کو کار و تى سیاہی
 تو ار کت و گشت ہمل ء چ منی دیا دور کئے اشیا انجین تاریں کوں ء

تہا بند کن ات کراشی روے ہوش بہ ایت ؟

اشیار ورون و آپ و ام مر دثیت ؟

سردار و حکم و سرا ہمل و رابند گنگ بوت ۔

پرننگانی سردار و راک یک جکے ام است ات کہ ڈولدار و زیبا ہار
سردار و کش و نندوک ات و ہدے یک روپے ہمل و را سردار و دیم
آرگ بوت و ہدے پرنگیں جنک و چم ہمل و کپیت آن ہمل و سر
نذریگ بوت بے وقی پت و دیا آتیا پرج گشت نہ کت البت و ہدے شر
و تہاری و وقی بانزل ایر دات پرنگیں جنک شب و تہاری و ہندی
و تہا بے چہڑی و نندوک ات ہمل و وقی زیبا میں زال ماہ گنج و
کسائن نہک و پیری مات و خیال لال سر و چیرات پشک ہمل و
پرننگانی سردار و جنک و آہک و سد و سما نیست ات ۔

و ہدے پرنگیں جنک و دلیت کہ ہمل منگی نہ ات آتیا وقی ڈول
کار بست و تران بنا و کت " بندیک من چ تو ورون اورنگ و
بے ہمل و پرج دگوش نہ دات آن وقی خیال لالی تہا ات ۔ سردار و جنک
نزیک ترا اتک و پدا انجوش و گشت ۔

ہمل و نرم نرم و دیم ترینت و جت کت تو کئے ؟ ہمن منہ
ہمدردی دارے !

جنک و پس دات من سردار و جتکاں من ترا دربار و دلیت ہا
تئی سرا قربان بوتکاں تو منی پت و گیاں بزور آن ترا آرات کنت و تو من
و وقی کت کئے پرچے کہ من ہے زانان من پرج و ر و بے تو بناں و ہدے جنک
و وقی گپ ہاس کت و صاوش بوت ہمل و گشت تو سودہ کنگ و ننگ

بے او سردار و زیبا میں جنک تھی رنگ و درویشم و تھی جو انسانی من و
 بدت نہ کنت من دلی دل باز و بد پیر یک انچیں جکے و یا دات کہ
 آئی مزین چم چہ آہو و خیم و انت آئی مود و ملگور دراج و زیبا انت
 آن باگواہ و تک نندیت و منی راہ و چاریت۔ آن منی لوگ باگک انت
 منی زند و متاع انت منی زند و بہرہ انت آئی نام ماہ گنج انت۔ تو
 پادامی دیا چہ اوقی آرگیس ورگاں بہرنا درکار نہ انت اے ہر میں
 ورگ۔ و ہرے سردار و جنک و دیست کہ سہل و من و پشومان کت
 آن سک زہر گیت و آئیا گشت او مغروریں بندیک تو منی دل پردر
 کت من و راگیگ کت بے یات کن منی بیر سک گران پکیت تزا
 اے گشگ و پرد آن در انگ و شت۔

اداں یلیں ہل پر نکانی جیل و تہا روچاں گوازیکا انت و آوداں
 کنت و بدن و ہل و زیبا میں زال ماہ گنج و ہل و مات ہل و بگوہی
 و سک ملور اتاں ماہ گنج سک ملور ات۔ بے ہل و آئی و ہر و گوزگ گران
 ات۔ ماہ گنج برے تیاب سراشگ و راہ چاری ات و برے کوہ وریکاں
 ہل و شوہانزی انت راہ سراہر کے کہ ماہ گنج و دیا انگک ات آئی ہل
 و انت و شہت گنگ ات بے ہر گیس و سہے پسہ دات کہ ماوت ہل
 کہ پلین ہل گنج انت!

اناگاہ و یک روپے یک دست چاریں جوگی بے تک۔ ہل و لوگ
 اک ماہ گنج و وان و پیکے چہ گندیم و پر کت و آورت و جوگی و روات
 و گوں بوجی گالاں چوشے گشت۔

دوت بکن دست چار گند منی دست و
 دے من و سال و پنج کن جست و

دیر کنگ ہوتیں سہل و رنگ ء

سک زہیر داراں پہ پھل ء رنگ ء

نہ دپ ء ابوئیں سلام ء کثیت

نہ کاسد و مستانگ و رگام ء کثیت

ڈیرہ بے نوکین دوست کنگ زاناں

گوں غم و چکراں نشہ ہیراناں

جوگی ء ماہ گنج ء دست چارت و گشت کہ ہنہ ہبل ء انچیں

جاہے وقی کت کہ یک و دو ء آئی آگے گران انت۔ آئی دست پہ زور

بتگ انت یلیں جاہے وقی کت کہ یک و دو ء آئی آگے گران انت۔

آئی دست پہ زور بتگ انت یلیں ہبل ملور و کتا کت انت۔

وہرے جوگی و دپ ء ماہ گنج ء اے گپ اُش کت انت سگ زور

بوت آئی چم چہ ارسن ء پڑ بوتان گوں گریگیں چم و شلوکیں ارساں ماہ

گنج وقی لوگ ء اٹک۔ نول بے کہ گمہ لوگ و واہ ء ماہ گنج ء را رنگے

کار نیست ات۔ شپ و روتج ہبل یاتاں بے واب و آرام ات۔

آوداں پڑ نگیزانی سردار ء یک برے پدا ہبل ء را لورت و گشت ہبل

من تنی گٹ سری پسہ ء اُش کنگ بوٹاں؟ اکاں ترا منی گپ دوست انت

و تو منی گپاں زورے من ترا آزات کنان و وقی ارد ء تنہا ترا مذہن منب

یے ام دیاں۔

سردار ہے گیاں گوں ہبل ء کنگا ات کہ آئی جنک گوں ہزارہ نازاں آک

و وقی پت ء کش مہ کش نشت و گوں کینگی چھاں ہبل ء را چارگ بنا و کٹ

و وقی پت ء را گشت یے۔ ابا اے مغزوریں بندگی ء من ء را بے عزت

گت ابید اے گپت ء اے بلوش ء مے دین و ترا را زاه و بدام گنگ
 اے بھیما کیں مروے ہر چوں زونت بیت ایشیہ بگش چوش مہ بیت
 کہ اے پتھیت و نور بروت و وقی دوار ء سر بیت و وقی ارد ء پہ
 جنگ مسّت بکنت ۔ سردار ء وقی جنکے نیمکا چارت و گشت جنگ !
 ایشیہ گت سری فیصلہ انوں گنگ بیت " پرا دیم پہ ہتل ء تر بیت یے و
 تر مندیں جکلے ء گوں سردار ء درا یئت ۔

" ہتل بگش ترا مرگ دوست انت کہ زندہ انگت ترا مودہ است من
 ترا دتی حاکی ء تھا مذنی منسب ام دینگ ء جار پیسراجت ابید اے
 گپاں اگاں تو منی گپاں زور گاتیار ہے من وقی ہزار میں جنک ء ام گوں
 تو نکاح دیاں ۔ تئی یکیت منگت ء سراے کلین چیز تئی بنت ۔ اگاں تو منی
 گپاں منگت و زورگ ء تیار نہ بے گڈا جلا ف ء زمہ بیت و تئی گردن ہتل
 چہ اے گپاں ست زار گپت و آتیا گشت "۔

او کچلین پرتگینرا او بے دینیں پرنگی ! من تھی گپاں نہ متاں منی پستہ نہ
 منگت انت نہ منگ ! من تھی ملک ء تھی سرکار و تھی زیبا میں جنک ء کلمت
 ء یک ڈوکے ء مٹ نہ کناں ۔

وقی زیبا میں جنک منی دیا آؤرت کہ من ء منسب ء لالچ ء دیئے
 دمن وقی قوم وقی ملک ء بے خیال ہاں ۔ گوں من چوش نہ بیت ۔ منی
 گڈ سری ساہ ام گوں قوم و ملک ء یاتاں ہوار بیت و در کیئت ۔ من
 وقی وفادار و ماہ لجنیں زال ء بے شمشکار بناں ۔ اگاں پہ ساھنگے تو
 من ء را منی زمہ رہدایتیں من انوں راست و در وگ پتر گنگ ات
 بے ارمان کہ من تھی دستاں اوں من بے دساں ۔ نون ہرچ تو لوٹے ہماں

وڏڙڪن مٺي گپ هئي بونگ انت کہ من گنگ انت پڙيگيز سردار چه هٿل
 ۽ راسين نعره ۽ ساڪ پھوڪ بوت وڌي سپاڻيگاناں توار ۽ جت کہ
 جلا ۽ توار بکن۔ سپاڻيگاناں جلا ۽ آڏر۔ سردار ۽ حکم دات کہ هٿل ۽
 سراگڏ۔ جلا دگن زم ۽ هٿل ۽ ڀيمکا گام بگج بوت هٿل ۽ چارين ڀيمکا چم
 شانک دات و چارت و گشت اداں کسے نے کہ مٺي کلہواں رپيناں،
 مٺي لوگ بانگ ماہ گنج ۽ سر بکنت۔ هٿل ۽ آزمان ۽ را چارت و گشت
 اے گوات اداں دگ کس نے تو مٺي کلہواں مٺي کلمت ۽ مٺي لوگ بانگ
 ماہ گنج ۽ سر بکن آيا گشت

وت خدا سٿ انت کہ داشتگان زوراں

گيشتر بشارتي جٺ و هوراں !

پاڻوتی مات ۽ باز دل گيراں

من وڌي ماہ گنج ۽ بلا زيراں

اگرے جو دے چو من ۽ بور سوار ۽ بگر

شرر و نيکين لائق و نامدار ۽ بگر

زم جن بے بيت و هٿل ۽ نام ۽ نوک بکنت

گورکش يے بيت و هٿل ۽ نام ۽ نوک بکنت

گون بے ڏرين ڳيتا ماني سر جي ۽ پڊ جلا ۽ زم جت و هٿل ۽ ڏولدا رين

بالاد و سر جتا بونگ انت۔ ۽ ۽ وڏ زالمين هون وارين پڙيگيزاں گون مٺين

هٿل ۽ هونان وڌي دست سهرنگ و هٿل ۽ زند نميران کٽ

ہانی و شہ مرید

شہ مبارک و تی بزرگی و درویشی و سوب و بلوچانی تہا نامدار و چال
جاگاتے چاکر خان و وعد و نامی این کماشے ات بلوچاں ابید ہر کسی
دل و شہ مبارک و عزت ات ۔ عدا ترس و نیکیں شہ مبارک و راجپوت
زہنگے بوت ۔ ہے زہنگ و نام شہ مرید گنگ بوت ۔ شہ مرید قولدار و
زیبا ات بہادری و بے درو رات شعر و شاعری و ام شہ مرید و دے
داشتگ ات ۔ سیر و شکار و ابید ساز و زمیلی دیوان ام شہ مرید و دتیں
دیوان بوتگاں ۔ شہ مبارک و مرید و راجہ ساز و زمیل و دگرہ روین کردانی
رکینگا باز کوشت کت بے کامیات نہ بوت ۔

شہ مرید و دشتاری گول گوچک و زیبائیں پری ہانی و بوتگ ات
کہ و تی رنگ و درو شہ و بے مٹ ات ۔ ہانی و شہ مرید و یک دگر اگول
صوب و واہگ ات ۔ ہانی و واہگ و ہبرچہ شہ مرید و گالال ام پد رت ۔
ہانی شہ مرید و شاعری و سر حال ات بے قدرت و را اے تاک ٹینگ
ات و وعد و موہ و آنسرات ۔ آخر ہاں روح اتک کہ چشین روح ہرچون
بکن گوانینگ نہ بنت

یک ساز و زمیلی دیوانے و تہا میر چاکر خان بلوچانی نامی این کماش

کہ آئی بہادری و سرچاری و کارنامہاں پانزدہ صدی عیسوی و تاریخ پر
 انت، میرچاکر خان کہ آٹیا بادشاہ ہایوں و واسطہ دوار تخت و گرگ
 دہلی و سراگون بلوچ لشکر و ارش کت۔ میرچاکر خان کہ آٹیا سر
 حکومت مندہ و ترکان گوں یکیت و ہدا جنگ کت و من بلوچستان و دق
 حاکمیت و بر جادارگ و کوشت کت ہے میرچاکر خان و ساز و زبیل و
 دیوان و تنہا گشت سرداراں بیارت مروچی مایک یک انجمن سوگندے
 بکنیں کہ آٹیا ماسرجم بکنیں " ہے دیوان و تنہا شہ مرید، جاڑ و دگہ
 مردم زندک ات انت۔ میرچاکر و ت و تراہنت کہ منی سوگند ہمیش
 کہ من مرگ و نہ ترسان و نہ تچاں۔ جاڑ و گشت منی ریشاں ہر کس
 دست بخت من آٹیا کشاں۔ شہ مرید و گشت من سوگند کناں کہ ہر
 منی کرا ہرچی بلوہیت من آٹیا بے ہر نہ کناں۔

پھیز کے روچاں پد میرچاکر خان و دوساں پیسیر جاڑ و ورا چکاس
 چاکر و جاڑ و یک مولدے و را ہزار کت کہ ہے مولد و دیوان و تنہا
 جاڑ و کسانیں محصوہیں زہگ آورت و جاڑ و کنت و نادینت کناں
 زہگ و اے ینگا آں نیمگا سر سر کت و جاڑ و ریشاںاں دست بن
 کت وادداشت۔ جاڑ و دلیت کہ من دیوان و کلین مردمانی و ہیا سوگ
 کت پہ دق نام و شرب و بر جادارگ و جاڑ و دق کسانیں محصوہیں زہگ
 دق سوگند و سراکشت۔ چاکر خان و چہاں جاڑ و و شرف گیشتر بوت۔
 روچاں میرچاکر و مانی و را دلیت۔ گندگ گوں گندگا بوت بے میرچاکر
 و ناتنگ ات و مالو مدارات کہ مانی شہ مرید و دستار انت و آٹیا
 دستاری و پروشنگ گران انت۔ بے میرچاکر و دگہ وڑے کت آٹیا

باز شعر جنوکیں نوری جم کُت و آواناں زر و مال دات و گشت کہ مروچی شپ
 شہ شہ مرید و لوگ و بُروات آواں سویت و تہارچ بکن ات و دے
 شہ مرید و شہ بیف و گشت کہ بلوٹ بگش ہے لوٹے شہا؟ گڈا شہا چہ شہ مرید
 و ہانی و بلوٹے بزاں شہ مرید و تی رشتا نگ و پدا بزویت ۔

شپ و ہے ساز گر و گوشندہ شہ مرید و جاہ و شتگ انت آواں
 شعر جت محل و پد شہ مرید و تی عادت و رو و باز مال و زر اتمان
 دات و گشت دگہ ہے لوٹے شہا؟

ہے ساز گراں گشت مروچی ماور کہ چیزے لوٹیں؟ ساز گراں گشت
 سو گند و دھنی شہ مرید ما پر تو ہانی و لوٹیں گوں ہانی و تی دشتاری
 و حلاس بکن تاکہ ما ہانی و گوں و تی سردار و آروس بد میں
 ہانی ۔ ہانی شہ مرید و نشہ گوانت و بُرت ۔ زالماں اے لوکی چیزے

من ہے اش کنکاں

بے شہ مرید و زانت کہ اے دوس میر چاکر خان و پے سنی کنگ و
 ٹائیٹگ انت شہ مرید ہما مردات کہ میر چاکر خان و دس گوں ایشی
 و زشتگ ات ۔ آں چہ چاکر خان و شہ چار و بہادر ترات ۔ زہم جنگ
 و شکار و دگہ کاراں شہ مرید و دیا میر چاکر و پرچ بتار نیست ات ۔
 شہ شہ ساز گراں بروات بروات من
 ہانی بکشت و گوں گیم رنگیں توارے و را شہ مرید و گشت بروات من
 دشتاری سبت من اے زہرام وارت نوں بروات
 ساز گر گوں و تی سازاں شتگاں آواں میر چاکر خان و را اے دشتیں
 متاگ دات میر چاکر اپنوش و شہ لوت کہ آن بہرنہ بیت کہ نوں گوں

ہانی ء منی آردس ء کس داشت نہ کنت۔

چیز کے وعدہ ء پد میر چاکر خان ء آردس (سوز) گوں کو چگ ء زیبا
پری ہانی ء بوت۔

ہانی گوں بانوری پوشاک و تھنی این دستاں میر چاکر خان ء لوگ ء
بانور بوت و اٹک بے آں بانورے نہ ات میر چاکر ء راستگ ات بے
میر چاکر بے بہرات۔ چاکر ء چہ ہانی ء آں دل نہ مارت کہ چو شہ مرید ء
واسطہ ہر دو کی ات۔ آئیآں آں چم نہ دیست انت کہ آدانی تھا شہ مرید ء
عکس ات۔ ہانی چو بندگیں کہوت ء کفن ء ات و شہ مرید ء یاتاں ات ہر
مرید ام انچوش بے سارات۔ آئیآں وقی سو گند ء ردا ہانی ارج دت سرتگ
ات۔ میر چاکر ء گوں ہانی ء آردس کنت بے شہ مرید ء ہانی دل ء نہ بڑ
شہ مرید چو پہلوال ء ات چہ دنیا ء درگہ کاراں چست و ایساں ہوا نہ نہ
نئے شکار نئے ساز و زمیلی دیوان۔ بے ہانی ء تاتاں آئیآں درگہ، پچ کار نیس
ات۔ شپ ء تہاری ء میر چاکر ء ساڑی ء کر ء چہ ہانی ء ادار کے گند
ء شنگ ات۔

یک شے کہ آسان ء سرا سیائیں جہراں بتگ ات دھور بنا
ات گرد و گردک ات شہ مرید پنا دانی تھا گوں ہانی ء یاتاں بے وار
ات۔ شہ مرید پاد اٹک و دیم پہ میر چاکر ء ماڑی ء رواں بوت دھ
ماڑی ء کرا سربوت اسپ ء شدت، اسپ ء شدگ ء چاکر خا
ء چم پچ بوتیں بے آئیآں مارت۔ شہ مرید ہانی ء گوں دست و درون
بوت۔ ہانی ء شہ مرید ء راگشت کہ سالہا چوشن مہات کہ تئی دز کائی
ء مال ء چاکر خان مالو مدار و سہی بہیت و درگہ مدن شومی یے بیاریت

شہ مرید و پسر دات ۛ منی یہ در وریں آئی داکیں منی باسک و دستانی
تھا ذکت است میر چاکر منی کرا گام جت ام نہ کنت ۔

دومی صاحب و میر چاکر خان و سردار و مذنیں و اجہانی پچی یہے
(دیوانے) کُت و آداناں جُست کُت کہ درشی پہ و صدی گروک و شہمت
و گمہ مذ و گمہ رات ۛ

سردار و واجہ چہ میر چاکر ۛ اسے جُست و اجکے بوتگ ۛ کہ چاکر
ۛ اسے جُست ۛ مطلب چہ انت بے ہے جُست میر چاکر و باز گشتاں
(رنداں) کُت ۔ و ہرے کہ یک برے پدا میر چاکر ۛ ہے جُست کُت
شہ مرید و درا ئینت قدحہ پر کن من ترا گشتاں کہ اصل سوب چہ انت
پڑیں قدحہ شہ مرید و دیا آرگ بوت قدحہ و نوش کنگا پد شہ مرید
ۛ گشت ۛ جمہراں ہما و ہدی گمہ رات و صدیکے میر چاکر خان ۛ بے در و
و زیبا ئیں لوگ ہانک اسپانی بنگ ۛ جاہ ۛ اتک ۛ گوں ہے گپے اش
کنگا سمجھیں دیوان ۛ رنگ بدل بوت رشہ چاکر ۛ دیم شہ مبارک ۛ نیمکا
ترینت و گشت ۛ وقی پنج شہ مرید ۛ سر پر بکن ۛ شہ مبارک ۛ شہ مرید
ۛ راسر پر کنگ بنا ذکت بے عشق ۛ جگلیں شہ مرید ۛ سرا آئی پت و گیاں
پنج اثر نہ کُت و آئی تر ۛ چاکر پنج نہ ات شہ مرید ۛ پنج ترس و ہم نہ
ات ۔ آئی اوقی پت ۛ را گشت

سیاہیں شب ۛ شہیں گروک	جان جان جنکانی سروک
من بوتگوں مثل ۛ گنوک	جانیں دل ۛ آگاہ کنوک
سرداری ۛ نام ۛ پر انت	چاکر گبر ۛ زیادہ رانت
من ہم مریداں و در وریں	من ام بدیں مردے نیاں

چم سہر و عاشق زہم جنیں

بند بر کلاتاں عا نہ بیں

شہ مرید انچ شس بے سدھ ات کہ پہ گنوکی آئیا چیاں کُت و گُت

بابا منی بابا منی

تو کہ ندلیتہ دوست منی

ہانی چہ ماہ عا شہر ترین (ترانت)

ماہ عا گبارے مس دپ عا

ہانی چہ شیر عا شہر ترین

شیر عا کپ و گتے بنیں (پرانت)

ہانی چہ دست عا شہر ترین

دست عا دل عا رامے پرین

شہ مبارک عا سکت بد اتک آئیا گوں وقی کوشاں شہ مرید عا راجک

بناء کُت بے شہ مرید عا دنیا بدل بوٹگ آئیا کو کار کُت

بابا منی بابا منی

حق عا پہل کن من رواں

مکہ شریف عا گندگ عا

دریں رسول عا زیارت عا

ہے رنگ عا شہ مرید وقی جاہ دوار عا پے در اتک و شہت۔ چہ شہ مرید

عاجائی عا ہانی سکت ملور و گیگ بوت و پہ گریگ وقی دل عا رنگ

گوں گفتاراں ریچک بناء داشت ہے وڈ شہ مرید ام ہانی عا جٹائی عا

سوز ماناں گوں گفتاراں پدرو ڈولدار کنگ زرت۔ دو مینانی جٹائی عا

ہے میانجی و دہے مذہبی دہے گوشت و شگوز رات ہانی و دل و شہ تر
و شہ مرید و دل و ہانی و ابید دگر پرچ نیست ات -

مردتے و زند شہ مرید چہ گتہ و و اثر بیت و کثیت - بے نول آل
پیسری جوانیں و زیباٹیں شہ مرید نہ انت نئے کے زانگے کوشت و
کنت کر اے پنڈ و کے نہ انت بلکیں شہ مرید انت - شہ مرید میر چاکر
و ماٹری و دپ و ہیرات و لوگا روٹ و صدا کثیت بے دہے
مولد پنڈک و دنت آل نہ زوریت - ہے وڈہر روچ شپ و
میر چاکر و ماٹری و دپ و توار جنگ آئی کار بوت - یکا شے ہانی ہے صدا
و توار و اش کنت و کو کار کنت و گثیت اے - اے - دا - شہ مرید
انت - شہ مرید -

چہ وشی و ہانی و چم چہ ارس و پڑ بنت آل و ت ہیرات و دیوگا
دروازگ و دپ و کثیت یک دگر اگندیت رگ و بندانی ہون جو شے بناء
کنت - شہ مرید و آگ و حال چارینگا تالان بیت - پیریں مردمانی گشکے
سرامیر چاکر خان ہانی و سون (طلاق) و دنت و ہانی و آردس گول شہ مرید
و بیت - آردس و پد دیں یک یکدارے و سوار بنت و رو انت و
کچ و شتنگ انت ؟

اے گپ و کس نزانت کہ ہانی و شہ مرید شتنگ انت بے اے رستان
مروچی ام و دیہام مئے ادب و بے ہائیں کڈی انت -

دوستیں و شیریں

اے یہاں دھدرے داستانِ رست کہ تاتاریاں ایرانی بلوچستان و سرا
اُرش کنگ - باز بشتہ کنوکان، اشاناں ترک تاتاری ام گشت بے چہ
کار پداں پذر بیت کہ آتاتاری بوتگ انت - نراناں پرچے ترک تاتاری
و نام پر کنگ بوت ہے وڑیں یک وقعیہ و مکران و کلاپنچ و نامداریں
بزرگ واجہ شہ نوجوان و سرام گوشت -

گشت انت کہ کلاپنچ (تحصیل پسئی) و کوہ تلار و لمب و تاتاری و بلوچانی
میانجی و جنگ بوت ہے جنگ و تھا کلاپنچ و نامی این بزرگ شہ کوئی و پرچ شہ
نوجوان جو انمردی و گونا جنگ و تھا شہید بوت و آئی پرت و بدعا و ہے تاتاری
لشکر تباہ و گار و گسار بوت - تلار و کوہ و لمب و انگت و چشیں نشان ام است
انت کہ اے بہر و گواہی و دینت کہ اداں ہون رہیں مڑ و جگے بوتگ -

رند کٹم و تھا دوستین نامیں سر مبار و لیے است ات کہ وئی سر مباری
و نامدار انت - دوستین و آردس گوں ہے کٹم و جواں مرد لال خان و جنگ شیریں
و گوں بوت - شیریں زیباہیں ماہ پری وے - دیگہ بانور و سالوک و تی جاہ
و سرے بوتماں کہ تاتاری لشکر و اُرش کٹ اے اُرش بے سائی و بوت

پشکے رنداں دتارا سرجی ء سلاہ بند و نہکم کنگ و وہ نہ رست بے انگت
 ہرچی کہ سلاہ و جنگی سامان دست کپت رنداں چیز کہ مردم ہم کت و جاں
 مردی و سرچاری ء دیپانی کت بے دشمن ء سوب برت ۔ باز بلوچاں شہیدی
 و قدمہ نوشت ۔ تا تاریاں نہ لم و دھد کت آواں دستاں ہرچوں تہا ہی کہ بوت
 کت آواں کت ۔ ہرچی زر و سہر و ملک کہ دشمن و دست ء اہمک آواں
 گوں دستگیریں بند لیکان و قہ ہمبرائی ء برت انت ۔ دستگیر کنگیں مردمان تہا
 دوستین ام گوناں کہ و قہ قوم و عزت و پاسیان ء پر سرچاری رداں ات
 بے دشمن ء آٹیار دستگیر کت ۔ دوستین ء دشمن و باز و رنا کشنگ بے ارمان
 کہ دت شہیدری ء بے بہر بوت پرچے کہ مرگ و دھد دانگیں نہ ایت مردم
 پر و دھد نہ مریت ۔

دشمنان دوستین ء رابر برت و تاریں کوٹ و تہا بندیک کت کہ ہمے کوٹ
 مذہن کلکات ، قلعہ و تہا ات ۔ دوستین ء راناروائیں سزا دیگ بوت بے
 یکیں دوستین ء درمین زلم پہ بہ برداش و صبر سکت انت ۔ دوستین و پاد
 گوں زمزیاں بند و کتاں بے انگت شیرین و یات پہ آئی نمیران ات ۔ و اب و
 آگہی ، نندگ و پادایگ بزاں ہر ساعت ء شیرین و ہیاں و یات ء دیپانی ات
 رانیا انجوش سابلوت کہ شیرین گوں بانوری ء بنی کرتگیں دستان آئی دیا انت ۔
 شیرین و زان پہ زان نندگ و دوستین ء پہ آجر بوگ سرحت بے
 دشمن و کلکات و دیوال برز ات انت و دوستین و پاد بندوک ۔ ہے و د باز
 سال بے زند و مرگ و میاخی ء دوستین ء دشمن و بندی جاہ و گرازیت ۔

آدواں شیرین و مات و پت ء دوستین و رابچاری ء دم برت بے دوستین
 بیگواہ ات ۔ شیرین و مات و پت و یکیم و دل یقین ، بوگ انت کہ دوستین

ۛ آئگ نون مشکل و گران انت باریں زندگ انت گہ انال اگاں زندگ بونتن
اے سالانی تھا المہ انگ ات - باز مروے ہے زانگ ات کہ تا تاری دشمن
ۛ دست ۛ ہر کس کہ کپت پر آں زند زبہر بیت -

وہرے تیوگیں رنداں ہے لیکمت کہ دوستین گون سنگتاں و دشمن
کشتگ انت باز و رنداں چہ لال خان ۛ شیرین ۛ سانگ لوت - شیرین ام
مزن ات و جنیں چکے نادنگ مشرے گے نہ انت پیشک لال خان ۛ یک درجہ
ۛ گپ و سانگ زورگ ۛ اوکت -

وہرے شیرین مالو مدار بوت کہ منی پت ۛ پرمن درشارے شوہا زکت آں
سک ملور و زبہر دار بوت پرچے کہ شیرین ۛ دل ۛ سرا دوستین ۛ تمام ات -
شیرین دھڑے ایوک بوتگ ات پر گریوگ وز ہیرگ آیا دوستین ۛ رایت
کوت گون ارسانی اولباں آں ۛ دوستین ۛ رایت ۛ گشت -

کوکراں بیارت آیل ۛ حالال
چم پر راہ ۛ من تا کہ چند سالال

من نراناں کہ کد کدی بیتیں
آکپوت چالی بیارت اہوالال
روح دشب بید کہ آہ پریات ۛ
کار دگہ نیست رانت نشگون نالال

شیرین پر دوستین ۛ بے کردار و بے آرام ات ابید دوستین ۛ آں چم ۛ
دگہ کے ۛ گندگ ۛ چست بوگی نہ ات انت - بلے جنین آدمے ۛ ات و نامداری
کم ۛ جنگ ات پیشک بید چہ ہاموشی ۛ آیا پرچ کوت نہ کوت -

دوستین اے درسیں گپ و ہراں چے نہ سہی ات و زالمیں دشمن ۛ

بندی جاہ و ات آئی روتج و شب گم و آماپانی تہا گوز کائت انت۔ بے آں
بے وس ات و دشمن مدن تاکت و عدا بند۔

انگاہ و یک روپے ہے دنگ و گورنر بندیگانی چار کا بندی جاہ و اکہ
آیا دوستین و را دیست و چہ دوستین و قد و بالاد و آئی و پکر جت کہ شاہی اسپانی
گند و چار کنگ و اے جوانیں مروسے بڑت کنت۔ آیا دوستین و را جبت کنت
کہ تو اسپانی گند و چاری و کنت؟ دوستین و دیست کہ اسپانی گند و چار چہ
اے بے گوات و تہا ریں کوئی و تہا کھاگ و گند تر نہ انت۔ آیا او کنت۔ گورنر
و گشتین و سہل دوستین و پادانی زمزلی و ار کنگ بوتنگ انت۔ گورنر و شاہی
اسپانی مستر و حکمران کہ دو اسپ دوستین و دست و پدے آں اے
دوین اسپانی گند و چار و کنت۔ دو اسپ دوستین و قبضہ و دیگ بوت
و گورنر و دوستین و را گشت کہ متچاک و در رڈگے نام و مرگر اگاں ناں
یک روپے زندہ و موہ ام ترا دیگ نہ بیت۔ دوستین و گشت کہ من تہنگ
و نام و نہ گراں اگاں من کبر و گور و رڈگی بیاں اچ تو جت کناں و نوں

رداں!

اسپانی کماش چہ دوستین و گپ و دش بوت ہمشکہ دوستین و گشت و پدا
آیا دوست و یک دگر رند سگتے ام آزات کنت و دوستین و ملک کار کنت
تا کہ دوئی شاہی اسپانی گند و چار و رودینگ و جوانیں اسپ کنگ و دنگوش
بیاں ہے وڈ باز روچ گوشت و عبید نزیک بوت۔ اداں دود و ربیدگ
و رور و عبید و روتج و مدین دیوان بوتنگ ات انت دیوان و تہا لب
و گوازی اسپ تہاچی و نشانگ بازی بوتنگ ات۔ شری اسپ تہاچی و کوکاتان
مڈ دیگ بوتنگ ات۔

ہے وڈ عید و روح و مین پچی یے بوت۔ لیٹب و گوازی و اسپ
 و انتزام بوت۔ اسپانی کماش و گوں گورز و دوستین و مزین و صیف
 و گشت کہ دوستین و آل سنگت و دق اسپ جوان تیار کنگ انت۔ آتیا
 و راکشت عید و سوگاتی و تو دتی سنگت ام چہیز کے گوازی و اسپ و
 پیش بدارات۔ دوستین و آل سنگت و گوں مذن ارب گورز و گوں
 کت کہ اگاں تو موہ بدیئے ما اے ابلیس (بائی) دن سرا اسپاں تا چہیز
 و گوازی پیش داریں۔ گورز و دوینا ناں اجازت دات۔
 دوستین و آل سنگت و اسپاں سوار بوتناں۔ دوئی گورز و نر و
 انت و آیاں گشت گورز تو دت پہ دشی مارا موہ دات لڑن مار ڈنگا
 دویناں سلام کت و شاہی اسپاں گوں گوات و گپ بنا و کت۔
 گورز یک رندے چہ دوستین و گپ دسر مچاری و اجگہ بوت آتیا
 زار و کینگ چم مہر کت و کوکار کت کہ منی مردماں اشانی پشت و بر مردماں
 ہر چوں بیت زندگی و دیگر بت کہ مردگی و ہر دویناں بیارات۔ گورز
 و سپاہیگ باز دور دوستین و آل سنگت و شوکانہ و آک پہ سر بوتناں
 آداں اسپانی پاد و چست بیو کیس و نزام نہ دلست انت پمشکہ پدی و
 بوتناں۔

دوستین و آل سنگت گوں اسپاں مین منزے بڑگ و پد دق ڈیہہ سر تو
 آداں دق دوار دلست آیانی و یار ثرنے بوت پرچے کہ دق ڈیہہ ہر چوں بہ
 آتیا چہ دست قریں چہیزنے۔
 درماں چہ مستری شادی پہ آیاں آزاتی ات کہ دیہی و ہرے و پد چہ
 دشمن و دستاں در آنگ و دق ڈیہہ و سر بوتگ ات انت۔

دوستین و یا شیریں و یا ت وصالان زرت - آئیاموت کرگوں کے شیریں
 و چست و گناں بے کس دینا نہ انگ ات - ساجکے ہر دوستین و ایک بچکے
 ولایت کو وئی اپانی گناہندک ات - دوستین بے بچک و کجلاشت و دین
 واک بچک و راجست گت ابا تو چہ بلور و گچک و پرچے ؟ بچک و بچہ
 دات - منی بہات (پراس) وہ دوازده سال رات کہ خوش من و کجرا بندی
 جاہ و رات و اداں آئی درشتار و بلور شیریں و آردس گوں و گے مردے
 و بولگ و رات -

دوستین و گوں بے گپ و وئی کسان برات و راجبا آدرت - آئیام
 گنجی پراس - گشت و بچک و راجبا گت و دینانی چھاں اری شان بوتگ -
 دوستین و وئی بلال و بابت و گیتی گپ وئی برات و راجست و شیریں و بابت
 و وائی وشتار و بابت و چست گت و سوج گت کہ تو بگ و بڑ و دین
 شیریں و جاہ و رواں پداکایاں -

دوستین شیریں و جاہ و نیکا راجگ بوت و ہرے آل شیریں و کل
 و سرلوت آو داں آردس و المیزام بنارات - کردگش و سازگرگوں داں
 نذرکات - چیز کے مردماں دوستین و راجست اداں سازگر ننداں تو پے
 نوئے برو تو زانماں شاعر و پہلوانے ؟

دوستین و زانفت کہ من و کس بجا رگا نہ رانت پشک آئیام گشت اومن
 شاعر و گورشنده و اول

من ام آردس و ہمال گشت و اداں آریکاں من و دسور گے رات
 یا من و سرورن بے پداقت و سرورنماں دوستین و راجست و دات و ہر
 دوستین و سرورن و راجست ساز گت آئیام گوں و سرورن گے و کال گے

کنگ انت

منی سیاہ رنگیں گیت و را
 سبز و دریا و آب و درگ
 شیبانی کاه و چرگ زیب ذات
 پرچے کہ آکوشنگ گیت و ایت
 آن چراگ جاہ کوہ کند گانی دنگ
 آن تن پروشی و جاگہ تملار دہیں
 چمگ بیگ لوثیت

ادان دوستین پُرس دیوانے تہا دل و زندگان گوں گانان ریچکات۔
 پشت شیریں من پرودہ و بانورات دآں ارس شلان ات انت دز گہارانا
 شیریں و راگشت کہ دشی و دہرات تہی چم پرچے اریگ انت ؟ وینگ
 شیریں و دتی دز گہاراناں پرہ نہات کہ آن گوشاں دوستین و توار ویرہ
 کہ گوں شیریں و دتی دل و زندگان چنگات۔

کہیں ساہت پیر کہ شیریں و چم اریگ اتان نون چہ وشی و ڈول ویرہنگ
 انت۔ آیا دتی دز گہاراناں سوچ کت کہ اے توار دوستین و کہیں شیریں و
 و پیدا چارگ و پد مالوم ہوت کہ ہے مرد دوستین انت نون دتساں دوستین و
 را پچا آؤرت۔ رند گوں دوستین اہان ہوتاں۔ سالوگ کہ دیوان و تہا زندگ
 ات پاداک و مدن داہگ و دوستین و گوں اہان ہوت و گشت۔

دوستین ماہی بیکھت تو زندگ نہ اے من تہی امانت و ار و ق تارایا
 کوہک و زورگ و دیا آتکان۔ نون و ہرے کہ تو پد سلامتی آتکے تو و ق امانت
 و دوت بنور۔ انجوش کہ شیریں پیر تہی ات نون ام تہی انت ؟

دوستین چہ سالونک ۽ گپ و سک و ش بوت و گشت ۽ سالونکین برتا
تو اتمہ بلوچ ۽ بلوچ انجوش بنت۔

امروماں سوچ کت کہ دیوان زندگ انت پشکہ دوستین ۽ نکاح کنگ
بہیت۔ اسے وڑ ۽ رواژدہ سال ۽ جٹائی ہلاش بوت و دوستین و شیرین
یک و گرے بوٹنگ انت۔

تو اتمہ بلوچ ۽ بلوچ انجوش بنت۔
امروماں سوچ کت کہ دیوان زندگ انت پشکہ دوستین ۽ نکاح کنگ
بہیت۔ اسے وڑ ۽ رواژدہ سال ۽ جٹائی ہلاش بوت و دوستین و شیرین
یک و گرے بوٹنگ انت۔

حق پرستانہ خیرات برائے مسکین و محتاجین

شہداد و ماہناز

وڑ کٹم کہ وت مروت نوزیکیں سیادت انت۔ شہداد یک کٹھے
 تنہا ہرات ۽ بچکات۔ دوی کٹم ۽ ۽ گہار ۽ جنگ ماہنازات۔ دویں
 چہ کسان ۽ یک دوی ۽ نام ۽ اتان۔ بے حاندانی جیڑانی سوب ۽ شہداد ۽
 مجبوری دگر بندے ۽ آروس کنگ ۽ دیمپانی بوت۔ شہداد چہ کسان ۽ ماہناز
 ۽ لوٹوک ات پشک۔ دوی جاہ ۽ آروس آلی دیکش نہ ات بے حاندان ۽ پیریں
 مردمانی مجبور کنگ ۽ سوب ۽ پے نادیکشی شہداد ۽ آروس کنگ ۽ اوگشت
 بے دام ماہناز ۽ یاتان دو چارات۔ شہداد ۽ دتی دل ۽ بے یکیں گپ جنطکت
 کہ ہرچن ببیت ماہناز ۽ دتی کسان۔ بے وڑ ماہناز ۽ دل ۽ ام شہداد ۽
 شریپ و داہگ ات۔ پرچے کہ دویں چہ کسان ۽ ہمبرالی ۽ رتنگ و مدن
 بوتگتاں شہداد ۽ جانی ۽ ماہناز ام بے وار بے تاہیرات۔

ہدا ۽ رارم اتک کہ چیز کے دھدے تنہا دویں کٹمانی جیڑہ ہلاس بوتگ
 انت دوسر دت مہ دت شیردشکر بوتگ انت۔ پشک شہداد ۽ پے ماہناز
 ۽ کوشت بناء داشت و سانگ لوٹکا دتی مردم ماہناز ۽ پت ۽ کریم دت۔
 ماہناز ۽ پت ۽ شہداد ۽ سانگ پے ماہناز ۽ دت و دویں و ت مرد و جن
 بوتگ انت۔

شہداد ۽ را و ہدے ماہناز رست آسک وش بوت۔ اپنوش شات بوت

کہ آیا ابید پیسری زال و دق مات و گہار و پت ام بے خیال گت انت شہداد
و مترن مراد ہے بوٹ کہ بس من زبان و ماہناز۔

ہے وڈ مہر و جہلیں وریا و ماہناز ام شہداد و رگ و پد چہ دشی و دق
مات و پت و خیال و نہ ات۔

دوئیں و ت مہ دت و ش اتاں و ڈولدارین زندے گوزینگ اتاں، آیاناں
پسج کم و پکر نیست ات۔

شہداد و پیسری لوگ بانگ کہ کٹم و پیری مردمانی گشکے سرا شہداد و
نکاح گنگ ات چہ بندت و شہداد و مہر و ترہرات۔ ماہناز و آگ و پد
آچہ شہداد و مہر و سرجم و نامیت ات۔ پشکے آنا و ڈوڈکار و شدت
ٹامینگ بنا و گت۔ آئی و اگ ات کہ انجوش بیت کہ ماہناز شہداد و چاں
رکپیت و شہداد و مہر من و سر بہ نت۔ آدق اے کار و کامیاب اوں بوٹ۔
کہ ایشے سوب و شہداد و ماہناز یک و گراپے جتا بوٹگ انت۔

مہناز و را و اجہ ودا و شکل و صورت و ابید رحیں دل و بانگ
اول گنگ ات ہے رحمدی و سوب و مہر کسی چاں آئی شرب برجات شہداد
و پئی و میشانی شوانگ عومر نامی مردے ات۔ عومر و قی تہنیں پت و
پاد نشاناں گرن ات اچ عومر و پیسری عومر و پت و پیرک اوں شہداد
و مترن و اجہ کارانی شوانگ (شپانگ) بوٹگ انت۔ عومر ہے کٹم و ہتا
جوانی و سر بوت پشکے زال بول و جنین آدمانی کرانند و تران و بندی
پہ آئی نہ ات۔ عومر پہ ہر کار و مدام تیار بگندگ و اٹنگ ات پشکے باز
براں بیہی و بانگاں باز رنداں آٹیارا سوکات و ٹیکی اوں و اٹنگ ات۔
عومر یک بنگ و گریہیں شپانگے ات پشکے مہناز و را آئی خیال

مدام گوزات۔ مہناز کدی عومر و سراز ہر گیتنگ ات بلیکین مدام پ کنگ گوز
 آن تران و کنگ ات۔ مہناز و عومر و گپاناں مدام پ دنگر مہنی گوز شنگ
 ات و چہ آن دشہ بوگ و آ یار ایکی اوں بخشنگ ات۔ چہ اسے
 رنگین دل تپاک و شہداد و پیسری لوگ بانک و گل چپ آ ییا و تی دل
 و گشت کہ زندہ نیاد پ ہیر گری و جوان ات۔ پشکہ آ ییا بلیت
 و وار بہ بیت۔ پرچے کہ شہداد و را مہناز سک دوستہ ات۔ شہداد
 و پیسری ذال و ہے لوٹ ات کہ مہناز و داگ و براتہ چہ شہداد و
 دل و در پیٹ۔ شہداد و پیسری لوگ بانک و تی لوٹ و کامیاب و
 گل بوت شہداد و دل و ہے کاسیں ہیر و سرچی و انگت مہناز
 چہ آن جتا کنگ بوت۔ اپوکی مذہب گئے۔ آخر شہداد و ادلی لوگ بانک و ہوا
 ہوت۔ آن اوں جنیں آدمے ات آ ییا را شہداد و لوگ بانک شرب است
 ات بے چہ مہناز و شہداد و دل بندان نہ ات آ ایہ لوگ بانک و جو کہ ہے
 نہ ات۔

شہداد و ادلی لوگ بانک و ہے زانت کہ دانکس مہناز است شہداد
 و دل و تھا دگ کس جاگ گشت و گشت پشکہ آ ییا مہناز و را پہک و غیت
 کنگ و شہداد و را و تی کنگ و چہن و ہا پنج برجا داشت۔
 دوساں سر آ ییا شہداد و گوشاں مہناز و بابت و بدیں گپ جنگ
 بنا و کت کہ مہناز چہ عومر و جوان سال و گنوک ات اپو آن شہداد ات
 گوں عومر و داں پ زیاں پندیت و تہان و دیش گپی کنت تو و تی کتم و
 سردار و لے ہیر پ لو جوان نہ
 آگ بانک گوں شہداد و
 مے رنگ و گنگ بہ بیت۔ مہناز ترا چہ زیات عومر شہداد و

دوست داریت -

بلے شہداد و دل و مہنا و قدرات آئیا گشت کہ مہناز کدی
چوش بوت نہ کنت۔ اے کل تہی چانی گناہ انت تہی کم زانتی انت کہ
تو اے رنگیں گپ کنگار ات۔ مہناز چوش بوت نہ کنت۔

شہداد و وقی اول لوگ بانک و راگشت عومر و مہناز و مہناز زمین
و آزمان و تفاوت انت۔ آ منی عزت انت منی چانی روک انت آ منی
ہیالانی بانک انت و من آئی یاتانی تہا اول تو چشیں بے سری ہیالاں
چہ دل و در بکن و دیترا اے رنگیں گپ گوں من بمن کہ چہ اے وریں
گپاں مہناز و دل بہ کدیت۔ چہ شہداد و اے گپاں آئی بانک سک جیران
بوت کہ نول چوں بکناں۔ آئی و اے زانت کہ تیر پ و پکیت بلے چہ شہداد
و اے و آ و لوارگ بوت و زانت وے کہ شہداد مہناز و لوٹوک انت۔
انت۔ بلے آگیشتر سچک بوت و وگ شتی بناء کت۔

آئیا روپے نوکیں و روگے ٹائینت و شہداد و گوشاں جت بلے شہداد
و آئی پوج گپ گوش مناشت۔

یک مجھے عومر پہ الٹی کارے و وقی واجہ و بانک مہناز و کرا روگات
نمراہ و شہداد و اولی بانک دوچار بوت آئیا جت کت عومر امرجی
مصب و سرا کجا ہ عومر و اے و ات مہناز و خراجت و پد زندی
پاداں آشت۔ شہداد و کنگ کہ مہناز و وقی کدیک و ایوک ات ورا
چہ در و آگ انت شہداد و اولی لوگ بانک و چم و پکیت آئی
بوت کہ نول و اے و و انت آیک نیگے چم اندری و اوڑا
و بانک و روگا گنت شہداد اول اے و اے و

پنج نہ گشت، کہ ماہ گونگ ماہناز چہ داب جاء ء در آتک و شہداد و گندگ ء
 چکند ء لگت شہداد و پیسری بانک ء پر شکان مبارکباتی و کلبہ فات شہداد
 پر حیرانگی آئیا چارگ، ء ات - شہداد ملور و حیران ات - وہرے شہداد و
 ادلی لوگ بانک ء دیت کہ شہداد بیوار انت آئیا گشت ء نوں منی گپاں دروگ
 نہ گشت ء تو دریں رؤ و آوتی چھاں دینک انت ء نوں ترا یقین انت -
 شہداد انجوش بے سدھ و سہا ء اوستوک ات کہ گشت آئی کلہیں گپانی منگ
 ء تیار ات - شہداد و ادلی لوگ بانک ء مستریں شتی ہے کت و گشت کہ عوہر
 و مہناز ء مرجی دوچار بوگ و وہر مائینگ من اے گپ وتی گوشاں اُش
 گنگ انت مرجی شب شہداد تہی عزت و سرا اُش بیت - شہداد ء پنج پسہ
 نجات پر ہاموشی مہناز و نیمکا شست - چم ظاہر ء پر کندگ دوچار کیت پنج
 پردی و درشان نہ کت و گشت کہ من دو سٹے و واسطہ ڈن ء روگاں -
 مہناز ء پیشے ڈول ء پر مہر اللہ و امان و کت - مہناز ء راپچ زانگ
 و زانت نیست ات کہ آں اپوک آیسے پشت ء حوں تاب و رلیں درگ
 و انت -

مہناز و اپوک دتی کیگئیں کارانی سیر دشاں ات کہ نوں آوہر دور
 کہ شہداد مہناز و رادل ء درکنت و من ء مہناز و شرب ء دنت آئیا عوہر
 و بابت ء انجیں دروگے مائینگ ات کہ آئیا یقین انت کہ شہداد ء را منی
 گپ راست گندگ ء انک -

گرماگی شب و ماہکان ات - بُک بُک ء گوات گوں در چکانی تماکان
 گوازی کنان ات و آزمان و برزاتی ء گر دین ماہ ء یتوگیں جہان ء رارشن
 دانگ ات مہناز چہ اپوک و شتی ء بے سدھ و سا وتی داب جاء ء بناد و

سرا داب انت . عومر پہ ماہنازہ باز دور پس و میثانی رنگ و نہاداب
 ات - عومر رگد و پچ ، سواس و کت یک نیمکا ایرت انت -

شہداد و را پچ ماہ و روگی نہات بلکیں آیارا چم و دت گند
 ات کر اے گپ راست انت ؟ ہمشکہ آنزیک و یک ماہ چیر بوت نیم
 مشپ و دراتک و وقی گس و نیمکا روکا لگت - دوئی نیمکا شہداد و
 پیسری چالاکیں زال و شہداد و را ولیت آپاواتک و ترندی کماں
 عومر و نیمکا شت آیارا دمان و عومر و گد گوراکت انت و سواس پاو و
 لٹ و دست و کت و مہنازہ و سرن و شت ارشات و ہدے آیا
 ولیت کہ شہداد نوں نزدیک انت آیا تچک بنا و کت - آیارا عومر و گد
 گورات انت - ہمشکہ شہداد و ریپنگ مذہن کچے نہات - آیا عومر و
 گد و سواس و لٹ پدا بڑت و عومر و کرا ایرکت انت و دت شت
 و پت - شہداد سک طورات ہزار و دہیں مار ویمیں ہیالاں چے و آیک و
 پدا آن وقی زال مہنازہ و را چارت آن و اب ات - نوں شہداد و راست
 لیکت کہ تچوکیں مرد المہ عومر بوتگ - شہداد و را پچ سمانیت ات کہ آل
 پیسری زال چشیں کار و کنت و عومر و گداں و ت و عومر کنت - شہداد
 دیماں و موش بوت و اوشتات یک دمانے آیا ہے و اگ کت کہ کوں
 زہم و عومر و مہنازہ و گردن و تبا بکن بے مہنازہ و اگ آل دل
 بنان ات ہمشکہ آیا نہ لوت کہ ماہ گوگیں ماہنازہ و آسکی گردن زہم
 و ! ہوت بہ بیت بلے یہ ہیالاں شہداد و را سکت پریشان کت و
 چے مستری دل پردی آل اولی زال و شہداد و سگک ات - شہداد
 و دل و گشت کہ من پہ مہنازہ و پچے نہکت کجام مہنازہات چکس پچ

و شپ آئی یاتاں گوازیئت پکس چکاس و پد مہناز و راوتی زال کنت۔
 یہ کل پشک کہ من و گون ماہناز و مہرات ، دوستی ات ۔ مہناز منی زخات
 منی ساہ ات ۔ رگندگ و آں منی ات ہے در حقیقت آئی من و بدرات ۔
 دت گدیں مہر و پیش داشت و منی آرام و برت ۔ مہناز و من و سپے
 کساں ناکس کنت ۔ اکتس و اہگ و مہر و ابید آئی یک رشاہک (شوانگے) و
 رادل دات ۔

شہداد دیراں انجیں بیالان کلاٹیش ات کہ اناگاہ و آئی اریا میاے اکہ
 کہ چوش ام بوت کنت کہ آ عومر و بوتگ باید انت کہ من پاد و پیاں بچاراں
 اگاں عومر و پاد و نشان برتگ انت گدا عومر و مہناز و یل دیگ نہ انت ۔
 صعب و سرا شہداد و پاد و نشان (پ) چارتاں ۔ پاد و پ عومر و سواس
 و بوتگ انت کہ مہناز و واب جاہ و تک است اتاں ۔

پاد پتانی گندگ و پد شہداد و را یقین بوت کہ عومر بوتگ ۔ آئی ہون
 و چوش زرت بلوچی غیرت و اہگ و سرا ندر بوت شہداد و تچک و مہناز
 و کرا اکہ و ہدے مہناز و جم شہداد و پکت ال آئی پیشے وڈ و بکندت
 بلے چو پیش و وڈ و شہداد و آئی راوتی امبازاں نہ زرت بلکیں گون لٹ
 آئیے ماہیں بدن و پٹوار کنگ بنا و کنت شہداد و مہناز و را پتاں گپت
 گرینت و جت زاہ و بد کنت ۔ مہناز امیران ات کہ من چے کنت آئی
 زکرت چیا کنت و پریات کنت و گشت کہ من و کجام ہانی مزر رسکا انت
 ہے شہداد ات کہ اشیا مہناز و پونر و سرا مکسکے تندگ و نشت
 مردچی گون لٹاں دو چارات چے گئے شہداد ! مہناز و نیم و اہیں مہاہیں
 چماں اس و ہون شلان ات آخر کلیں گپ شہداد و کنگ ۔ انت شہداد

و گشت ا مہناز تو من و دلی مہر و شکلاں است و چہ جهان و گشت و
 جاکت و ویدے من اداں نہ بوتگاں تو گوں یک شپانکے و مہر و اقرار
 است۔ ہے شپانکے و گوں کہ گوں منی نان و ٹکڑیاں رشتہ مزن ارفقہ
 گوستگیں شپ و من کل و تی چہاں دلست اکاں تو گوں و مہر و واک و مہر
 انت من تہا آجر کتاں۔ تو منی لائق نہ ہے تو عورت و لایقے۔ عورت و شکی چہ مہر
 و انت بے آجر انساں انت۔ چہ لے گیاں مہناز و زانفت کہ کہت چہ انت مہناز
 و زانت کہ اداں و رامن و شہداد و مہر و واک بدست نہ بوت و شکے ایسا
 اے و ڈکت و من و رامیت و بنام کت۔

مہناز یک صبری و یس زانے ات آجیا گوں ہزار صبر و کار کت۔ مہناز
 و دل و ہے بھر یک کت کہ نوں من شہداد و کرا بناں۔ مہناز شہداد و سرا
 پ و دل و جان فدا ات بے آں چہ شہداد و زانت کاری و سک ارمانی ات
 مہناز و ہیالان نہ ات کہ شہداد چوش کنت و بے گناہ و بنامی و باہوٹ
 کنت مہناز ارمانی ات کہ شہداد و چار و کنت نہ کت و من و راد و ات
 منی مہر و واکگاناں رد و ات۔ شہداد و رامن کسانیں دادے و سگ نہ بوتگ
 آجیا من و گوں لٹ و ایزدانک و حجت و زاہ و بدکت کس گناہکار و را چوش
 نہ کنت کہ شہداد و گوں من بے گناہ و کنگ۔ ہے توند و سوچو کس ہیالان
 امباری و مہناز چہ لوگ و درانک و نزدیک و ہمسایگی لوگ و گشت

مہناز چہ شہداد و کل و درانک بے آئی دل چہ شہداد و نہ گشت مہناز و
 دل و گشت اکاں من دلی بے گناہی و ثبوت و پدر کتاں و دلی ماس و پت
 و لوگ و سرباں من کلیں مردمانی چہاں گناہکار زانک باں اہج چشین و سیاہی
 و درگ چہ بوت کت و شکہ مہناز ہمسایگی و کل و بوت و دلی پت و برساناں

آجکے کلہو د میدات۔ کلہو و سر لوگ و براس و پت و ایک و چن و لاپنج کت و
 شہداد و کوچک و آنکاں۔ مہناز ہسایگے گس و ات پمشک و ہدے مہناز و پت
 و براس شہداد و گس و شٹاں آیاں مہناز و دیت ملوڑ بوتگ انت۔ آیاں مہناز و
 بابت و چہ شہداد و اولی لوگ بانک و جت کت۔ الوک و کلیں گپ در شان کنگ
 انت گوں ہزار و دروگاں الوک و گپ گنگ انت و بارو کنائنت کہ مہناز
 و اے گناہ کنگ۔ مہناز و براس و پت و رایتین بوت کہ مہناز و بے شرمین
 ویم سیاهی کت آن سکت شرمندگ بوتگ انت و آواں سوگند کت کہ پیر مہناز
 و گردن و جنیں رندا عمرے۔ پت و براس گوزہاں مہناز و کراشتگ انت
 و ہدے اشاں مہناز و رایت اشانی ہون و جوشے زرت۔ و ہدے مہناز
 و دتی پت و براساں اے حال و دیت پرج نہ ترس ات بلکیں آیانی
 یادانی دیما کت و گشت لے منی دا جنیں پت و منی سولیں براساں! من
 زاناں کہ من دینے چاں بے نام بوگاں بے من ہر وٹیں سوگند و جت
 کنگ و اوشتوگاں کہ من پرج گناہ نہ کت من کدی بھی شے عزت و بیگوہ
 کنگ و خیال دل و نیارت من شہداد و بوتگ و آنکاں من انگت شہداد
 و ریات و خیالاناں من تامرگ و دمان و شہداد و کال۔ یہ کل و ت گڈیں
 و دروگ بوتگ انت و دشمنان چوش کت۔ دشمنان منی و شہداد و واک و دیت
 و کت و اے ہال و من و رینت۔ بے من و الوک و شہداد و نزات کاری
 و ارمان انت شہداد و بے پٹ و لوٹ کنگ و دگرے گپانی سرا من و را
 سیار و کنا عینت و شکانانی دیماں کت۔ من گون شاپ ادب و زبندی
 کناں کہ من بے گناہاں۔ شاکوچک و کٹم و کلیں مستری مردماں جاگے جم
 بکن ات من آوانی دیا دتی بے گناہی و سوگند و چست کناں۔ اکاں من

گناہکاران منی دست پر سج انت و من مندریک و چه گرمی تیلانی تھا در
 زکناں اگاں من بے گناہاں شہداء ام گندرات کر من گرمی و لبسہیں تیلانی
 تھا مندریک و درکناں و چه لے گیاں مہناز و وقی براسی و پیریں پت و را
 وقی بے گناہی و نیمکا خیال گور کنائنت و چه اسے چکاس و در ایک و دلیبی
 در شان کُت۔ شہداد اول مہناز و روگ و پد آئی یا تاں بے وار ات
 ویدے شہداد و لے مہراش کُت کہ مہناز وقی بے گناہی و ثبوت و سوگند
 و روگ و تیار انت آکل بوت کہ مہناز سوگند و پد ویدے بے گناہ بوت
 و در ایک پدا منی بیت۔

دوی روچ و کوچک و در سین پیریں و کما شین مردم و دلیں گمان
 کماش چو بوتگ انت۔ سوگند و چو و لالچ و گرو و دار بناء بوت یک مذہب
 انکاری بے نہایتل مان کنگ بوت انکاری و پیرا وار و انا و روگ کنگ
 بوتگ انت آج و براز گت کبیں مردم چپ و جاگرد و جم بوتگاں دانکیں
 تیل گرم و لبسہ بوتگ ویدے تیل سکت گرم بوتگ آلی تھا مندریک چکل
 و ایک بوت و مہناز و راکشگ بوت کہ گرمی تیلانی تھا مندریک و دست
 و سرا بکش اگاں تو در کت تو بے گناہی و مہناز و لبسہ انت کت و وقی
 راستیں دست گرمی تیلانی تھا بڈ پخت کہ اسے و مان و کس و چارٹ نہ
 کت و مردمان دیا دور دات مہناز و را چر نہ بوت آلی دست ہماں وڈ
 سلامت ات انت۔

ویدے شہداد و مہناز و بگناہی و لبسہ چہ وقی جاہ و پاد اک و مہناز
 و نیمکا ایک و لگت۔ مہناز و شہداد و نیت و انت پشکہ چہ مچی و در اک
 شہداد و چار کُت و مچی و تھا مہناز و را چارٹ بے نہ ویت۔

شہداد مہناز ۽ پیر پت و براسانی پاداں کپت و وقی روی کرد
 ۽ سرا گر یگ بناء کت شہداد ۽ دشت بست و گشت۔
 من گن ہکاراں من ۽ پہل کن ات من سکت سوی گنگ مہناز ۽ راگیش
 ات کہ صدا ۽ نام ۽ من ۽ پہل کن۔ منی مہناز ۽ من ۽ بدات من بے مہناز ۽ بد
 بوت نہ کناں۔

مہناز ۽ پت ۽ شہداد ۽ سرچہ وقی پادانی دیبا چست کت و گشت در انگلیں
 تیر پادانہ ایت ۽ نون مہناز تہی بوت نہ کنت۔ نون آں عومر ۽ بیت۔ ہاں عومر
 کے تہی رنگ ۽ شپانک (شو انگ) انت نون تو مہناز ۽ را طلاق بدیئے۔
 شہداد چہ اے گپ ۽ بے پرج نہ بوت آئیا را آسرات کہ مہناز من ۽ یل نہ
 دنت۔ پشک شہداد مہناز ۽ کر اشت۔ مہناز ہاں تبو ۽ تہا ملور و تندوک
 ات کہ بہ آئی پت و براساں چک کنگ بوتگ ات۔ وہے آئیا شہداد
 ۽ را دینت بہ زور۔ پکندے وقی نشاں آدرت و وقی گماناں یک کت ۽ ایر
 کت۔ شہداد ۽ مہناز ۽ دیبا نشت و پے عاجزی درست بست و گشت
 ۽ مہناز من ۽ پہل کن من ۽ یل مدے مہ رو ۽ بے مہناز ۽ را شہداد ۽ گناں
 پرج پ نہ کت مہناز ۽ گشت۔

شہداد مے ناکو زہگ تنگ عقلیں
 عقلات مس کلیگاں چلیکو کیس
 دم دم ۽ کیئت پادگ ۽ ادشتی
 پے الوکانی بستگیں ورو گناں
 لٹوں چہ مستیں لیڑہ ۽ داتیں
 چابک چو بارگاہ ۽ تلیں بوراں

لٹ پھایے سہریں جہاں جوان انت
چابک پر کم ذاتیں فقیہاں انت
گیش پر ٹی و مولوی چکات
نئے کہ پہ مہار و گلیں جان و

ہے جواب و شہداد و راطلاق و شون و دنت۔ شہداد و سرا
گنوں کی و جہر بنگ و گنت پر ہزار وڑاں مہار و رامت کنت بے
مہار پر گمشدہ و ذاریت و وقی گپ و سرا وشتوک انت و گشیہ زن
من عومر و بوتکاں۔ چہ اے گپ و شہداد زانت کہ مہار و گوں من
واہگ المہ است بے آ منی الزام و بے خیال کت زکنت شہداد گوں
مہار و پہ کال چوش گشیت۔

عومریک ہتھارے کلم گشیں

وارت و دوند و دروت ہاموند

پشت و ریش انت چہ کشک و دوند

گوں وپ و سوڈار و نرا زین و

سیاہ سرین مم و موہ پاشان انت

باہر و لونکاں پاشان انت

مہار و پتہ دنت کہ عومر ہر چون کہ است نون سنی انت۔ شہداد سکت موز
بیت و روت گوں کٹم و کوچک و مسترین و کما سین مڑماں دز بندی کنت کہ پہ
عداں مہار و دش کن ات۔

کوچک و کماشین مردم مہار و پت و باس و منت کن انت بے آن
نمکن انت و طلاق و لٹ انت۔ چارینگ و پچ نہ گندگ و سوب و شہداد

طلاق دیگ و مجبور بیت۔ منازگون وقی پت و براساں وقی کوچک و روت
 مناز و روت و پد شہاد گنوک بیت۔ شہاد چہ کس و نوارش و مردماں بچا
 بیت برے وقی کنگیں کاراں گریٹ برے جنگل و گیاہاناں گزیت و کوکار
 کنت و مناز و توار کنت۔ شہاد جنگل و مرگ و درچکاں مناز و جُست
 و کنت اکاں کسے راہ و دوچار کیت چہ آیا جُست کنت کہ سچا مناز
 ریتک مردم چہ چشیں جستان شہاد و راگنوک زاناں۔

مناز و برے وقی کوچک و سر بیت آں در گہار مناز و گندک
 و آتکان منازگون در سیں در گہاراں امبار بوت بے مناز شادانی سباناں
 زہراک آں چہاں تہا بے سکر جہاں و ارساں دگر پرج بیت ات مناز و
 رانہ شب و واب نہ روچ و آرام۔ واب چہ مناز و چہاں دور شنگ
 ات۔ روچانی گوزگ و مناز و پت و یک روچے عومر و را آدورت
 و مناز و را مجور کت کہ مابوچی قول کنگ کہ تراگون عومر و نکاح یال
 مناز اے رنگ و نکاح من ات کہ عومر گون من و پت و واب نہ کنت
 البت دنیا و دنیا نامرد و زوال بر اں پرچے کہ متی جان منی ساہ شہاد
 و گیں و تمارگ و شہاد و بیت من شہاد و مہر و دل و برت نہ
 کناں۔

مناز و برے وقی کوچک و سر بیت آں در گہار مناز و گندک
 و آتکان منازگون در سیں در گہاراں امبار بوت بے مناز شادانی سباناں
 زہراک آں چہاں تہا بے سکر جہاں و ارساں دگر پرج بیت ات مناز و
 رانہ شب و واب نہ روچ و آرام۔ واب چہ مناز و چہاں دور شنگ
 ات۔ روچانی گوزگ و مناز و پت و یک روچے عومر و را آدورت
 و مناز و را مجور کت کہ مابوچی قول کنگ کہ تراگون عومر و نکاح یال
 مناز اے رنگ و نکاح من ات کہ عومر گون من و پت و واب نہ کنت
 البت دنیا و دنیا نامرد و زوال بر اں پرچے کہ متی جان منی ساہ شہاد
 و گیں و تمارگ و شہاد و بیت من شہاد و مہر و دل و برت نہ
 کناں۔

سمو و توکلی

توکل ۱۲۴۲ ہجری و مری دنگ و شیرانی کمٹ و غریبیں لوگے و مس
 کوہی و ددی بوتگ توکلی و پت و پیرک شوانگ بزاں پشاک بوتگ
 انت پشک و ہدے کہ توکلی مزن بوت آیا اوں پشاکلی بنا و کت تاسرچیں
 جوا و عمر و توکلی و شوانگی برجا داشت توکلی و ہدے جوانی و سربوت
 ہے و ہداں دگہ کمٹے و چیز کے مردماں توکلی و کمٹ و چیز کے مردمان
 گوتا جنگ و ہرکت و مردم پئی کنگ انت دت سیک و شک انت توکلی
 و کمٹ و مردم چہ اے جبر و سک دل پردات انت آواں بیرگرگ و جار
 جت و تاراج و کت توکلی و کمٹ و مردماں ہفت مرد گچین کت ہے ہفتین
 مردمانی تنہا کتے توکلی ات ہے ہفتین مردم گوں سلاہاں و زمین کمٹ و زندجاہ
 و نیمگا راہ کپتاں و ہدے کہ کوہ و لب و سربوتاں کہ ہے کوہ و کرا و زمین و
 جاہ ات اشناں ترمذی ہو و گوات و رگت - اشناں سرچیر و میگ و
 واسطہ ساہگے و زورت بوت کیتں کام و سرالائے متبو گنگ بوت یہ دوس
 متبوانی نیمگا شتاں - جبراں اوں دل و سیر و ہورکت چہ ترمذی گوات و
 وریک اوں کپک و گتاں - اے ہفتین مردیک متبوائے و تہا پترتاں
 متبو و تہایک جنیں آدے (سمو) زندک ات سمو و گوں آوگاں و
 اک کت و اشناں امان دات - ترمذی گوات متبو و سرنیک و ات

تہو ۽ دار چہ وقی جاہ ۽ کنزت سمو ۽ زور جت کہ دار وقی جاہ ۽ بیئت
 بے گوات ۽ تہندیں کوئے ۽ سمو ۽ سرگیگ (گشان) چہ سر ۽ کشت و دور
 دور دات - سمو ۽ سیاہیں مگور چو سیاہ مار ۽ تیج وران بوتماں - سمو چو نایا
 زیبا و دش رنگ ات نون گیش زیبا تر ات توکلی ۽ وقی ہوش بر جاہشت
 نہ کت و سمو ۽ سرا فدا بوت - بے رندا توکلی ۽ را مالوم بوت کہ سمو ۽ عاروس
 کت و عاروس کنگیں نال ۽ سرا فدا بوگ و داہگ در شاں کنگ گندگیں گیتے
 بے توکلی سمو ۽ دام ۽ چکت ۽ ات پج گپ و جبر ۽ توکلی ۽ داہگ
 ۽ راسر و چیر نہ کت - و ہدے جبراں بر ات سمو اتک تہو ۽ تہا نشت
 توکلی ۽ وقی چم سمو ۽ راسک داہگ انت و چارت سمو مارت کہ توکلی
 آیا را چارگ انت سمو ۽ گوں توکلی ۽ ہمبرا ہاں جت کت اے مرد من
 ۽ چو روک روک ۽ چارگ انت گنوکیں کہ سار انت ؟ توکلی ۽ ہمبرا ہاں دپ
 بند بوت پرچے کہ آداناں زانگ انت کہ توکلی پہ سمو ۽ ندر بوتگ ہمبرا ہاں
 سکت ارمان بوت و آداناں نہ انت کہ کجام زبان ۽ سمو ۽ منت واری ۽ بوگراں
 توکلی پہ روگ ۽ تیار بوت سنگتاں باز گشت کہ ترا سردار ۽ پہ مذہن کار
 ۽ دیم داہگ تو پدا پرچے روئے ؟ توکلی ۽ پسہ دات من پج ناناں من ایک
 ۽ سمو ۽ ناناں کٹم ہا انت ، سردار ہا انت دُرس ہاں انت ہا یے حکم
 چلیت سمو دُرس انت - توکلی ۽ انجیں بے سرو پا دیں گپ بناء گت
 دور ایک آیا وقی دیم یک نیے ۽ کت ہر کوت و دیم شت - آیا را پج
 سانیست انت کہ من منزل کجام انت - توکلی ہا راہ ۽ راہ کہت کہ ڈیرہ غازی
 خان ۽ ہے راہ روگ ات ہر راہ گزے کے دو چار کہتیں آیا جت کنگ ات

کہ شا سمو نہ دینگ مردماں توکلی ء را گنوک لیکھت باز مردماں توکلی ء
 جواناں د اے گنوک ہاں ء سرا رحم دارنگ ات۔ توکلی ء ہر کس ء گون سمو
 ء بابت ء جت کنگ ات پیشک اے ہاں سمو و آں کس د دارشاناں
 اوں مالوم بوت کہ توکلی پہ سمو ء بے سار انت پیشک اوں سمو ء را
 بگشت و سمو ء را چہ کس ء در آگ ء نشت ابید اشہ سمو ء مردماں
 توکلی ء گم کار کنگ ء اوں لانک بست اے کار ء سرجم کنگ ء چیز کے
 مردم توکلی ء کشک ء را دینگ بوت ہر جاگے کہ اشناں شک بوت اشناں
 چارت بے توکلی ء پداو نیست ات توکلی ادا نہ ات آ ویرہ غازی خان
 ء سخی سرور ء ادیرہ ء سرا سر بوتگ ات ویرہ غازیخان خان ء اوں
 توکلی ء چہ ہر کس ء سمو ء ہاں جت کت پیشک مردماں توکلی ء را گنوک
 زانت و چادر کت کسافیں زہگانی چم و ہرے توکلی ء کپت انت تاراوان
 بنگ جت بنا کرتگ ات وکنوک۔۔۔ گنوک ء جار جنگ ات۔

وہے توکلی گنوک ء منزل ء پیلوی ء سرات تارا مردماں آ پیا را "مست"
 کشک بنا دکت چہ ہاروح ء توکلی "مست توکلی" ء نام ء نامدار انت چیز
 کے روچ ء پدا ویرہ ء غازیخان ء یک بلوچیں نوابے ء را حال رست
 کہ ادا مست توکلی نامیں گنوکے است کہ ہر کش ء را سمو نامیں جینن اے
 ء بابت ء جت کت۔ پیشک نواب ء حکم دات کہ مست توکلی ء را منی دیا
 بیارے۔ مست توکلی ء را نواب ء دربار ء آرگ بوت بے مست ء را
 نہ نواب ء پرواہ است ات وئے کہ دربار ء سر ہر۔ توکلی ہر
 دت مست ات و آں دپ ء سمو و نام ات۔ نواب ء چہ مست توکلی ء
 باز جت کت بے ہر جت ء پسرے بوت کہ "سمو کجا انت" تو

آیا رادینگ "نواب" را دگے گے دل ء اتک آ میا مست تو کلی ء واک
 و مهر ء چکاس بنا دارگ لوٹت - نواب ء گزند لوٹت کہ باریں مست تو کلی
 پیک ء عاشقے یا گنو کے پیشکہ شہر ء یک زیبا ئیں ناچ کنوکیں جنین آدم ء
 را نواب ء دق دربار ء آورت بے زیبا ئیں جنین آدم ء نام "مہران" ات
 نواب ء مہران ء را گشت مرچی ترا وتی کمال پیش دارگی انت ؟
 مہران ء پسہ دات ہرچی کہ واجہ حکم ہد انت !

نواب ء مہران ء را گشت کہ تو چہ گنو کہ ہزاں مست تو کلی ء دل و
 دماگ ء سمو ءھیلاں درکبن - مہران ء را وتی جوانی و زیبا ئی ء سرائازات
 پیشکہ آ میا گشت واجہ من لے کار ء ہوشی کناں - نواب ء حکم ء سرامست
 تو کلی ء را یک سمبھینگین و جوانیں جاگے ء تھا نارینگ بوت - مہران گوں
 دق زیبا ئی و ہزار داب و رنگاں بچند ء تیر گوارا نا کوئی ء تھا اتک و مست
 تو کلی ءھیلا ناں دق نینگ ء ترینگ ء کوشت کت مہران وڈ وڈیں ناز و
 ٹرینگ گت ہلے مست تو کلی سمو ء دیوانگ ات مست تو کلی ء رانہ مہران
 ء رنگ و داب ء ترینت کت وئے آئے ناز و نکرہاں بلکیں مست
 تو کلی چہ نواب ء سک زہر گیت و دق دل پردہی گوں کالان درشان کت
 و گشت -

اے زور مندیں سردار چرمست و گہرتے
 بہ مہت و بگناہ ء بندگی من ء کتے
 انکھن منی کالان تو مہران چشیں رنگ نازات
 چہن ء کہ فانی انت چہ پرچے ترانہ انت

حیران و گنواں من چہ بہرہ ور ہیں ستمو

بریان و تاسکتہ پہ گل پہ سسین برے

ہے وڑو لغاری نواب و زیبا میں مہران و درمیں ہالاک آگاہ کپٹیاں

و آواں مست توکلی و دیا و تارا در بازی زانت - مست توکلی چہ رادال

در آگاہ و پد کون پہ کورہ جھگل ستمو ستمو کنا باز رپیج و پد مری و دنگ و سرت

مست توکلی گنواں و پیرہ جو انیں گالانی پر بنگ و وقی مٹ و تات ایک

جو انیں شاعرے ات نوں ستمو و یات و آئی یات وھیالاناں انگت دیا

برت و آئی شاعری بے درور برت - آیا انجیں گال سرد و بند کنگ کورنیں

و کنگ و لیس مردم ام اتح یہ گالاں آپ بنگ ات -

ستمو و یاتماں آئی باز جو انیں گیتار گشتگ ہے گیتار باز نامدار بونگ

انت کسان مذہن پیر و درنا ہر کسی زبان و سرامست توکلی و گال اٹش کنگ

و انگ گجنین آواں اول مست و گیتار گون وقی پر سوزی توار و گشتگ

مست توکلی و شاعری و بن ہیال سموات و مست توکلی و گالاں ہر کسی

زبان و دل و جاگہ کنگ -

جینین آواں مست توکلی و لے گال گون پر سوزی الہان و گشتگ

انت -

مشتوں من دلبر و جاہ و مکیں و

نہ دیستوں من وقی آماہ جینین و

غم و پکراں چھے اے دل چیر و سرت

در انگت چہ دپ پریات ام دوست

نراناں شرت گجا سَمو گلی اندام

کہ من جو بوتلگاں بد حال و نہ کام

سمو عوام مالوم و سہاست کہ مست توکلی منی حاترا کجام ہاں و رستگ
پیشک سمو عوام اول گوں توکلی و یک وڑیں واہگے است ات۔ چہ مست
توکلی و بے مرادی و سمو و دل و پے مست و مدنی واہگ و ہر و سوکاتے
ودی بوت پیشک سمو و مردماں بد بخت کہ ہر روتج و بناتی و بدلہ جوان ترو
مشرتر ہمیش انت کہ سمو و توکلی ہر دوکان فیست و ہلاسی بکنیں تاکہ گندتری
مبیت چہ مست توکلی و کاللاں سمو زیات پدہر مبیت ر سمو و مردم ہے
لوٹ و ہاترا مست توکلی و کشک و رندا بوتان کہ ہے کسم و یک مرد
و ایشاناں گشت کہ یک گنو کے و کشک و ت متری گنو کی ایت۔ اے
کام و کس جوان نہ گشت بلکین انگت بناتی گیشتر بوت کنت چہ ہے کاش
و ہبراں سمو و مردماں توکلی و کشک و بگواہ کنگ و وقی دست و اشک
انت بے سمو و سرا و وقی زہر ریک و آیارا چہ کس و در ایک و نہ انت
بزاں زندگی و کند و کین کت سمو و را گوں کس و گپ و تران و نہ انت۔
سمو و را زاہ و بد کنگ بنا و کت و کت و مشت جت چہ اے رنگیں
خدا باں سمو و بے درویریں رنگ چو الدار و زرد ترات و آئی ماہیں و
و سرا و پدہر بوتگ بے سمو و اے و ریں ہلاکی پ توکلی و گت انت
یہ کلیں بندی و کت و بوجہاں ابید و زکالی سمو گوں مست توکلی و
نذ و نیادی بوتگ ات۔ و ہے سمو و وقی ہاں مست توکلی و را گشت انت
مست توکلی و چیاں در آنگ ات و سمو گوں اس گواہیں چان و انت و تیں
ہے وڈ تانکین بامری کسم و نامداری شاعر و کوہو و ۱۳۰۲ ہجری و شنت

سال و عمر و اے کوڑا میں دگنیاء یلدا ت۔

اے سکت ماشور انت کہ مرگ و پیر مسکت تو کلی و ہے گشت کہ وہ
من مراں منی جون و یک اشترے و سرا بلڈات و اشترے رندا ہرات ہر جاہ
کے اشتر جلیت من و ہورال کند و کین بکن ات۔

مست تو کلی و گشتق و سرا آئی مرگ و پر آئی جون اشترے سرا ہر گنگ
بوت مردم اشترے رندا راہ کپتاں۔ اشتر شت شت یک جچکے و کر اہلت
مردماں مست تو کلی و را ہے جچک و سرا کند و کین کت۔

وہے مست تو کلی و مرگ و حال سموع سر بوت آئی سکت اوان
بوت و آست و یات و دیراں زندگ نہ بوت و اے جہان و یہ دات
تا جہاں روچاں بلوچستان و مست تو کلی و را یک بے دروین ساعرے
و ابید یک یک بازی عاشق و بزرگ و مذا ترسیں واجہ و زاناں۔

مست تو کلی و کبر زیارت و جوڑا انت۔ مری و دگر دگ و مردم
ادا کانیٹ گریر انت و دعا کن انت و مست و تراک و پرینت
مست تو کلی و کبر و سرا لاپ پریں جنیں آدم و روگ و نیلاں
زاناں پرچے آتہ گوں لاپ پریں زالاں انچیں گئے بوتگ کہ مروچی اول
لاپ پریں زال مست تو کلی و واب جاہ و وقی گاماں نہ براں۔

مروچی مست تو کلی و سموہر دو اے جہان و نہ انت بے دوین
کار و بگواہ نہ بنت تا جہان است اشانی نام و ام چو استار و
درنیش۔

مست تو کلی نہ چیز کے گال

کہکراں لاکڑ بنگ چو ہشامی جُڑاں
گو بنگ انت گرد ہرگ انت نوی گداں

دوست و پھر بیز انت میاں سیری اڑمہاں

چیمہرے ملکاں واکنت عرشی پریشکاں

سو گوں حوراں ننگ من ٹولہ بے بے

کو شرع آپ و نوش کنت نور و پیالواں

بگیاں استینے مجاں بنداں !

رگندگ و کرز انت چو اجب رنگ و

کدے نوشیت کاک دیں رکاں

یکے پہ نیت و گنو کیگاں

دوست اچ دوریں خلکھاں بیاباں

ہلک من اولی کوہ بے و بنداں

جوان نہ انت جنکائی بدیں بولی

کے وقتی دوستیں مرداں رولی

مے بدیان بانہڑاں بھیلی

شاہ گوں لعلیں تل و میلی

دوست منی چنداں لیموں کیے

رُشک من ارغوانی گری سایاں

در دشمن و دشت چو تپانی و نوداں
 بزر چو سرگواتاں سمین پیکان
 شمش چو انتی زامری چوڑاں
 پن شراست من نگدین دیم و
 مسرت گوں ارمانیں دل یک بگشیت
 یسرمے باں سموتی سر جیل چراں

سمویہ شیشہ نے شیرانی
 سمویہ سروانے تلارانی
 سمویہ سہر پھلے انارانی
 سمویہ دیو لے تہارانی
 یاجبڑی بولی لے رغامانی

دسترانی و کوہ مذکرین
 کوہ پر سمو لڈکاں شریں
 کوہ مروچی تہ در دشمن انت بریں

(مست)

عزت و مہر

اے داستان ہما و ہدے انت کہ بلوچی و نامداریں شاعر مہلا فاضل
 و چار گنڈ و تاقم و تواریات ہے وہاں ملا فاضل و ابیدرگ ام شاعر
 بلوچ انت کیے ملا تاقم انت کہ ملا فاضل و براس انت ابیدرگے واجہ
 و بوہر و عزت ام جوانیں شاعر است انت بلے ملا فاضل و کالار باز
 حمان و بے درورات انت و بے درور است انت - ملا فاضل و ملا
 بوہر و موت و ت سنگت ام است آتاں ہر وہاں دویں ہر آٹا
 دگر ہند و وار و راہ کیتنگ آتاں -

یک برے و دویں نامداریں شاعرانی رڈگ پیردان و بوت پیردان
 ایان و یک کوچکے و ہدے دویں پیردان و سر بوتنگاں اشاں پیردان و
 ماہ گونگیں پری مہرک و را دیست کہ وقی ماڑی و سرا دریک و بن
 و سنگت انت -

دوساں پیسر ملا بوہر و چم مہرک و کپت - بوہر چ مہرک و زیباں
 و حیران بوت پدا دویں سنگتاں گول گالاں یک دگر جت پڑس اے
 و رنگ و بنا و گت -

بوہر و کبودر مں گلیں و رنگ و
 فاضل و کھام ویا دیاں گومب و

بوہر ۱۔ درگ ۲ کا پر ۳ ۴ لمب ۵
 فاضل ۱۔ دو تیزی ایر انت پہ وانگ
 بوہر ۱۔ پتنگ ۲ پر انت پہ جنگ ۳
 فاضل ۱۔ سروں قرباں پہ ماہ رنگ ۲

ملا فاضل مہرک ۱ شیدائی بوت ۲ چوناٹھ مہرک ۳ اون وقی مٹ ۴ وت
 ات ۵ مہرک ۶ شیدائی بوت ۷ چوناٹھ مہرک ۸ اون وقی مٹ ۹ وت ات ۱۰
 مہرک ۱۱ زیباٹیں ۱۲ پر ۱۳ ات ۱۴ ہر کس ۱۵ کہ مہرک ۱۶ یک ۱۷ برے بدلیتیں ۱۸ آیا
 وقی ۱۹ ہوش ۲۰ برجا ۲۱ داشت نہ ۲۲ تک ۲۳ ات ۲۴ مہرک ۲۵ نام مہرک ۲۶ اون ات
 بلے مات ۲۷ پت ۲۸ مہرک ۲۹ آن ۳۰ نام ۳۱ مہرک ۳۲ ایر بوت ۳۳ کہ تا مروچی
 مہرک ۳۴ نام ۳۵ نامدار ۳۶ انت ۳۷

مہرک ۱ پت ۲ رئیس ۳ کم ۴ بوتنگ ۵ مہرک ۶ پت ۷ نام ساک
 بوتنگ ۸ کہ وت ۹ یک ۱۰ مہان ۱۱ وار ۱۲ شرپ ۱۳ این ۱۴ مرمے ۱۵ ات ۱۶ چیز کے ۱۷ روح
 ۱۸ پیروان ۱۹ زندگ ۲۰ پد ۲۱ دین ۲۲ سنگت ۲۳ بزاں ۲۴ ملا فاضل ۲۵ ملا بوہر ۲۶ وائر
 بوتنگ ۲۷ انت ۲۸ وائر ۲۹ مندر ۳۰ نزیک ۳۱ ۳۲ تقاسمی ۳۳ چات ۳۴ ۳۵ سرا ۳۶ اشال
 داشت ۳۷ پرچے ۳۸ کہ مغرب ۳۹ اشانال ۴۰ گت ۴۱ پہ ۴۲ نماز ۴۳ ۴۴ دوی ۴۵ تقاسمی ۴۶ چا
 ۴۷ سرا ۴۸ اشال ۴۹ داشت ۵۰ پرچے ۵۱ کہ مغرب ۵۲ اشانال ۵۳ گت ۵۴ پہ ۵۵ نماز ۵۶ ۵۷ حاضر ۵۸ ادوی
 تقاسمی ۵۹ چات ۶۰ سرا ۶۱ ایر ۶۲ کپتال ۶۳

ملا فاضل ۱ ۲ براس ۳ ملا تقاسم ۴ لوگ ۵ اون ۶ چے ۷ چے ۸ چات ۹ ۱۰ دوی ۱۱ ات
 آیا ۱۲ براس ۱۳ ۱۴ مال ۱۵ گیت ۱۶ آدت ۱۷ ایک ۱۸ ہر ۱۹ ٹیٹ ۲۰ نماز ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰ ۱۰۰۱ ۱۰۰۲ ۱۰۰۳ ۱۰۰۴ ۱۰۰۵ ۱۰۰۶ ۱۰۰۷ ۱۰۰۸ ۱۰۰۹ ۱۰۱۰ ۱۰۱۱ ۱۰۱۲ ۱۰۱۳ ۱۰۱۴ ۱۰۱۵ ۱۰۱۶ ۱۰۱۷ ۱۰۱۸ ۱۰۱۹ ۱۰۲۰ ۱۰۲۱ ۱۰۲۲ ۱۰۲۳ ۱۰۲۴ ۱۰۲۵ ۱۰۲۶ ۱۰۲۷ ۱۰۲۸ ۱۰۲۹ ۱۰۳۰ ۱۰۳۱ ۱۰۳۲ ۱۰۳۳ ۱۰۳۴ ۱۰۳۵ ۱۰۳۶ ۱۰۳۷ ۱۰۳۸ ۱۰۳۹ ۱۰۴۰ ۱۰۴۱ ۱۰۴۲ ۱۰۴۳ ۱۰۴۴ ۱۰۴۵ ۱۰۴۶ ۱۰۴۷ ۱۰۴۸ ۱۰۴۹ ۱۰۵۰ ۱۰۵۱ ۱۰۵۲ ۱۰۵۳ ۱۰۵۴ ۱۰۵۵ ۱۰۵۶ ۱۰۵۷ ۱۰۵۸ ۱۰۵۹ ۱۰۶۰ ۱۰۶۱ ۱۰۶۲ ۱۰۶۳ ۱۰۶۴ ۱۰۶۵ ۱۰۶۶ ۱۰۶۷ ۱۰۶۸ ۱۰۶۹ ۱۰۷۰ ۱۰۷۱ ۱۰۷۲ ۱۰۷۳ ۱۰۷۴ ۱۰۷۵ ۱۰۷۶ ۱۰۷۷ ۱۰۷۸ ۱۰۷۹ ۱۰۸۰ ۱۰۸۱ ۱۰۸۲ ۱۰۸۳ ۱۰۸۴ ۱۰۸۵ ۱۰۸۶ ۱۰۸۷ ۱۰۸۸ ۱۰۸۹ ۱۰۹۰ ۱۰۹۱ ۱۰۹۲ ۱۰۹۳ ۱۰۹۴ ۱۰۹۵ ۱۰۹۶ ۱۰۹۷ ۱۰۹۸ ۱۰۹۹ ۱۱۰۰ ۱۱۰۱ ۱۱۰۲ ۱۱۰۳ ۱۱۰۴ ۱۱۰۵ ۱۱۰۶ ۱۱۰۷ ۱۱۰۸ ۱۱۰۹ ۱۱۱۰ ۱۱۱۱ ۱۱۱۲ ۱۱۱۳ ۱۱۱۴ ۱۱۱۵ ۱۱۱۶ ۱۱۱۷ ۱۱۱۸ ۱۱۱۹ ۱۱۲۰ ۱۱۲۱ ۱۱۲۲ ۱۱۲۳ ۱۱۲۴ ۱۱۲۵ ۱۱۲۶ ۱۱۲۷ ۱۱۲۸ ۱۱۲۹ ۱۱۳۰ ۱۱۳۱ ۱۱۳۲ ۱۱۳۳ ۱۱۳۴ ۱۱۳۵ ۱۱۳۶ ۱۱۳۷ ۱۱۳۸ ۱۱۳۹ ۱۱۴۰ ۱۱۴۱ ۱۱۴۲ ۱۱۴۳ ۱۱۴۴ ۱۱۴۵ ۱۱۴۶ ۱۱۴۷ ۱۱۴۸ ۱۱۴۹ ۱۱۵۰ ۱۱۵۱ ۱۱۵۲ ۱۱۵۳ ۱۱۵۴ ۱۱۵۵ ۱۱۵۶ ۱۱۵۷ ۱۱۵۸ ۱۱۵۹ ۱۱۶۰ ۱۱۶۱ ۱۱۶۲ ۱۱۶۳ ۱۱۶۴ ۱۱۶۵ ۱۱۶۶ ۱۱۶۷ ۱۱۶۸ ۱۱۶۹ ۱۱۷۰ ۱۱۷۱ ۱۱۷۲ ۱۱۷۳ ۱۱۷۴ ۱۱۷۵ ۱۱۷۶ ۱۱۷۷ ۱۱۷۸ ۱۱۷۹ ۱۱۸۰ ۱۱۸۱ ۱۱۸۲ ۱۱۸۳ ۱۱۸۴ ۱۱۸۵ ۱۱۸۶ ۱۱۸۷ ۱۱۸۸ ۱۱۸۹ ۱۱۹۰ ۱۱۹۱ ۱۱۹۲ ۱۱۹۳ ۱۱۹۴ ۱۱۹۵ ۱۱۹۶ ۱۱۹۷ ۱۱۹۸ ۱۱۹۹ ۱۲۰۰ ۱۲۰۱ ۱۲۰۲ ۱۲۰۳ ۱۲۰۴ ۱۲۰۵ ۱۲۰۶ ۱۲۰۷ ۱۲۰۸ ۱۲۰۹ ۱۲۱۰ ۱۲۱۱ ۱۲۱۲ ۱۲۱۳ ۱۲۱۴ ۱۲۱۵ ۱۲۱۶ ۱۲۱۷ ۱۲۱۸ ۱۲۱۹ ۱۲۲۰ ۱۲۲۱ ۱۲۲۲ ۱۲۲۳ ۱۲۲۴ ۱۲۲۵ ۱۲۲۶ ۱۲۲۷ ۱۲۲۸ ۱۲۲۹ ۱۲۳۰ ۱۲۳۱ ۱۲۳۲ ۱۲۳۳ ۱۲۳۴ ۱۲۳۵ ۱۲۳۶ ۱۲۳۷ ۱۲۳۸ ۱۲۳۹ ۱۲۴۰ ۱۲۴۱ ۱۲۴۲ ۱۲۴۳ ۱۲۴۴ ۱۲۴۵ ۱۲۴۶ ۱۲۴۷ ۱۲۴۸ ۱۲۴۹ ۱۲۵۰ ۱۲۵۱ ۱۲۵۲ ۱۲۵۳ ۱۲۵۴ ۱۲۵۵ ۱۲۵۶ ۱۲۵۷ ۱۲۵۸ ۱۲۵۹ ۱۲۶۰ ۱۲۶۱ ۱۲۶۲ ۱۲۶۳ ۱۲۶۴ ۱۲۶۵ ۱۲۶۶ ۱۲۶۷ ۱۲۶۸ ۱۲۶۹ ۱۲۷۰ ۱۲۷۱ ۱۲۷۲ ۱۲۷۳ ۱۲۷۴ ۱۲۷۵ ۱۲۷۶ ۱۲۷۷ ۱۲۷۸ ۱۲۷۹ ۱۲۸۰ ۱۲۸۱ ۱۲۸۲ ۱۲۸۳ ۱۲۸۴ ۱۲۸۵ ۱۲۸۶ ۱۲۸۷ ۱۲۸۸ ۱۲۸۹ ۱۲۹۰ ۱۲۹۱ ۱۲۹۲ ۱۲۹۳ ۱۲۹۴ ۱۲۹۵ ۱۲۹۶ ۱۲۹۷ ۱۲۹۸ ۱۲۹۹ ۱۳۰۰ ۱۳۰۱ ۱۳۰۲ ۱۳۰۳ ۱۳۰۴ ۱۳۰۵ ۱۳۰۶ ۱۳۰۷ ۱۳۰۸ ۱۳۰۹ ۱۳۱۰ ۱۳۱۱ ۱۳۱۲ ۱۳۱۳ ۱۳۱۴ ۱۳۱۵ ۱۳۱۶ ۱۳۱۷ ۱۳۱۸ ۱۳۱۹ ۱۳۲۰ ۱۳۲۱ ۱۳۲۲ ۱۳۲۳ ۱۳۲۴ ۱۳۲۵ ۱۳۲۶ ۱۳۲۷ ۱۳۲۸ ۱۳۲۹ ۱۳۳۰ ۱۳۳۱ ۱۳۳۲ ۱۳۳۳ ۱۳۳۴ ۱۳۳۵ ۱۳۳۶ ۱۳۳۷ ۱۳۳۸ ۱۳۳۹ ۱۳۴۰ ۱۳۴۱ ۱۳۴۲ ۱۳۴۳ ۱۳۴۴ ۱۳۴۵ ۱۳۴۶ ۱۳۴۷ ۱۳۴۸ ۱۳۴۹ ۱۳۵۰ ۱۳۵۱ ۱۳۵۲ ۱۳۵۳ ۱۳۵۴ ۱۳۵۵ ۱۳۵۶ ۱۳۵۷ ۱۳۵۸ ۱۳۵۹ ۱۳۶۰ ۱۳۶۱ ۱۳۶۲ ۱۳۶۳ ۱۳۶۴ ۱۳۶۵ ۱۳۶۶ ۱۳۶۷ ۱۳۶۸ ۱۳۶۹ ۱۳۷۰ ۱۳۷۱ ۱۳۷۲ ۱۳۷۳ ۱۳۷۴ ۱۳۷۵ ۱۳۷۶ ۱۳۷۷ ۱۳۷۸ ۱۳۷۹ ۱۳۸۰ ۱۳۸۱ ۱۳۸۲ ۱۳۸۳ ۱۳۸۴ ۱۳۸۵ ۱۳۸۶ ۱۳۸۷ ۱۳۸۸ ۱۳۸۹ ۱۳۹۰ ۱۳۹۱ ۱۳۹۲ ۱۳۹۳ ۱۳۹۴ ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰ ۱۴۰۱ ۱۴۰۲ ۱۴۰۳ ۱۴۰۴ ۱۴۰۵ ۱۴۰۶ ۱۴۰۷ ۱۴۰۸ ۱۴۰۹ ۱۴۱۰ ۱۴۱۱ ۱۴۱۲ ۱۴۱۳ ۱۴۱۴ ۱۴۱۵ ۱۴۱۶ ۱۴۱۷ ۱۴۱۸ ۱۴۱۹ ۱۴۲۰ ۱۴۲۱ ۱۴۲۲ ۱۴۲۳ ۱۴۲۴ ۱۴۲۵ ۱۴۲۶ ۱۴۲۷ ۱۴۲۸ ۱۴۲۹ ۱۴۳۰ ۱۴۳۱ ۱۴۳۲ ۱۴۳۳ ۱۴۳۴ ۱۴۳۵ ۱۴۳۶ ۱۴۳۷ ۱۴۳۸ ۱۴۳۹ ۱۴۴۰ ۱۴۴۱ ۱۴۴۲ ۱۴۴۳ ۱۴۴۴ ۱۴۴۵ ۱۴۴۶ ۱۴۴۷ ۱۴۴۸ ۱۴۴۹ ۱۴۵۰ ۱۴۵۱ ۱۴۵۲ ۱۴۵۳ ۱۴۵۴ ۱۴۵۵ ۱۴۵۶ ۱۴۵۷ ۱۴۵۸ ۱۴۵۹ ۱۴۶۰ ۱۴۶۱ ۱۴۶۲ ۱۴۶۳ ۱۴۶۴ ۱۴۶۵ ۱۴۶۶ ۱۴۶۷ ۱۴۶۸ ۱۴۶۹ ۱۴۷۰ ۱۴۷۱ ۱۴۷۲ ۱۴۷۳ ۱۴۷۴ ۱۴۷۵ ۱۴۷۶ ۱۴۷۷ ۱۴۷۸ ۱۴۷۹ ۱۴۸۰ ۱۴۸۱ ۱۴۸۲ ۱۴۸۳ ۱۴۸۴ ۱۴۸۵ ۱۴۸۶ ۱۴۸۷ ۱۴۸۸ ۱۴۸۹ ۱۴۹۰ ۱۴۹۱ ۱۴۹۲ ۱۴۹۳ ۱۴۹۴ ۱۴۹۵ ۱۴۹۶ ۱۴۹۷ ۱۴۹۸ ۱۴۹۹ ۱۵۰۰ ۱۵۰۱ ۱

ات سجدہ و پد و ہرے سلام ترینگ بخت گدا ملا قاسم و دتی براس ملا
فاضل و راحت کنت کہ نماز و تنہا اچ توچوں روی بوت ؛
ملا فاضل و پسہ دات من نماز و تنہا و ہرے پکوت و کوکراش کنت مہرک
و بیالان مانچکرتناں پمشکہ سہو بونگ۔

ملا قاسم و دمان و گشت ہڈا و یات و و ہا جانی و یات و اول دل
و برت نہ کنے۔

ملا فاضل و پسہ دات گپ و یل دیئے رندا آئیا گشت۔

غم ہیالے و عاشقی چاڑے

اے دگے شغلے آ دگے کالے

ملا فاضل بے دروہیں شاعرے ات پمشکہ آئیا دمان پہ و پکوت و
گوں اے کال چہ دپ و کشتاں۔

قاسمی چاہ و مرگ اول سالیں
منی نصیحت انت مرگ نہ سر حالیں
ہیت و گنج آباد و ماں متراب کن
رندا مس گوا سوال کال خبردار کن
پیرداں مس راستی نیمکا نول انت
کرگی گیر یہ لائق و سبیل انت
مات بزرگ و ویت کچ و ہرے
گر بہ نجیب انت قادر لاشکیں
فاضل گنا ہکارہ بیگت سکین

دتی بے دروہیں زیبائی و سوب و اپنوشن کہ مہرک و ملا فاضل
و را دتی شیدائی کنت ہے رنگ و باز و گہ اول پہ مہرک و دلاپ

اتان بے مہرک و قی ناکو رنگ و نام و ات پمشکہ و ہرے اے مہر
ملا فاضل و دگر مردماں رست آواں مہرک و پچاڑ یلدا ت و اے
رنگ و پ عزت و راہ تنچک بوت۔

عزت ادل یک شاعرے ات و ملا فاضل و راسکت دوست
ات ملا فاضل و نیچے عمر و کسان ات بے عزت ملا فاضل و و ہرے
شاعرے ات و مند و ندوک ات۔ و ہرے عزت و مہرک و رنگ
و زیبائی و بابت و اش کت و ابے گندگ و مہرک و شیدائی
بوت و آئی چم مہرک و گندگا بے تلخیص بوتان ملا عزت اصل و
باران زلی کٹم و بوتک و ایرانی بلوچستان و شہر دہان و ندوک
ات۔ عزت و پت و نام لکھ ات۔ عزت و زرگری و کار و کسب و
زرگری و پوریات و عزت برے جاگے مشکگ ات۔

آئیے دل و مہرک و گندگ و ارمان ات پمشکہ آپیردان و شت
پیردان سرباز ایران و یک کچکے ات۔ و ہرے عزت پیردان و رست
آئییک و دوبراں مہرک و رادیت۔ آئییا مہرک و رنگ و بابت و ہر
کہ چہ ملا فاضل و اش کت گیش و پست و مارت و جان و دل و مہرک
و سرائیگ بوت۔

و آئییا مہرک و نام و اے کمال گشگ انت۔
و رد و درود اکبر صمباں بنا و کنت
دل بلبلے کہ نالیت سدھو و آہ کنت

بعد از مشناء جبار نعت و رسول کنت

آچار یار و نام و و رور و زبان کنت

من در بست می اندام شمس تبارکت
ابر در مبرور عیناں دلبر چراگ کنت

گوں کنجلاں گل اندام نوبت پرت کنت
شہ کام کبگت اجیں کل و مدار کنت

عزت و راسات کہ ہرک وقتی ناکو رنگ و نام و رات بے انگت عشق و
جن و آیا رایل مذات و آدگہ پرح نیمکا دگوش مذات پرچے کہ عشق انجیں
چیزے کہ اے چو آس و وٹا سر و گرم نرانت ۔

عزت و ہرک و پت ساکت و کرتا کلہوم دیم دات و سنگ لوت ۔
ہرک و پت ساکت و پسہ راہ دات کہ مہر جان وقتی ناکو و رنگ و نام
و نذوک انت ۔ بے اے کلہو و عزت و راہ موش مذات و آتیا و ہد
پہ و ہر قاصد و پیر پہ ساکت و دیدات وقتی دست پہ ہرک و شہار و
و ہرے ساکت و وگہ ساکت بند کس و واناں رانت کہ عزت پہ ہرک و
گنوک انت و پرح وڈ و نہ نذت تہ آیاں ذت مروت نشت و ہرے
گپ ٹائیست کہ چہ عزت و ہمتس مال و لوت و کینس کہ چہ عزت و آرگ
مہ بیت اے وڈ و عزت ہاموش بیت و ہرک و نام و نذرت ۔

یک روچے و ہرے کہ عزت و قاصد پہ ساکت و اتک ساکت و
قاصد و راگشت کہ تو برو عزت و بگش کہ باندا تو و تہ بیا ۔ دومی پرح
و عزت و تہ و پسہ دات کہ پہ ہرک و تو ہر گپے کے گشتے مع " او " ۔
گشان و دیا درگایان ۔ تو وقتی لوت و بگش ۔

ہرک و پت و چہ عزت و اے مال و لوت کنگ ۔
وہ جو انسا لیں ٹینگ (مولد) و کلا و سد پس ، ہیپت گوک ، ہ ہزارہ

کلدار، گد و پیچ، زرد و سہر۔
عزت و چتر کے مال پہ نشا نگ دات و باقی مالانی آرگ و گپ
جنگ و وت دیم پہ گوادر و راہ پکت۔

گوادر و سرلوگ و پد عزت و پد مہرک و گد و پیچ و زرد آرگ
بناعت یلہ یئے راد عزت و اوڈاں پیردان و بزورگوں مہرک و۔
یک روپے یک کاروانے باہو و پیچ پیردان و اتک اے کاروان
کور و لب و روان ات اے وہاں مہرک گوں و دزگہاراں گشت کہ
زوت گڈاں گور و بکن بلے وہے مہرک و سرچست کت چارت کاروان
سک نزیک و رنگ اگاں من گڈاں گور و بکن کاروان و چم من گپیت
پشمکہ مہرک و دق سر و راسرینت آئی شپاریں ملگور شنگ بوتان آئی
ماہیں دیم بزیں پٹ و جمہرانی چیرا کاربوت دزگہاراں اوں درچکانی چیرا
وتا چیردات۔ مہرک آپ و تہا نشت کاروان و مردمانی چم کپتاں آواں
ہے لیکت کہ چہ آزمان و حورے ایر اتک و جان شودی و انت وہے
کاروان کور و دپ و سرلوت۔ آیاں دگر رنگے دلیست کہ حور و بدلہ پٹ
و مذہن گپتے دریائے سرا چو پھل و ایر انت کاروان و مردم سک
حیران بوتگ و رنگ و لگتاں کس و بہت نکت و نزیک و نہشت
کارواں پدا دیم پہ پیردان و راہ پکت۔

وہے کاروان پیردان و رست آواں تیوگیں مال گوں پیردان و
مردمان بیان کت پیردان و زندو کاں آواناں گشت کہ اے حور پیردان
و مہرک بوتگ کہ شا دلیست۔ کاروان و کمایش دومی روج و مہرک و
پت ساکت و مہان بوت و مہرک و دلیست۔ کماش چہ مہرک و رنگ

ء ہوش ء بے ہوش بوت و مہرک ء رنگ ء توصیف ء نگت۔

کاروان ء کماش ء توصیف و چٹاں مہرک ء رنگ و مہرک
سک تا دراد بوت او روچ زرد تران بوت ہے نادراہی ء مہرک ء را
چہ اے جہان ء برت۔

وہرے عزت چہ گوار ء گول مال و زرد سہراں مند ء راہ کو چہرہ
ء سر بوت آئیا حال رست کہ مہرک مُرنگ اے حال چہ عزت ء آزمائی
کبر ء چہ کمتر نہ ات اپنہ سہاکیت کہ بہ عزت ء زمین و آزمان ہوا رہو لگان
ادل آئیا دتی گوشانی سرا باور نہ بوت کہ مہرک ء مرگ ء حال راست
بوت کنت بے رندا آئیا چہ ہر کس ء جُست ء پد ہے اُش کُت کہ مہرک
مُرنگ آئیا نظر بوت۔

عزت ء لوٹ، داہگ اے جہان ء نہ ات آئیا مہرک ء ریات
کُت و چال کُت ہے وہر ء آئیے دپ ء اے گال رد بوتال

من عاشق ء خدایان پردین ء مصطفیٰ یال

عزت بن ء للہ یال چو شے مُربہ جلیال

کیکول عصا ء زیریاں چو کابل ء نقیہاں

مکہ و گدالی پندیاں من مہرک ء نہ گنداں

پنجگورتا جونی ء کابل تا غزنئی ء

گندارک و مسریاں نہ گنداں چشیں پردی ء

کے کنت تہی ہمرئی مہرہاں تہی در مدی ء

سربازہ شہر پیردان رفتوں تمام ایران

انگوں پداں پیرداں فاتر کتوں ایرفتاں

۴۰
من مہرک نہ گستاخاں با گئے گلے لبنداں

ہے رنگ و عزت و مہرک و یات و قی مترین سوگات ذات
و ہر دھندا مہرک و تزان و بوت۔ مردماں عزت و را اے حال
و چار ت نہ کت بلے بے کہ دبڑی و دگہ چے بوت کنت و ہرے کہ عزت
پچگی نہ ات آٹیا را بے کہ مہرک و نام و دگہ پچ و گوں کار نیست ات
بے مہرک و پیردان پہ آئی و جہندے ات پرچے کہ عزت و زندہ ہے
پیردان و لگمال بوتگ ات پشکہ آئیے دل و پاہ راے رنگ و گالانی گال
سکایک بوت

گڈ و مہرک و پیردان سیاہ سچات
خلقے در رجات سیاہ ڈنے سچات

ارماں ارماں پر مہر حاتون و

گوں نہ کپتان بواناں یا سین و
چہ عزت و بد دعائی و انجوش گش انت کہ پیردان سبز نہ بوت
و مردماں کم کم و پیردان یل دات۔ عزت و گالال ہے پڈر انت
کہ مہرک و مرگ و پڈر آ پیردان و چے پنجگور و شت و پنجگور و را
و قی جافند کت و ہرے مہرک و یات و تزانگاں آٹیا را سک بے وار
کت تا آٹیا جبیل راہ گت و سردت شت رندا کس و تزانکے
عزت کچ انت۔

عزّت و گال پہ مہر کے

مہر حاتون گوں گہاراں ات

جاگہ و من کوٹ و حصاران ات

دیم و چو نوک سبغیں سگار ان ات

پاد و گوں پکچ روچیں زریاں ات

وگر جاگے گشت

مات اگال شمیری درے سبذیت

پر حد چو شیں دخترے گزیت

گوں نہ بکتوں بواناں یاسین و

پہ مہر جان و شکلیں رگین و

سر بازی شر رنگیں جنک ہے یک ات

گوں گہاراں قیمت گل و لکھوات

گوں مسک و عود و غبراں بیکاں اوار کنت

نشتنگ مدام بہ تخت و دبر خمار کنت

آسکی لطیف و گمہ یہاں بازار و ہند کنت

سیم کار و سیم پوشیت کافور و چین کنت

قال الذی کفہ و مہر جان کہیب کنت
 ان الذی آمنو مانند و پیپ کنت
 چو بید ہی تیاراں از من تہا کنت
 من مست وے پستم و لہر چہ کار کنت
 زاناں کے تنگ دستاں چہ من کار کنت
 گل را نصیب بلبلی شاہ و را شاہ کنت
 اسم و کہ عین و زبہیں تے و ہوا کنت
 ابن و دو لام و بیہیں و بگور مقام کنت

پیروز و شاران

شاران سرباز و حُرّات آئیے بے درویش حُن و توصیف
 ایرانی بلوچستاں و چاکند و جوانانی کُشتانی باہوٹ ات۔ شاران شانزانی
 گلانی بُن زہ ات۔ شاران و خمار و نیم واپیں آسکی چم، کتابی رنگ
 دشیپگیں برکوان عجب ڈولدار ات۔ انت شاران و تنہا یک اوداروکیں
 زورے است است کہ ہرکس و ما پودت و اوداشتگ ات شاران دلی
 کُٹم و عزت ات آچر نوک ترکیں گلاب و پھل و ات کہ دلی و شیں بو و
 ست ات دگوں دلی دزگہاراں پہ بے ترسی کوہ و ملگزاراں سٹیلی ات۔
 تر دگرد و شاران و روح و جوان تر دروشم بخشاںک۔ ملگزاراں پھل و
 ہندگ و کندہ یک کما یک آئی دوستیں لیٹب ات و ہدے شاران و دست
 پہ رنگ رنگیں پھلاں پُر و چکار بوتگ ات تہ انجو سا بوتیں کہ شاران
 دت ام یک پھلے۔

یک روچے دت رویش پھلانی شوہاز و شاران گوں دلی دزگہاراں
 دُور در ایک۔ شاران پیرام باز براں چہ دستی دزگہاراں گسر بوتگ
 ات اے گپ پہ آئیآ لوکین چیزے نہ ات۔ شاران و ما دت رہیں
 پھلے شوہاز ات بے و ہدے آ روچی شاران چہ دلی دزگہاراں
 گسر دت تا آئیآ دت ام سانیت تک کہ آئی بیقراریں زرد و داہگ
 چا انت۔ ساران چو مستیں آہو و تر دوان و پھل و درچکاں پشت و

پش یگجان ات کہ انا گاہ ء آئی گوشاں دشین توارے کہیت شاران
 او شمتاں - نئی (بالہری) ء توار چو گردک ء شہم ء ات کسے امبازی
 ء راگ ء جنگ ء ات - نئی ء جہ توار ء تہا سوز ات دشبوان
 دگر دروشے است ات شاران - ء رائل ء توار ء دلی گت و نئی جنک
 ء دیا چارت -

دیر یک جواناںے محکدگ ء تہا نئی ء جنگ ات آئی کرے و کش ء
 بیش و بڑاں چرگ داشتگ ات و نئی ء توار ء نئی جنک ء چالہ گ
 ات انت - شاران ء دلی پاد داشت نکت انت و جوان ء کر داشت
 جواناںیں مرد ء ناکٹ نئی ء سرانچ کنگ ء اتاں آئی چم بندتاں نئی
 جنک چہ دیا ء بے سدھ ات و نئی ء جنگ ات - نئی ء توار ء
 یتوگین جنگل دلی توار ء باہوٹ کنگ ات -

شاران ء تادیریاں نئی جنک ء را چارت شاران چہ جوان ء رنگ
 و دروشم ء حیران ات - شاران ء را اپخوش سا کہیت کہ نئی ء توار
 جوان ء رنگ و دروشم ء حیران ات - شاران ء را اپخوش سا کہیت کہ
 نئی ء توار چہ آئی زرد ء در آگ انت شاران بیقرار بوت - شاران
 ء پچ وڑ ء دت ء دشت کت آئیا لوٹ کہ نئی ء توار بند بہیت
 و اے ہاسوشی ہاس بہیت - پشکہ شاران ء دلی پاد ء پادینک زورال
 زمین ء دبند ء جت - نو جوان ء ہیل شنگ بوتان - نئی ء توار بند
 بوت - جوان ء دلی چم پچ کت انت آئیا شاران ء را اپخوش ہو رت
 ء چارت کہ گتے داب رگدگ انت - شاران اوں آئیا نیم چمی چارگ
 ات - و ہدے دوہینانی چم ہواد بوتنت دوہینانی دلان درکگ تیز بوت

نی چہ جوانسال و دست و کپت۔ یات و ہیالاں یل دات نون آئی
لنٹان سرا پکندے ات کہ جو دین و رنگدار ات۔ شانان و دہرے آئی
حال دیت آئی چم پر لچ جہلی بوتان بے آں جوانسال شانان و را انجوش
چارگ و ات کہ گئے آ شانان و وقی ہیالانی بانک و دہری کنگ و ات۔

ہے جوان سیاہ پاد کسم و مردم ات و ایشے نام پیروز ات۔ دہرے
شانان و چم جہلی کپتاں پیروز اوں یات و ہیالاں در اتک پیروز و گوں
شانان و دش اتک کنگ و نام و جت کت۔ شانان و گوں و
دشیں توار و نام و کب گشت پدا آ کیت دور کہیرے و بن و نشت
پیروز و پس و را دوش و شانان و را شیر دارینت شیر درگ
و پد شانان و درائینت تنی نی و توار و من و را را دا ورت۔

پیروز کنگ و لکت! چہ لچ و شانان و رنگ مہربوت و آئی تاک
بلوہ ناک بوت بے شانان و گشت و دہرے من اٹکال تو نی پرہے ایر
کت؟ من ہماں نہیرنالی و پدا اسش کنگ وٹاں۔

پیروز و چم چست کت و شانان و ماہیں مدیم چارت و گشت ہرجا
کے تو بگئے! پیروز و چہ زمین و سرا نی چست کت و وقی لنٹانی باہوٹ
کت شانان اوں پر دشیں زیل و گوشدارگ و دلہی و نشت۔

پیروز و نی بناء کت چہ نی و یک دشیں و پر سوزیں زیلے تالان
بلان ات و دہرے شانان و گوشان نی و پر سوزیں توار کت آئی دل
بڈال پیروز و نام و جاگہ کت آئی را انجوش سا بوت کہ نی و توار
پیروز و ایلوک و پدہرے کنگ ات نی پیروز و گال تالان کنگ ات۔
شانان و ہے لیکست نی و توار منی زند و توار ات اسے ہماں زمین

و توار انت کہ ہمارے رحمت و زندگی انت۔

اے شاران و پیروز و اولی نیادات۔ ہمارا تاکیدی پیروز
عنی جت و شاران و گوش داشت ہزارا ایشے آسرخیات کہ در
شاران و ہم دزگہاراں پکت انت کہ ہے نیمکا آگ انت انت شاران چہ
وقی جاگہ و پاوانک۔ منی دزگہار من و سوماز کنگ انت۔ من و ہمدار
روگی انت۔

پیروز و جت کت۔ پداکدی کاٹے۔

زوت کایاں۔ گوں ہے گپ و شاران تچانا وقی دزگہارانی نیمکا ہاراں
بوت و چہ پیروز و چاں اندر بیت۔

وہے چہ چمکدگ و دزگہاران شاران و را در آگ و دلیست
آواں جت کت تو کجا بوتگے؟ من تو کجا بوتگاں۔۔۔۔ من امدان۔۔
او۔۔۔۔ من اچ شتاگر بوتگاں بے اے چمکدگانی تہا چنیں ڈولداں
پھل است بے من شارا آگ و دلیست پشکد زوت۔ شے نیمکا دراکاں
دزگہاراں شاران و گوں مشکالی کت کنگ و ٹہکانی توار و جنگ
سرا زوت و کندان و دس وقی لوکانی نیمکا راہ کپتاں۔

اتج ہا روتج و پد ہر دوشے روتج و سرا شاران ہے چمکدگ و
اتنگ ات و پیروز و عنی و اش کنگ ات و بقیرار بوتگ ات شاران
پیروز و سراندراں بے آئی بلوچی غیرت و آیارا و مزلی پا و و دانگ
ات و ہے رنگ و پیروز و حال ات کہ آچہ شاران و کین گستریشک
ات۔ آوت من دت ہوار بوگ و زان پہ زان زندگ و تلوسان
ات انت بے ارمان و کٹم و دود چرخش منگ و تیار نہ ات۔

یک روپے پیروز و شاران و راکشت ماتا کدی ہے وڈ دوزلی
 گز و تران کنیں انجیں راسے شون بدے کہ ما دالم یک دوی رولوت
 بنیں و کس بدگشت ام کنت۔ چہ لے گیان شاران و آسکی ہم چہ بچ
 و جل بوتان آتیا کتیں جل و بجل و پد پسہ چوش دات کہ توگوں منی پت
 و تران پرچے نہ کنے

پیروز و گشت منی ام ہے زانت انت بے من ترساں کہ آ
 بد مارت۔ شاران و گشت تو پرچے ترے۔ پیروز و ہے گشت کہ
 ترس و متری سوب منی گریبی انت من یک بڑگیں شپانکے رشا نگے
 آن دتئی و اجیں پت مالدار و سیری مودے۔ بخل و سراگونی و اگر تئی و
 چول قبول کنت

بے شاران و پہ ہزار ناز و حیا ہے گشت کہ تو بچکاس و بچار
 پیروز و پسہ دات تو گتے بے منی دل گواہی نہ دنت۔
 پیروز و ہے تران و گیان پد نئی و جنگ بنا دکت چہ نئی و
 انجیں زہیروکی زیلے درایان ات کہ شاران بیقار بوت و آلی چانی
 ارساں لڈی بست و چو نوک آپی اول سری گرماگی ترپاں ایرنداں
 بوتان۔ پیروز و چانی ارسن ام گوارگ ات انت چہ نئی و زہیروک
 و دمرشت و تیوگیں جنگل ما موش ات و کوہ نئی و قوار و را چار نیگا
 تالان کنگ و ات انچوش کہ گتے کوہ ام ہے زہیروک و گوش داشت
 نہ کن انت کہ چہ پیروز و دلعذاں تالان بوان ات۔

وہدے شاران و دلیست کہ پیروز و نئی بندکت آتیا و لی اس پک
 کت انت۔ و رڈک و پاد ایک۔ رڈک و پیسر شاران و ہے گشت کہ

”چو بے مراد ہو ہمد صبر کنوکان ہمراہ رانت“
 شان و رانے زانگ کج ات کہ عاشق و دل آترن بے مرادیاں
 چون نرانت کہ پہ آئی تیار بیاں - شان و پیروز و را اللہ و امان و
 کت و میزان میزان و رگو و بناء کت -

میر قمبریک مالدار و بلوچیں و زیبا یں مردے ات - و ہرے قمبر
 را شان و رنگ و درو شمع و بابت و مالوم بوت تا آتیا شان و سانگ
 بویت شان پت و قمبر و را پہ زامانی دوست کت و آئی ز شانگ زرت
 و ہرے شان لوگ و اتک آئی دز گہاراں مستانگ رگت -

”چیا“ شان و پہ ابھتی گشت آئی ہیاں شنگ بوتماں انجوش سما
 کپت کہ کوہ گردگ انت در چک تچک انت و پیروز می جنگ و انت
 و چہ تل و توار و زمین و دلبند ترکگ و انت و شان و را بے و نالی
 و شنگان جنگ و انت و تل و توار پیروز و بے و سی و گریبی و تلمان
 کنگ و انت -

شان نامداریں مردے زبگے ات آتیا را وقی کتم و عزت و عزت
 و زانگ ات آ انجیں دود و ربید گے و جوان بوتگ کہ پت و مات
 و پچ گپ و سرا - نہ شنگ آئی و س و انت بے دل تہاروک
 ات و دل و مال و ہرا زانت -

شان چہ قمبر و نام و اش کنگ و پد سکت طور بوت و ہرے
 کہ دز گہار شنگ انت و شان و یک بوت آچہ و قی کل و در آہک
 دیم پہ مچکدگ و پیروز و نیمگاشت و پیروز و راسر جیں مال دات
 اے گپاں پیروز و رانیم سار کت چہ گم و اندوہاں پیروز و رنگ

یکے دمان ء زرد ترات پیروز ء نرانت من چوں کناں ! پے کت کناں !
 آئیا شاران ء مایں دیم ء را چارت و نی ء را وقی کُنانی تہاکت
 و زبیروک بناء بوت ۔ چہ ہے زبیر ء شاران ء را انچوش سما بوت
 کر تیوکیں ملکنار سُچک ء انت و آس چست بوان انت ، چار کُنڈ
 ء آس روک انت کہ آس ء سر من آزمان ء انت ، پُرشتگیں زرد
 ء توار ء کورہ جُجُک انت و کویانی جگرم ترگک ء انت ۔

پیروز ء تا دیراں نی ء سرا زرد ء توار تالان کُت دانگاہ
 ء آئیا نی ء را دست ء پُر ء زمین ء دلبند ء حبت ، تل مکر مکر بوت
 پیروز ء کوکار کُت " اے آس ہمیشہ جل کُک ،
 مالدار و بزرگ یک بوت نہ کنت ہے گپ بوٹگ کہ من تہ
 پت ء کُرا اتک نہ کُت "۔

شاران ء ارس شان اتاں بے آئیا پچ گشت نہ کُت ۔
 پیروز ء درایت " بے حیرا خدا تاشات بکنت من بیس
 برباد بوتنگاں نوں من عاروس نہ کناں نئے من رادا زنداں " بے
 شاران ء اے گپ گوشداشت نہ کُت آئی نازرگیں لُشاں چیا
 در لُگشت شاران ء گربت و گشت " تو اے گل زمین ء نیل مدے
 مرد "۔

من کُتم ء عزت ء رو ء لا چاراں میا روح تہ انت من حقیقت
 ء دگر کسی بوت نہ کناں "۔

پیروز ء دلہڈی دات کہ من اے دوار ء نیل نہ دیاں دئے کہ
 نی ء جنگ ء بند کناں گوں ہے گپ ء شاران پاد اتک و گریگیں

ارسیگیں چہاں چہ پیروز و سلام و پد راہ کپت :-
 کپتیں روتج و پد شارآن و عاروس گوں قبر و بوت - قبر بالدریں
 مردے ات قبر پد شارآن و گنوک ات شارآن و ہر لوش و سہم
 لگ آں مستری و اگ ات ہر وڈ و قبر و لشت کہ شارآن شات
 بہ بیت بلے آیاراے زانگ کچ ات کہ شارآن و سیگ و تہا
 دل پہ آں - انت -

شارآن و ہے حال ات دنیا و دریں وشی ساران و پاؤں
 بلے پیروز و جانی و گم و بار سنگ و حد و درات - پیروز و جانی
 و یاتاں شارآن و روچ پہ روچ لاگہ کت -

تا باز روچ و پیروز و نہ گندگ پہ شارآن و مذنیں گے ات
 بلے نون پیشے وڈ کچ ات کہ شارآن و ت رڈیں پھلے شوہاز و پیروز
 و گوں نند دنیا دی بیت باز روتج و پد یک روچے قبر شکار و
 ہا تراشت شارآن و قبر و رڈگ و پد یک مولدے ہمبہراہ گت و
 پکد گانی نیمکا شت -

شارآن و ہر چہار نیمکا رنگ رنگیں بہاری پھل سُرگ و اتاں بلے
 مروجی اے پھل پہ شارآن و جیگ بند و پھل نہ اتاں آں گامانی مادی
 منزل پیروزات شارآن چکران و ہما درچک و کڑا انگ و اوشتات
 کہ چیز کے و ہر و روتج پیرا دا شارآن و پیروز و لشت و تران کت
 شارآن ہے درچک و کڑا اوشتات ہے درچک و چیرا پیروز
 و نل و توار و شارآن و را ہداں آورت پشک شارآن و را انجوش
 سا کپت کہ پیروز انگت و نل و نل و نل و انت بلے پیروز ادا

ذات -

شاران ۽ همبرائیں مولد ۽ شاران ۽ اے حال ۽ را بہت پرچے
کہ ہے مولد سکتی زانت کاریں مولدے ات و ارشیا را چہ شاران
۽ ہاموشی و اجبہی ۽ باز گپ ۽ شون دات۔

شاران کہیں ۽ ساگ ۽ انجوش رشت کہ گشت ۽ پیروز ۽ دیا
نشتگ یا پ پیروز ۽ نشتگ دیراں زندگ ۽ پد شاران پاد ایک ۽
لوگے راہ ۽ گت راہ سرا پیروز گوں بزد میشاں آگے ۽ را بوت بے
پیروز آں پیروز نہ ات ارنگ آدشی نیست ات۔ شاران ۽ جتانی
۽ ہیروز ۽ ڈولاری بڑنگ ات شاران ۽ دہدے پیروز ۽ راے
مال ۽ دلست آئی چانی ارس در ایک ات۔ شاران ۽ گشت ۽ پیروز
توت ۽ اے حال ۽ گت پہچے ؟

ہیروز ۽ ۴۴ جم مولد ۽ نیمکا خیال گور دات و گشت ۴۴ من بالکل جوڑاں
شاران ہیروز ۽ ۴۴ جم شانک ۽ سر پد بوت و دیما شت۔ بے مولد ۴۴ پچ
موہ نہ دات۔ چشیں گئے ام نہ بوت کہ مولد ۴۴ دل بجنت بے انگت ہے
۴۴ نگ ۽ شاران ۴۴ خیال زانت و ورس گپ گوں وقی واجہ قمبر ۴۴ گت
انت۔ قمبر ۴۴ چو سیاہ مار ۴۴ بیچ و تاب وارت بے قمبر ۴۴ یوک ۴۴ مولد
۴۴ گیانی سرا باد نہ گت قمبر ۴۴ ہے سوچ گت کہ من وت شاکلان ۴۴ چکاس
۴۴ کنال پشکہ چیز کے روج ۴۴ پد قمبر شکار ۴۴ شت۔

شاران سر پد نہ ات کہ مولد ۴۴ اے وڈ ۴۴ گوں قمبر ۴۴ تران کنگ
و ا پیروز ۴۴ نیاد ۴۴ بلور ات پشکہ گوں دگہ مولدے ۴۴ قمبر ۴۴ رڈگ ۴۴ پد
پکدگ ۴۴ نیمگا راہ گپت۔

شاران ء را مولد ء را در چکانی کترا اوشتا رینت و دت دیم
 ہماں کہیر ء شت کہ پیروز ء رند جاہ ات و چہ ہے کہیر ء ساہگ
 ء پیروز و شاران ء عشق ء داستان بنگج بونگ ات۔
 پیروز ء کر و کش ء بڑ و میش چرگ ء اتان و پیروز دت
 کہیر ء ساہگ ء نشک و گوں پرشتگیں نل ء زرد ء رنگ ء ریچک
 ء ات۔

پرشتگیں زرد و پرشتگیں نل ء سنگتی ء عجیب توارے تالان بوان ات
 کہ چہ اے پر سوزیں زمیل ء کہیر ء ٹالان ام و قی سر جہل کت۔
 شاران کیٹ نگام ء سرا اوشتا وک ات و زمیل ء گوش دارگ
 ات کہ مولد ء نشان دیک ء قبر گوں زہم ء ہماں سر بوت قبر پنخوش
 کہ کہیر ء بن ء رست آیا زہم جت و پیروز ء سولیں سرچہ جان
 ء جتا کت۔
 شاران ء دپ بند ء شت آئی چم تہار بوتان آیا گریٹ و پ
 زہر کو کار کت و گشت۔

”سنگدل تو اے پہک بازیں عاشق ء راکشنگ“
 قبر ء گراٹ ”بس کاں بے حیا“

شاران ء پسہ دات ! من پراج بے حیا کار نہ کت پیروز ء ہجہ
 منی نیما چست نہ کت و من ء سچارت۔

آیا راکوں من داہگ و حب بوہگ و من ء گوں بڑگیں پیروز
 پیروز بڑگ و گریبے ات کہ آیا گوں من عاروس کت نہ کت تو پ
 زہم ء راق و قی زلال بڑ کت تو من ء راق المہ دستی کت بے منی روج

مال و زتراں منی و اہگ وقتی گت نہ گت ۔

منی مہر و اہک پیروز و بوتنگ انت

ہے پیرز کہ ایشیے علی و چر سوزی تواری و کس نشت نہ کنت۔

42

کیا وسو

کوہ و ارناپر و کوچک و قی رنگ رنگیں پھلکانی سوب و مدام ہزار
 و یات و دنت برزیں کوٹان مہرا درچک و سبزی کچر و پچ نیستی نشان
 نہ دنت کوہ و لبان تچوکیں آپ جاہ پہ جاہ گنگہ گیت - آپ و ہر دیں
 نیمکاں سبزی کھادش و نہیالی و رنگ انت و شیں ڈوے شون و پھنت
 چیر کے جاہ و جور و سہری پھل ام ادشنگ و گنگہ گیت -
 بلوچستان و کچر و دے کہ شک بوگ و لگتاں تہ دوسیں رو برکتی دگ
 و مالدار و بزرگ و دہقان سنے نیمکا اٹلگ تاں - لبیلہ و بگتا لگت و کوہ
 و کچر و آپ و سرا ڈولداریں نہیالی و پدیر بوتگ ات -

ہے دگ و یک رندے کیا و سدو و را دیت و سدو و را
 عاشق بوت - سدو سیا ہو کھتی و جنک ات و شانزدہ ہپدہ سال و کتا
 و ات و قی مات و پت و لاڑکیں زہگ ات - سدو و را میش و گراٹلانی
 رنگ گوں ات و چہ کوہ و ایرکپک و ات کہ کیا و آتیا را دست کیا
 و را اپنوخش سابلوت کہ ٹرنے چہ کوہ و ایرکپت کہ جہل و ٹرن
 دیان انت -

کیا و رنگ اوں آپ و دپ و چرگ و ات کتا دت پختہ
 و چیرا رنگ ات آتیا و قی چنک و پڑگت کہ آئی چم سدو و پکت

آپا آپ ۽ درگ دل ۽ برت گوں سدر ۽ گنگ ۽ کتا ۽ نئن پُشت
آپا ۽ حیرانی سدر ۽ دل ۽ سیر ۽ چارت۔

سدر ۽ دق رنگ کچھر ۽ چے چرگ ۽ پد آپ ۽ دپ ۽ پلہ ات
دوت کوڈانی سرانشت گن چنگ ۽ آپ ۽ درگ ۽ بنا دکت آپ
۽ درگ ۽ دحد ۽ کتا ۽ پد لگوش سدر ۽ را چارت آئی شہا پین مہیرانی
ایہ پوت۔ سدر ۽ دوش بتیں جکے ۽ ابید بہاری انار ۽ دانگے ات دہکے
کیتا ۽ ۴ گنگ چارت آپا مٹی دیار دل ۽ برت کتا چش ۽ حیرانشت ۽
سدر ۽ را چارگ ۽ ات سدر ۽ اچ کتا ۽ دید نہ ات نرک ۽ چش ۽
حیرا آپ نوش کنگ ات۔

سدر ۽ زاناں کتا ۽ رانہ دینگ کر آشیارا چارگ ۽ ات پشکے آئی
گشان چہ سر ۽ آئی گردان کینگ ات بے آئی ۽ چست نہ کت پرچے
کر سدر ۽ را سہا پست ات کر امان نرک ۽ مردی آدمے است کر
دور کائی سدر ۽ چارگ ات دسدر ۽ ہزاری نازاں آشیارا بے سار کینگ
کتا ۽ ۳ چا ویدی سدر ۽ را چارت داکیں آپا آپ دارت دینا ناں
سرات ۽ راہ گشت۔ سدر ۽ یوگ ۽ پد داکیں سدر ۽ رنگ ۽ ذرا ناں
کو بوتماں کتا ۽ دق جاہ ۽ ۴ گنگ۔ رنگا کتا ۽ دق رنگ سدر ۽ را کیت
نیمکا دیم ۴ کنگیک ۽ دواں پوت۔

اے سال ۽ بوچستان ۽ سبزی کچھر کینگ پوگک ناں۔ کھا وچیل ۽ ہل
دنگرات۔ تیوگین سال ۴ مہر ۽ کمران ۴ دگ ۽ میل فات ہلے یک ترپے
ام زمین ۽ دلبند ۽ دور نہات کہ تن ۽ پُرشیت۔

بوچستان کینگ ات پشکے ارنایچ ۽ کوہ ۽ تابلیہ ۽ مالدارانی نوکیں

کو چکے جرڑ بوتنگ ات ۔

کیا دت ایرانی بلوچستان باہو ۽ زندوک ات آہوت بلوچ و میردوسین
۽ سولیں پسگ ات ۔ باہو دریائے باہو ۽ لب ۽ انت ۔ ہو نہ بلوگ ۽ سولیں
پسگ ات ۔ باہو دریائے باہو ۽ لب ۽ انت ۔ ہو نہ بلوگ ۽ سوب ۽ باہو
۽ دریا اوں تنگ ات پیشکہ کیا ۽ دتی رنگ زرت و دیم پہ ارنہاچ ۽
اتک کیا ۽ چے زانت کہ ادا پسان نُن پُرشیت بلے دل ۽ نوکیں نُن پُرشگ
۽ ترانت ۔

کچھ ۽ بُزانی چارنیکا باز رندا کیا ۽ سدو ۽ را دیست باز براں چوش
اوں بوت کہ سدو ۽ رنگ ۽ بُزے تچان ۽ چہ رنگ ۽ سہست و سدو گن
ت آں سردیگ ۽ کیا ۽ دیا گوسیت ۔

کیا ۽ دہرے سدو ۽ جوانی درنگ دیستیں وطن و دیار ۽ ترانگ ۽ کنگ
ات بلے تاکدی ما

یک روچے کیا سدو ۽ پت ۽ کترا ایک سدو ۽ پت ۽ چہ کیا ۽
آں حسب و نسب جُست کت ۔ پت پیڑکی حال مالوم کتاں و رندا لب و
رگہ خنوج و درچانی بابت ۽ کیا ۽ گپ اُش کنگ انت و ہرنیا دلی ۽ پد
آں ۽ گشت ۔

بوت دکلٹی یکیں شلوار انت تو منی باسک اوں بوت کن ات باگ
پتا بوت چہرے روچ ۽ پد اللہ مہربان بوت و جہراں گورت نیوکیں پٹ
و ڈن ۽ آب تچان ات ۔ جے موسم ۽ کیا دتی دواہ باہو ۽ روگ ۽ تیاہ بوت
تا کہ باہو پیرد عاروس ۽ تیارسی ۽ کُت کہنت ۔

چہ کیا ۽ باہو روگ ۽ پیر کیا ۽ دشکاری گن سدو ۽ کنگ بوت

کیا سدر و نشا نگ دات و دت عاروس و تیاری و رد و دیم پہ باہو
عشت۔

کیا باہو عشت باز و بد گوشت بے آئیا سدر و ہال نہ گت سدر
و مات و پت و ام کلید و دیم و میگ و دم برت بے انجوش سماکت
کہ کیا سدر و بے بیال انت و باہو و سرلوگ و پد باہو و ہریانی تہا
گوازی و انت۔

اداسد و کیا و آسر و زندوک ات دز گہاراں سدر و راگشت
و ستائینت کہ "دگہ ڈنی و بچار" اے ڈنی مرداں کئے زانت سر برد و ساپ
توک و کلاپ انت رگندگ و اسپیت انت بے اشانی دل سپاہ انت۔
چہ دز گہارانی ترکان و گپاں سدر و دل گدتن و آئیا گرنیگ ات و
اے دہاں آئی چہاں گوں اسپتیں رنگ و در دشمن و گوں پاک و برت
و کیا و ابید پرج نہ بونیگ ات۔

آمین بوت آمین مہیرات بوت بے کیا انگت نہ نیگ ات سدر
پہ کیا و سک بے آرام ات و پہ کیا و ہیر و سلامتی ایک و دعا کنگ و
او ہتلی نہ ات۔

سدر و پت سیاہو ام سک ملور ات و پریشان ات و آئیا سدر
و مات و راگشتگ ات "اے سدر و کسے و امانت انت تاکدی بندی
من زانت کہ کیا چشمیں گند زبان و بے مہر کہہ اس کردے بیت و مارا
زند شزار کنت۔

سدر و مات و بے کشنگ ات کہ "من ترا پیس راگشت کہ باہو
و مردم و سراپہر مہ بند۔ نول پرچے انگت پہ کیا و سدر و مارینے۔

سدر و سانگ چیزے سدر و پد آئی وئی کٹھے مردے و لوت
سدر و مات و پت سکت گل لوتاں بلے آواں سدر و را جبت کنگ
لوت۔

سدر و پسہ دات و حشناپ پر پے کئے " منی دشتا سدر کیا المہ کیت
شا گوماگ بک و دات پویش مہیت کہ رفا گہدتری و بمہیت ز کیا و کیں
رنگ گزراخت آپوں نہ ایت۔

سدر و پت سیا ہوئے گپ درست کت و منتاں گوماگ و
پنگ و پچیرے دہر است ات۔

سدر گوں رنگ و کر و گریٹکاں کسے و شوبازات کہ آگوں وئی رگ
و سدر و رگ و کش و پینات و گشتک ات۔ بلے نول سدر و رگ و رگ
ات، سدر و ایک ات، سدر و ایک ات، سدر و را ہمایے شوبازات کہ
سدر و کڑا ات بلے بدیں جہاں سدر و را پچارتے وئے گوں سدر و
ترانے کنگ ات۔

سدر و تا دیراں گوں وئی رگ و کیا ویات و بہیالاں بوت۔ پدا کیا
گوں کیا ویات و یک شہیرے و رکت و گوں تیزن قاصدے و پد کیا و
گوں کت۔

گستاچہ بیلان و بہر

نرم نرم و گوشان و بگش

کیا و بدقول کے توے

درائی دو پہنچ روپے دیئے

سال و ذکر شہنشاہ کو شکست

لله و گراناز

گراناز کلمت ۽ ودي بوتليس آهرو ات و هما کلمت ۽ رنگ و
 زيبائي ۽ حد ۽ رستگ ات که ودي سہزي کچھرو ملکناراني سوب ۽ چارکنڈ
 ۽ نامدار ات گراناز ہے کلمت ۽ ہزار نازاني تہا رستگ ات گراناز مہر
 باران ۽ يکس جنگ ات پمشکہ باران ۽ واسک دوست ات و مہر
 باران پي آئي ہرواگ دگپ ۽ تيار وادشتوک ات - باران ۽ دوي پچان
 ام ودي گہار گراناز سک دوست ات -

ہزار نازاني تہا رستگ گراناز چہ کلمت ۽ ودي جنگاں گستا ات آئي
 رنگ و دروشم ودي مٹ رت ات آسکي چم ، گندي رنگ کلاگديں رگ
 سہري لٹ گراناز ۽ رنگ ۽ براھو اتان - گراناز ۽ کچکيس دنان چو مرورد
 ۽ اتان ودي آيا کندنگ ات کہ گٹے آل دنانان شہم ۽ گردک ۽
 جنگ ات -

وہرے گراناز مدن بوت مير باران ۽ آمياراگون لله ۽ عاروس دات
 اسے عاروس گون مدن شادہي ۽ بوت ، لله کلمت ۽ يليس بلوچے ات
 وکلمت ۽ تہا ودي مٹ وٹ ات - شري تب وکد و بالاد ۽ واجہ
 ات - کول وکمار ۽ پکات ات -

ہما نذر ۽ ات - اسرپ سوار و جوانين شکاری ۽ ابيد لله جوانين نہم

جن عرات گراناز ام الله و سراقربان ات و الله و راسکت درست است
 بزمای کشار دینگ سبز تاک ات انت که میرات و سرکشت و میرباران
 و راسکت و دشمنی کشته و کلهو دیم دات که آدتی کینیس میرانی گرگ
 و کلت و آیک انت و بلوچ و پنگیس شیر و چه و اب و پارکنت و
 شکارکنت چه و زب توگ و مکر و جالاک و سراقربان نه کنت۔

چه اسے کلهو و میرباران و اینچیک کرچک بوت آتیا قاصد و را
 گشت که من و تی چات جمل نه کنا و دیا سپاه بیگ و نیلکاں
 اگاں دشمن پہ مژگ و پزور بوتگ تا ام سرگ سراز کنت و رگس
 و نه نشنگیس مے بدن و ام ہون مان انت آپ نہ انت۔

قاصد و روگ و پد میرباران و تیاری بذات بنا و کنت پرچے
 کہ آتیا زانت و زانگ ات بلوچانی میرتا و دسد سال و کار نہ بیت۔
 میرگری یک انجین مستی عرات کہ کس و پد اشی و ناگشگ و

حاجت نہ ات بے میرباران و دل و نہ ات کہ و تی خاندانی مڑ و میر
 گری و ماز و تی بزگین کسم و میرچات ، سولیس بچیاں دشمن و پاد
 کناں پیشک آ ایوک و گوں و تی پنج و یلیں چوٹ بروئیں زامات
 و دشمن و دیپانی و شست چوٹ پاگین دشمن و شکر بازات۔
 کلمت و رودرنگی نیمگ و دوں ٹولی و مڑ بنا و بوت۔

بے مڑ و تنہا میرباران و آل پنج گشگ بوتگاں و میرباران و زامات
 و سکت بیگ بوت۔ و تی بالان چومش بیان انت۔

دائیکس اسپ و زیبائیں پلام و سراقربان شزار بوتگاں مے و بے چر اسپ

و کتگاں گوں کبگ و ہوش برجا نہ بوت۔

یہیں لہے ۽ ہمراہ یک علاقے ات کہ آئی نام کلاموات آئیا لہے ۽ راجہ
 وژمن ۽ مچی ۽ درکت و پدا اسپ ۽ سوارکت و اسپ ۽ راجا یک جت
 وچہ جنگ ۽ پدا درکت - اسپ ۽ پٹی بوتگیں لہے ۽ را زرت و دیم پر میر
 باران ۽ کل ۽ تپان بوت -

گزانہ ارسیک ات آئی مولد و مینگ مرے سرچیں حال آئیا را
 سرکان ات اتان - گزانہ چہ وتی تنگیں پت و براسانی مرگ ۽ سک دورگ
 ات کہ آئیا حال رست کہ لہے اسپ ۽ سوارات و پیداک انت و دہے لے
 حال گزانہ ۽ اشکت پہ گنوکی ٹہک و ٹیک ۽ بناکت آئیا را وتی پت برسان
 مرگ ۽ غم ات نون چہ جنگ ۽ پڑے آئیے لوگ واجہ ۽ تپک و ایک پہ آئی
 مذہب دل رندیں گئے بوت - آئی چم دزگہارانی دیم ۽ جہل اتان آئیا گونہ
 گیگیں گرتگیں چہاں گشت نون آکھام پادے ادا پیداک انت "من آئی شکل
 ۽ چارگ نہ نونان - میر ہاران ۽ ساہگ ۽ چیرانوں آئیا را جاگہ نہ رست
 یک ٹیکے ۽ گزانہ ۽ جے کلہوٹپ وار و سونیں لہے ۽ راسر
 کت - لہے ۽ پچ پسہ ذات و وتی اسپ ۽ دیم وتی مات و براس ۽ گون
 نیماکت و روگ ۽ لکت لہے ۽ وتی براسانی کرا نشت و وتی ٹپ داروکت
 انت - لہے ۽ گزانہ ۽ نیما کلہو را دات کہ ترابے زانگی ۽ مہاں کت من جنگ
 ۽ پڑے نہ تستکال بلے لہے ۽ اے گپ گزانہ ۽ را بادرنہ بوت و آئیا
 گون قاصد ۽ اے پسہ پہ لہے ۽ دیدات -

تہی چو شیر ۽ دڑے مرگ ۽ حال برسنگ ات من وتی گوش دتانی
 مہراں درکناں من دریں مہراں ڈبی ۽ کند و کپن کنان و انچوش نڈال
 کہ گشتے من مدن مشکلے ۽ دیپاں اول -

بے لہ

تئی سنگتال من ءاے حال سرکُت تو چہ جنگ و پڑ ءاے سنگے۔
 من ءاے حال رست کہ تو دتی اسپ ءاے رات دات و دژمن و چہ
 ءاے در انگے تو اسپ ءاے را انچوش چاہک جت کہ چہ آئی سبباں اس
 دراتک آئی دتی دیم باران و گس ءاے کت کہ زوت بودتی بانک و کراست
 بکنے نام ءاے توار کنگ بیت۔

دہدے لہ ءاے شنگان و زہری گپ اش کت سکت زہر گپت۔
 لہ لے ات۔ آئی پہ جوان مردی دژمن و سراسر انگے بے نہ انگے ءاے
 اسپ ءاے کت و پئی بوتگ آنہ تنک بکیں بے ہوشی ءاے لہ ءاے را آن کلام
 کلام ءاے اسپ و سراسر کت و چہ مڑ و پڑ ءاے درکت گراناز و شنگان ءاے لہ
 ءاے را آئی کلام کلام ءاے اسپ و سراسر کت و چہ مڑ و پڑ ءاے درکت
 گراناز و شنگان ءاے لہ ءاے را سوتک آئی قاصد ءاے حال دات و
 دیم پہ گراناز ءاے راہ دات۔
 "اے کلمت ءاے شانل۔"

منی ہمراہ و دژمن ہر دو شاید انت کہ جنگ و پڑ ءاے ایوک ءاے زہم و
 دستگ منی چہنگ ءاے انگت مزگوں ہے دستگ ءاے دژمن و سر جان
 کت۔ منی خراسانی اسپر مکر مکر بوت منی سر و پوش اول چور چور بوت
 زہسم و پ و ابید منی جان ءاے چشیں سلاستے جاہ نہ بوت کہ ہون در نہ
 میک و بلو چانی سپر و دسد۔ سال ءاے کار نہ بیت اے انچیں گتے نہ انت
 جات و تھا پکتیں سنگ اکاں آپ بوت کنت گڈا مرد و دل ءاے بیر
 گرگ ءاے ابگ مڑت کنت، گراناز توام منی گہارے۔ قیامت ءاے من ءاے

جے نام عیات کنگ بات۔

وہدے لہے اے کلہو گرانازہ سر بوت آئی زہر کم بوتوں بگراں
گوں قاصدہ پسہ گوں کت۔

تتا ماہ رنگان دیوان بات انت۔

کما شان گوات داریں جاگہ بات انت۔

یک جنین آدمے مہر بات انت۔

آئی ماہیں درویش ترا بات انت۔

ہا جنین آدم۔

نوں سو گز کنت و گشت۔

لہ تو منی بد و سراشیپ رگتگیں مارے۔

توچہ من شیر منگلک۔

لہ نوں توپہ من منی پت و منی براس۔

بہ اقامت عمن عہے نام عہ پاد بکنا۔

لہ عہ پ پچ بوتوں وہدے اے کلہو آیارا سر بوت۔

لہدیں و جگہ سندی درانی سوب عہ مرگ و زندہ میاخی عرات و ہر۔

دال بچان ہیر و گرگ و واگ آئی دل بندان ات۔

چیز کے وہدے پد لہ عہ پ و ش بوتوں وہدے لہ عہ مارت کہ۔

اسپ و سرا دلچی نشت کناں آیا وتی جو سرداریں زخم زرت و درہ۔

وہدے راہ کیت و درمن و شو باز عہ بوت کہ میر باران و آئی بچانی ہیر۔

بگراں انا گاہ درہ و مولا عہ پچے چوٹ پاگیں درمن و کاروان و دی بوت۔

لہءِ چو ز شیرِ آفانی سرا اُرش کُت و آزمانی گزندِ مثل و دشمن
 و سرا جپ کُت دشمن چہ بے داری اُرش و سکت ترس ات و لہءِ
 دشمن و مردماناں یک پہ یک و جہل و جان کُت - چم گندی و بازی
 دشمن نے زمین و دلبنداں داب ات و پشت کپتگیں تنگ انت - نوں لہءِ
 و دم بالا بوت و آسپ و سوار بوت و وقی جاہ و اتک - و ہدے
 گراناز و اسے حال سر بوت کر لہءِ و الوک و دشمن و سرا اُرش کُت
 و بازی دشمنے مرگ و دیپان کُت آسک کل بوت -

گراناز و پت و براسانی بیر چہ دشمن و گرگ بوتک ات - دشمنانی
 بے کینیں جون ورہ و مولا و لب و کپتک تان نوں گراناز و دل و لہءِ و جہل
 دند و نیا و واکگ چست بوت -

گراناز و وقی سوگند و گیاں سکت پشومان ات -
 گراناز چہ وقی دز گہارا ناں گشت -

پہ حدائی سو جے ربات -

لہءِ و وش بکن ات -

کر وقی ز تو وکیل ربات -

گراناز و لہءِ ہر دو وقی سوگندانی سرا سکت پشومان تان دوئیں یک

وگرے بگندگ و تنوگ و اتان -

لہءِ و ہے زانت کہ گراناز و بلوچی غیرت و بد و سوگند وارت چہ

چشیں سوگند و ہے بیت -

بلے چول آمنی کرا اتک کنت -

وہدے دوئیانی کس و مرد مال لہءِ و گراناز و بے کراری دست

آواں قاضی و عالماناں اے بابت عہد جت و پری گت۔

قاضی عہد گشت

گراناز پرسیگ مہیت

لہ دتی زہر و کینگ عہد انت۔

اے وڑ عہد و نیں جن و مرد بنت۔

گوں ہے قترلی عہد لہ و گراناز یک و گرا امبار بوتماں و بہار گاہ عہد
بہری پھل بہری ڈن عہد شادی عہد کھوتالان۔

بہرام و عازرہ

میر بہرام خان و پاک و اجہی و سروکی و ایرانی بلوچستان و پمپور زیبا
و ڈولدار گنگ ات۔ عادلیں حاکمے و راہ شوق و رعیت شات و دتن آباد
پمپور و شادابی و سرسبزی کچھ و ملگزاراں پیسرا اول نامدارات۔ شکس
کوٹانی وراجی و تہا سبز و ملگزاریں پمپور چو جنت و ات۔ ایشے چراہ گاہ
آسک و آجوانی لیب جاہ اتان، ایشے سبزی زمین و دلبند چ رنگ
رنگیں پھل و ڈولدار ات چو کیں آپ و نڈارگ و تی بے و روری و بے بہا
ات۔

میر بہرام خان نیک دل، یل و سرچاری و ابید اولس دوستیں
حاکمے ات آئی سرچاری و حال و کس زہر و ات بے بنی آدم و دل
مڈامی یک ڈول و بیت باز براں کسانے گئے و بنی آدم و اس چو کوز
و تنجان بنت۔

باریں کجام سوب ات کہ حاکیں بہرام عازرہ و گندگ و پد آئی
سرا گنوک و بے آرام ات۔ واگ و پچ پلٹگیں پھل و چھاں چے
دل بند و جاگ گنگ ات۔

عازرہ یک بے دروری جنکے ات۔ عازرہ رنگ و درو شتم، نیم
دامیں چم، بکرز و ڈولداریں پونز، کاگدی لٹ و تہا صدا و عجیبیں

چیزے مان کنگ ات آئی رنگ و دروشم و توسیف و حال ہار
 کند و تالان ات بے کیا سا است ات کہ عازینہ و لوٹوکانی تہی
 بکے میر بہرام خان اوں بیت -

عازینہ میر بہرام خان و ہزمت کنوکیں بلوچے و جکت ات ۔
 اگاں بلوٹنگ ات تا بہرام و عازینہ و را پ زور پہ زہم وقتی کنگ و
 دیر نہ کرتیں بے بے آیا چڈ نہ کشت - عازینہ و رنگ و دروشم بہرام
 و خیال وقتی نیرکا تربیت و بہرام عازینہ و عشق و میا بخی و ڈب و ران
 ات بے بہرام و گوشاں عالی و زانت و زانگ و بنی آدم و لوٹ و
 اے توار مدام بوت کہ مہر پہ ہاگیت نہ بیت

میر بہرام خان نوک دستگیر کھگیم آسک و وڑ و قمران و پتر شاہ
 بے آیا چیر کے روچ و پد عازینہ و پت و کرتا وقتی نفرینم دات و بے
 قاصد و گوں عازینہ و پت و بہرام و دشتری و گپ جت -
 ایلانی بلوچستان و حاکم و اے کلہو عازینہ و پت و ماسانی و
 مذنیں سوچاکیں گئے ات - میر بہرام و را عازینہ و دیگ و مطلب ہے
 بوت کنت کہ آوتی جک و زند و کند و کین کنگ و ات - مٹے بان
 و ماڑی پمیر است ات نوں بہرام و گپ و اماں کنگ ام مذنیں
 چکاسے و دیما گوزگ و برابر ات و باریں چہ اے پسہ و گوں ناچے
 کنگ بیت -

عازینہ و پت و ماس سکت حیران بوتماں کہ بہرام و راچے
 پستہ پدی انت بے بلوچی غیرت اتک و آیا وقتی زور جت - اوس
 دوستی و بلوچی داہک و کہ بلوچ راج و مستری لوٹ انت ہے داہک

و سردار و حاکمیں بہرام و سرداری و شان و تجارت و پہ عاجزی عازیزہ
و نہ دینگ و کلہو دات۔

میر بہرام خان و داب و بیلاں نہ ات کہ آن قاصد ہشکین
دستان کثیت و عازیزہ و بابت و بہرام و نشانگ زورگ نہ بیت۔
میر بہرام و دل بند مستکاں بے آیا و اہگ و دیا اُت اول زک
میر بہرام خان و کوچک و کماش و مستری مردم جم گنگ و بلوچی
دود و مطابق و عازیزہ و پیت و منت و دیم و اہگ بے پنجوش
کہ بہرام و لوٹ زیات بوت عازیزہ و شرعی سیادانی نہ تنگ و دان بوت
میر بہرام خان و دوقی دل سرا رنگ ایر گت بے عشق و آس و برانز
ایا راتنا سوچاں ات۔

میر بہرام خان و بے دوری و اہگے اترام عازیزہ و بوت۔ عازیزہ
میر بہرام و سر چاری، عدل و انساپ، و اولس دوستی و سنگ
ات۔ آیا ندای رنگ جت کہ میر بہرام خان و دیا من چ
یاں۔ اگاں میر بہرام بوٹیت آمن و زہم و دوقی باسکانی زور و
گت کنت و منی ماندان و مردم آئی دست و ام داشت
کناں۔ گوں ہے رنگیں گپان آ میر بہرام خان و امبازی و بیلاں
و دار بوتگ ات۔

میر بہرام خان و داب و اہگ و دوری بو و عازیزہ و اہم گیت
و دوقی بیلاں تھا میر بہرام و راہاگہ داتگ ات۔

بے میر بہرام خان و یات و دو چاری و عازیزہ و پیت و ماس و

عازیر ۽ راگون دگر بلوچ مردے ۽ سور و عاروس دات -
 عازیر چہ اے عاروس ۽ سکت ملور ات پرچے کہ آئی یات و سیالان
 حارسنگ و ماڑی ڈرت -
 عازیر چہ ہمارگ ۽ ات کہ ڈب ۽ تنہا پہ در آگ و آجی ۽ بائزل
 جنت -

پہ گنگ ۽ میر بہرام خان عازیر ۽ عاروس ۽ دش ات بے آئی دل
 بند سیگ تاں کہ رگ رگ ۽ تنہا عازیر ۽ نام ۽ توار ات و عازیر ۽ بے
 ہلال گنگ و بے ہلال بگ و بے و گیس گئے ات - بہرام بہر چون لوٹ کر
 میر بہرام ۽ زند و روح جوڑ بوتگ ات -

چہ عازیر ۽ عاروس ۽ پہ میر بہرام آواجہ نہ ات نہ سیر و شکار
 مجلس و دیواں نہ ساز و زمیر ۽ دیوان میر بہرام ۽ مدام گول ماہ گوئیں عازیر
 ۽ تاں دو چار ات - ہر وہد ۽ میر بہرام خان ۽ چانی و میا عازیر ۽ عکس
 ات ۽ عازیر ۽ نیم و ابیں چم ، آئی چو نوک ترکیں گل ۽ دیم و باری پوتز
 و سٹینگ گوش مدام میر بہرام ۽ یات و سیالان میاخی ۽ ات ات عازیر
 رنگ و براہ ۽ عکس ات آئی چانی تنہا بے دروہیں کشش و اثر نے مان ات
 چہ میر بہرام خان ۽ اے حال ۽ سوب ریاست ۽ مردماں چھڑکت
 و دت ۽ دت جم بوتگ انت و چہ دشمن ۽ شور و سلاکت کہ پوت
 ۽ سرا ارش کیں پرچے کہ میر بہرام خان عازیر ۽ عشق ۽ بے سدا
 شیر بے شیر انت چائے آئی ناخن و شاگور ۽ بستر انت و ردباہ

درباه انت - بر چون که آئی دقتاں و ناخن تیز بہ بنت - میر بہرام خان شیر
 و ات گوں آئی ٹنگ و بازی برگ زہنگان لعیب نے ات میر بہرام
 خان و بکیت ہکتل و بلوچ درنا مائی لشکرے دمان و سرجم بوت میر بہرام خان
 چہ داب و جاہ سرت و چو شاہین و دشمن و سرا اُرش کُت - میر بہرام خان
 چو شیر و نیردان و گران و جنگ و پڑ و ایر اک و دشمن و راجو گزرک
 و مول و گڈاں کت میر بہرام خان و لشکر و تہا عازیز و نوک سورس لوگ
 واجہ اول گوں ات کہ آتیا پہ سرمچاری ٹنگ و پد جام شہادت نوش کُت
 میر بہرام خان و عازیز و مرد و راقی چتاں پہ سرمچاری جنگ و
 دستگ ات آئی و دیتگ ات کر عازیز و لوگ واجہ و کونڈ اسپ و
 بُد و سکتاں اسپ و نکام آئی وپ و ات و گوں دوئیں دستاں گوں
 دُر زہم و دشمن و تہا مڈان و شہید بوت -

وہے دشمن در بازی بوت و تیک و میر بہرام خان و جاہ و دور و
 اک آچہ عازیز و واجہ و سگ و دش ات پشکہ پُرس و عازیز و کل
 و شت و عازیز و مرد و مرگ و دل پردی در شان کُت و باز توسیف کُت
 کہ پہیلی شہید بوت -

چہ میر بہرام خان و گپاں آتیا عازیز و دل بزاں گیشتر جاگ کُت عازیز
 و مارت کہ میر بہرام خان چکتیں نوپیں سردارے بلے چنیں دے و واجہ
 ات کہ یک بزرگے و پُرس و آتنگ ہا مرد و پُرس و کہ عازیز و لوگ
 واجہ ات پُرس و توامی و پد میر بہرام خان و پدا عازیز و سانگ بوت
 عازیز و پت و ماس و آئی کلہر قبول کُت -
 عازیز و عاروس گوں میر بہرام خان بوت یگیں ارواھ یک دگرے

تو ۽ ٻلا بوش ۽ زهر بونگ انت درنگ و براہ ۽ نکس دوسے ۽ کلام
چست کٽ۔ میر بہرام خان ۽ را عازیزہ سکت دوست انت ۽ شک عازیزہ
۽ رضا ۽ سراہر کار ۽ کنگ آئی داہگ انت۔ چہ عازیزہ ۽ مہر ۽ رنگ
۽ میر بہرام خان سکت دش انت و آئی پمیری تب مازی انگ انت و آئی
۽ ریاست ۽ دیمرن کاراں دست گلاشی ۽ پرج بے تاملی نہ کٽ۔ میر
بہرام ۽ یم رنگیں دل ۽ بود کمرنگ انت۔

سال و ماہ گستاں ہر دوکان یک دگرے سراہر زرشاں کنان کٽ۔
چیز کے سالان پد سیاسی گیش گیوارانی سوب ۽ میر بہرام ۽ چہ عازیزہ ۽
رضا مسدی ۽ بامری ٹک ۽ تہا عاروس کن انت آدتی جنین آواں دگے
ٹکانی مرداں نہ دلیت نہ دانیت۔ ۽ شک و ہدے کہ میر بہرام خان ۽ کھو
پہ سانگ ۽ بامری ٹک ۽ سربوت تا آواں نزوورگ ۽ پاسہ دات ۽ بے
نشت کٽے جنک تنی لائق نہ انت تنی لائق دہقان ۽ جنک عازیزہ
انت دہارے بیپور ۽ حاکم ۽ رالے شکانیں کھو سربوت آیا کٽ
و بامری ٹک ۽ سردار ۽ رابشتہ کٽ۔

پچشیں ہزار جنک من عازیزہ ۽ سرا قربان کناں "اے عازیزہ ۽ نافخہ
۽ مٹ نہ انت" چہ راشیہ عازیزہ ۽ مہر ۽ کٽی نہ بونگ انت بلکیں منی
داہگ انت کہ بامری ٹک نامدار بہیت ۽

نوں میر بہرام خان ۽ چھاں عازیزہ ۽ صہب و داہگ زیات و دان
بوت۔ عازیزہ اوں وفا و سہر ۽ انجیں قلالتے انت کہ تاریخ ۽ چشیں
مہر شون مذات۔ دوہیں چون پھل و بیل ۽ پہ یک دگر کنوک تال
دہے رنگ ۽ زندہ ۽ روح روان انت۔ میر بہرام خان ۽

جاہ دوار آئی پاک و اچھی ع روم پر روم سبز بوان ات - رعیت و
 اولس سکت شات و گل ات انت - ماکم ع انصاف ع دیما یک بزگیں
 دہقان و سیریں سرار برابر ات انت - ہر مردے پر یاد گوش دارگ بوتگ
 ات - کس ع را دومی ع حق جنگ ع مودہ نیست ات - چہ دہن ع سیری
 ر آسودگی ع کر و کشتہ ریاستاں دش نہ بوت و آ میر بہرام ع سرا
 بچوک بوتماں - چہ ہے ریاستاں کیے ع دق شکرے جم کت و میر بہرام
 نمان ع ریاست ع سرا ارش کت -

میر بہرام خان دق سرچاریں سنگتانی سنگت ع جنگ ع پڑ ع
 رڈگ ع تیار بوت و دے آ دق گس ع زہم و کتار ع بندگ ع ات
 تہ دومی کوٹ ع عازیز ام دت ع زہم و کتار ع بندگ ع ات و دے
 میر بہرام خان عازیز ع خدا ع میار کنگ ع دومی کوٹ ع شت آٹیا
 عازیز ع را دلیت حیران بوت کہ عازیز یک سرچاریں مردے ع
 رنگ ع میر بہرام ع دیا اوشتانگ ات عازیز ع چم و دے میر
 بہرام ع کپت ات آٹیا بچکندت - میر بہرام ع دل دش بوت آٹیا جت
 کت "من پے گندگاں؟"

عازیز ع پسہ دات "تو زہانی چیرا بڑے و من لوگ ع آریں
 دل ع بنڈاں چوشن نہ بیت"

میر بہرام ع پے دش دل جت کت تو جنگ و مڑ سوریاں رگت
 کنے؟ عازیز ع پسہ دات "او من گت کتاں، من زہم بجنے آن
 من بوچے ع جکاکاں! من دژمن ع سرا چوگر دک ع روک ہاں داؤں
 سوچاں منی واک انت کہ جنین آدمیاں اور جنگ ع تبا دق کار پدیش

داشت و دشمن و دنان پردستان۔
 میر بہرام و گشت و دہے من زندگان تو پسے تکلیف کنے
 آٹیا پسے دات منی داہک انت کہ تھی کش و بیاں۔ عازیز
 رز بندی و سرا میر بہرام و پن گشت نہ کت۔ عازیز یک سیاہیں
 اپنے و سوار بوت و گون رہ مچاں میر بہرام و سرور کی و رادگ
 بوت و دہے سر مچاں دیست کہ عازیز و وڑیں بلوچ جکے جنگ و
 پڑ و گون ماگون انت دشمن مارا پنج سرینت نہ کنت۔ سر مچاں
 دتی ریشاناں دست جت و سو گند وارت کہ دشمن و گار کینیا
 وت کار بیٹیں بے پتھکے نام و نہ گریں۔

دشمن و لشکر چہ میر بہرام خان و لشکر چارہم گیشترات۔
 وچہ سلاہ و چکار ات انجوش سا کپتنگ ات کہ دشمن و لشکر
 میر بہرام و لشکر و آنگی و جاہیت۔ عازیز سرورک ات و آئی دل جنگ
 و ات میر بہرام خان و دہے دشمن و لشکر دیست آئی چم ام کینیا
 بوتان بے سر مچاں داہک و بی و جذبہ برزات و آیاں کم و زیاتھی
 لکار نہ کت

جنگ د مرٹ ہا بوت۔ یا علی و لغو و بے تیوگیں ریک و کوہ و
 زمر شے چست کنگ۔

و ات میر بہرام خان و بے لیکھت کہ منی راستی و چپی پہنات گون نہ
 انت بے دمان و عازیز چو شیر و ہمزدان و دشمن و لشکر و ہتا
 کپت د آئی رندا سر مچاں بلوچ گون نیزماں دشمن و لشکر و ہتا ہوا
 بوتان۔ دشمن و لشکر اہاشکو بوت و چار نیما دوز و لوڑے چت بوت

و دشمن و لشکر اینچوش "تک کہ کس و آوانی پدران نہ دیشک۔

میر بہرام خان و لشکر فتح و قیامت بے اسے جنگ و مزہ
تہا یلین سرچار میر بہرام خان دشمن و دیپانی و کار و کام و شہید
بوت۔ لے سگلی گئے نہ ات بے عازیر و قیامت برداش بر باد داشت
و گوں سرچاران تران کت و گشت شہید ہا ہانیت کہ آوانی ملک و
تن و قوم و عزت و آہ و پاسبانی و بہ ایت۔ شہید کہی نہ
انت۔ کنگ و شادی و بکن ات کہ پتور و روح و شہیدیت۔
پہویدار و گوں سرناء شادی و جار جت۔ میر بہرام خان و جنازہ
سرچاران زرت و شہر و کنگ و گند و گردان بوتان ہر کس و کہ جن زہ
دیت آباد انگ و کوپک و چیر دات و پھلانی لڑی پردات۔
جنازہ و ہزاراں مردماں بہر زرت و سرچارانی سلام و پدمیہ۔
بہرام خان و جون و راکنڈ کنگ بوت۔

عازیر و دل و تہا میر بہرام و مہر و واہگ ات آتیا میر و مات
زرت و کلیں اولس دوستی و ریاست و کار دستاں زرتاں و پ و گلوئی
راج و ملک کت و پ مذہب واہگ میر بہرام خان و یں واہگین
و تن و راگوں سبزی ملکزاراں جنت بے جوڑ کت۔

بیگر و گراتاز

گنہیں بلوچستان بلوچ قروانی رند ہما انت - بلوچانی چل سنگار سردار
 میر جلال خان رند و پاک واجبی و بلوچستان و انک و ہمدان ننگاہ
 و ٹائینٹ و جامند بوت - اے آرکین کٹم و ٹولیانی بابت و وڈ وڈیں
 گپ اش کنگ بیت بے سزجی و کس گشت نہ کنت - سردار میر
 جلال خان رند و چار بچک و یک بجکے ات - اے ہما و حدے
 گپ انت و دے رند و لاشار و ہون واریں زہم بے نیام ات
 انت - میر چاکر خان رند و میر گہارام سردار میر جلال خان و ناسک
 برتگان اے دوئیں دت ناکو زہک ات انت رند و لاشار و جیڑہ و
 انجین و دے ام انک کہ میر چاکر خان و ہاڑیں سنگت و یاد آئی
 دیم و کٹک برنگ انت و چاکر و راق نا کامی گنگ و انک
 پٹک آٹیا حیاں کت کہ ابید چہ وری کک و پچ بوت نہ ہکت پٹک
 آٹیا اے گپ و را زہر کت کہ میر گہارام و وڈیں سرچار و زردیں
 مردے و دیا در آگ و رد و من و امیر ذوالنون بیگ قندار و
 واج و چہ کک درکار بیت - اے رد و آل چم و قی یلیں و سرچار
 و دش زنگیں برا بک میر بیگر و کپت -

میر چاکر خان و برات رنگ و میر بہار خان و چٹانی روک
 پیگر زبانی ساہگ و رستگ و مدن بوتگ ات - جنگ و مرثیہ
 آئیں سر چارے ات و عشق و راہ و ملگناریں کچھ و پھلانی تہے بلبلے
 ات - دتی رنگ و درویشم و بے دروہرات یک برے و ہدے کہ بیگر
 جوان و برزاتی و نوک رستگ ات آئیا گشت۔

”من زال بولال اے پنت و سوج کناں کہ آ دتی عزت
 و بزات انت چوش کمن انت کہ جوان آوانی زلفانی اسیر بہ بنت
 بزاں و تا براہنگ کمن انت۔“

بیگر حسن و رنگ و ابید یک دور گدیں شاعرے ات - آئی
 شاعری زندمانی و کلیں راہ ات آئی شاعری راستی و پھنات ات -
 بوجی و دو و ریدگ آئی شاعری و برزاتی ات - ابید اشیہ بیگر
 و وڑیں منکر بزاں حیاں و گور کنو کے ات - چاکر و زانگ و بیگر
 و وڑیں منکر و گہ نیست ات کہ خون و ہوشام و ہیر و یک نیمکا
 ایر بکنت و تادان و نشان پد انت کہ اولس و راکجام تادان و سوری
 و دیمپانی انت - دنیا زانت و ہدے کہ میر چاکر خان رند بے دس و
 بزگیں لاشاریانی نیمکا پیر گری و رائی بوت تہ آئی اسپ و لکام
 بیگر و نڈرت۔

بیگر میر چاکر خان و براہنگ ات و میر چاکر خان و بے عمر
 کسترات اگان میر چاکر آ دہے گرم و روچ ات تہ بیگر واک و
 نیمروچ ات بے زانت و زانگ واجہ ودا واکگیں و ات انت
 کہ ہر کس و رست نہ کن انت و واجہ ودا اے رو و کسان

و مڌني ۽ بچريت بيگڙ ۽ مير چاڪر خان ۽ را گشت.

» چاڪر - پير ۽ آس ۽ دوت ۽ مسوڄ - لوماني هزاراني کاس
انت لے کل یک بنت دتئي سراسر کن انت ونه کنگ پر تو
مڌني بنامی ۽ بیت - دیم ۽ در آيگ ۽ رو ۽ اوں ترا هون ۽ دریا
شینگ لوڻیت - بے میر چاڪر ۽ نه منت و بازاشتاپي مرداں بیگڙ
۽ راترسوک لیکھت ویدے بیگڙ ۽ مارت که اشاناں زانت زنگ
نے تا آيا نهر دت و دراینت

سوگند گرانیں زرتگوں

نام ۽ جانی گیتگوں

بیات سروگاں نوموں

هے وڌ بلوچانی دونا مدار و زوراکیں کمانی میان ۽ برزاں رند و لاش
۽ میان ۽ قیامت وڌیں جگے چست بوت که بے جنگ ۽ بلوچاناں
دو نینگ ۽ ونڌ کت و بلوچانی مچیں زوراکي ۽ ڏرنیت.

بیگڙ - میر چاڪر خان ۽ برازتک و رندانی دماگ ات - آشا
بروقت شون دانگ ات بے لشکر ۽ آئی سراکندت و ترسوک نان
دانگ ات پشکه بیگڙ دت اوں جنگ ۽ تهاگون ات.

زیم جنی و هون ریچی ۽ نه گتوکیں جگے بناء ات - نالی ۽ مڌ ۽ میر
چاڪر خان ۽ را انجیں پے جنگ که آئی سدرگ ارزاں نات اے
۽ آئی سرچاریں جرنیل گشگ بوتگ انت و آئی سپاہی هون
و اک ۽ تها پلپیٹ بوتگ انت نوں چاڪر ۽ چم تها ر بوگ لگ
انت و شکست و ناکامی ۽ مچ آئی دیم ۽ بوتگ انت اے

وڑی ناگیں وہرے سوب ء میر عال، میر ہوتاں، میر مندو و دگ
جوانیں سرداراں میر چاکر ء راے دلہی دات کہ آلاشاریانی دیپانی
ء دری مک ء ابید کت نہ کنت اے رد ء قذہار ء واجہ ء چے
مک آرگ بہیت تاحراہیں کار شربت کن انت۔

پشکہ میر چاکر ء مڑگیں چھاں بیگہ ء را دق قاصد کت د امیر
ذوالنون بیگ ء دربار ء دیم دات۔

بیگہ دق مشکی اسپ ء سوار بوت آئی سنگتی ء کیتیں دگہ مرد
و نوکر و چاکر اوں گون بوت و منزل جان ء بیگہ حاکم ء قذہار
امیر ذوالنون بیگ ء دربار ء رست۔

قذہار ء حاکم ء مدن شرف دات و شاہی مہان جاد ء جباگہ
دات۔ آہیا مہانداری ء پتچ پشت نہ گیتگ پرچے کہ آئی ء را زانت
و زانگ ات کہ بلوچاناں اکاں دلہی و مکہ بیاں تالے وڈ ء وادی
ء سندھ ء تک کس منی دیپانی ء کت نہ کنت پشکہ میر چاکر خان
رند ء قاصد ء آگ ء مک و ش ات و مک ء دیگ ء پیر سنگتی
ء سوگند ء داہگدار ات۔ بیگہ و قذہار ء واجہ نیمگا گپ و تران بنا
ات و بیگہ ہر صاحب ء دربار ء آہنگ ات و بیگہ ء آگ ء
تیوگیں دربار ء تھا ناموشی بوتگ ات و اے رنگ ء گپ و تران
دیا روان ات۔ گپ گپ ء تھا امیر ذوالنون بیگ ء مک ء نیمگا
دست سرنیت و ادکٹ پشکہ بیگہ مک دشن و پدا داتر لوگ
ء آسر ء ات۔

یک شے امیر ذوالنون بیگ ء دق برزیں و شہوکیں ماڑی

ۛ تہا بیگمہ ۛ دعوت کُت و جے دعوت ۛ تہا بکھیں سردار، کماش
و لشکر ۛ مستری مردم اوں اٹلگ انت ۔ جے دعوت ۛ وہ ۛ قنڈار
ۛ حاکم ۛ بک گراناز ۛ بیگمہ ۛ رادیت ۔

گراناز گون وقی دزگہاراں بشانہ ۛ تہا زندک ات و دعوت
ۛ ندرگ ۛ پارگ ات وہرے گراناز ۛ بیگمہ ۛ رادیت ائی
چمانی دیما گردک ۛ جت آئیا وقی دزگہارہ ۛ راجست کُت ۔
”اے کئے انت؟“

اے ہما بلوچ قاصد انت کہ ایشے نام بیگمہ انت ۔
”بیگمہ“ گراناز ۛ درایت اے دینگہ کسان انت ۔
دزگہارہ ۛ پسہ دات او بی بی دینگہ کسان انت و زیبا انت ایشے
چماں بچار چون ڈولدار انت ۔

گراناز ۛ گشت اؤ ایشے چم نیٹکن انت ۔
جے میان ۛ بیگمہ ۛ چم اوں گراناز ۛ چماں ہوار بوتماں و مہمانی
ولانی ورلگ تہند بوت و ددیں اجگہ بوتماں ۔

دزگہارے ۛ گشت ”گراناز گراناز آترا چارگ انت“
اتماں ۔ اتماں بیگمہ انت نا ایشے نام گراناز ۛ گشت ۔
گراناز ۛ بیگمہ ۛ رادل ۛ جاگہ داتگ ات و دومی نیمکا بیگمہ
اوں گراناز ۛ تہند و نیاد ۛ بے تاب ات بلے بیگمہ قاصدے ات
مہانے ات ، آئیا را وقی مہانی ۛ سدا ات و آئی پاد زمزیلانی تہا
ات انت ۔ شرف و ڈولداریں دعوت ۛ پد وہرے بیگمہ وقی داب
جاہ ۛ اٹک و تات ۛ سراتچک بوت تا تیوگیں شپ ۛ آئے

چہانی دیما گراناز و عکس ات ہے وڈ گراناز اوں سمجھیں سپ و
 بیگڑ و یات و بوت و صعب و سرائیک دوستیں مولے آیا
 بیگڑ و کرا دیدات۔

بیگڑ و پ و دلگوشی گراناز و کلہو گوش داشت و پ ادب و
 شرف قاصد و راگشت کہ منی اے کلہو و گراناز و سرکن کہ منی دل اوں
 دتی جاگ و نہ انت بے من چاکر و قاصد بوت و انگکان من و دتی
 بلوچی و زمزمل پاو و داتنگ اگں چو بوتیں تا گراناز و دست و لہا
 و چے شرتیں سوکات چی انت۔

گراناز و دس کت کہ بیگڑ و ہر کلہو و پس ادب و گرانی ہے
 دات کہ من مہانے استاں۔

وہرے گراناز چہ کلہو و دلمانگی و تست تا آیا بیگڑ و راز و ک
 گشت و گشت کہ پڑ سوزی سرور و تارانی سراز ہر وک جنوک چوش
 نہ بنت کہ توے بیگڑ و وہرے کہ کلہو و شکان اش کت آئی
 لاپ شک و بیگڑ و دتی ریشاناں دست جت و گشت کہ مرچی
 گراناز و را اے کلہو و پدے کہ وہرے ماہ آزمان و سرامرچی شپی
 رشن دور دنت من پڑ تو کایاں و تو زانے کہ من بے دلیاں یا تر کے
 یاں۔

گراناز پ نیم ساری دتی ماوی و سا گشتک و راہ چارات آزلن
 و پرامیں سینگ و ماہ روشن ات سائے پد بیگڑ و اسپ ایک
 و ماوی و چیرا و شتات بیگڑ و راساد و کردات و دمان و
 بکڑ و ایک و گراناز و امبار بوت۔

بیگمروت چوش گشت۔

«گرانازء را من دلیست منی رگ و بند و ہوناں چوش گشت
من آیاروقی دل بنذاں داشت»

ہے رنگ و بیگم و گراناز و گند و ندگپ و تران بناءات
کہ یک روپے گراناز و بیگم و را گشت۔
«تا کہی من و تو اے وڑ دزگی زند و نیا دکنیں؟»
بیگم و پسہ دات۔

«من بانذا امیر ذوالنون بیگ و راوقی کلہو و سرکنان»
گراناز و گوں ارسکیں چھاں گشت۔

بیگم منی پت و را کلہو مدے آ کہی نہ میت پرچے کہ اوقی کٹ
و مرداں ابید کس و گوں سانگ بندی نہ کنت۔

بیگم و گشت دگ ہے وڑ بوت کنت۔
گراناز و کیتن سوچ کٹ و گشت من و گوں و ت و قی دوار و ہر
بیگم چہ گراناز و اے جبر و احبکہ بوت و حیاں و کپت کہ
اے بڑیں ماڑی و ندوک و قی دوار و ہبراں کہ اوڑاں ہوں و
آر ملک انت گراناز و چم اریگ بوتماں آیا گریت و گشت «اؤمن
و قی دوار و بر و دگ پیچ وڑ زندگ بوت نہ کنان»

بیگم و پسہ دات ! جوان ! مرد کہ قی دست و شہار دت
پدا دست و نبارت بانذا تیار بو»

اے نیا د پد بیگم و گوں و ت اکیں سنگت و ہمت کاراناں
سرچین بال دات و شب و چکاس و آسر و ہوناں : - شب و تہاری

و دق بازل پرخ گت و سبجین مهلوک و اب و باهوٹ بوت و قنمار
 و لوگ و مارٹیان شہوکیں چراگ مڑنگ انت بیگر گراناز و ماری
 و اتک و گول گراناز و جہل و ایر پکت و دق اسپ و سراسوار
 و گت و گول گراناز و راه پکت بیگر و ہمراہ پیسرا راه پکت
 انت انت

چہ اسپ و پادانی توار و چوہدار چہ و اب و جاہ سرات
 تیوگیں محل و کومار بنا و بوت و امیر ذوالنون بیگ و یک لشکر
 بیگر و پلٹے گول گت بے بیگر و اسپ و پداون کت و دینک
 انت ابید ذر و ج و لشکر و لشکر و پنج و دیست پشک پدی
 بوت و اتکان

بیگر و گراناز منزل جان و بلوچانی دوار و اتک انت بیگر
 و قی ہمراہانان گشت کہ شام بروات و تیوگیں حال و میر چاکر خان
 و را سرکن ات ہمراہانی روگ و پد بیگر گول گراناز و میر گہارام
 و نیمکا شت میر گہارام لاشاریانی سردار ات و رند و لاشاریانی جنگ
 و مڑ باد ات بے و ہدے بیگر و سرجمیں مال گہارام و رات و پناہ
 لوٹت میر گہارام خان و کہ اچون و دشمنی جیڑہ ات بلوچی دور و ربیک
 و بندی گت و آٹیا بیگر و گراناز و راوش اتک گت

چہ بیگر و سرچاری و امیر ذوالنون بیگ و دل بند و اس
 روک گت و آبیر گری و اس و چک و ات امیر ذوالنون بیگ
 و دق لشکر و را حکیم دات و سبجین لشکر و دہ بولان و اتک و رست
 آٹیا میر چاکر و میر گہارام و را کلہوڑا دات کہ دق جان و مالانی سلامتی

”ایشان وقتی زور و سراپکس پہر انت کہ آرمیں دل و دپنگ
انت“

آئی چھاں پدا سوب و منظر اٹک آئی ا وقتی زہم زرت و آستہ آستہ
چہ بلو چانی تمبوہاں دبر اٹک و امیر ذوالنون و جند و تمبوہاں کپت
وہرے بیگہ ذوالنون بیگ و شاہی تمبوہاں نر و سر بوت تا آئی
و دلیست کہ چیز کے سپاہیگ پاس و بیگ انت۔ بیگہ و گون ہر چای
و مہزاری پاس و ہوکیں سپاہیگاناں کشت و امیر ذوالنون و تمبوہاں
تہاشت۔ تمبوہاں تہا یک گلہ امیر و پاداں پر نیچک و ات وہرے
آئی دریں مردے دلیست کوکار و دپ و پچ کٹ بے بیگہ و زہم
و آئی توار در آیک و نشت و آئی جون و راگرینت و چہ تمبوہاں در
و گہ جو نانی تہا ہوار کٹ۔ امیر ذوالنون و اب ات بیگہ و آئی پاداں
پر نیچک بنا کٹ۔ شب و وہرے و امیر ذوالنون بیگ و چم
پچ بوتماں آئی وہرے ویم ترینت و نوکیں مردے دلیست کہ آئی
پاداں پر نیچک و ات امیر چہ وقتی جاہ و پاداں اٹک و آئی جت
کت ”تو کئے“؟ بیگہ و پچ عاجزی پسہ ذات ”تئی گنا ہکا“
گون بے گپ و بیگہ و وقتی زہم امیر ذوالنون بیگ و دیما دور
دات و گشت کہ اے منی وقتی زہم انت و اے منی سر تو پو وشی
منی گردن و بجن من تئی گنا ہکاراں من زہماں کہ منی یکیں سرے
سوب و ہزاراں بے گناہ کشک بہیت امیر ذوالنون بیگ
و جت کٹ ترا منی پاس و ہوکیں سپاہیگاناں چوں تمبوہاں تہا آیک
و اشت۔

بيگمء پسر دات من آواناں په ارناں کشت و ادا سرتاں
من آکلامء را ام کشت که تنی پاداں پر نچگء ات من دانگس
چوش مه کتیں و تی لوٹء کامیاب نه بونگ ات اتاں۔

وہرے امیر ذوالنون بیگء بیگمء سرمچاری دلیت آ
کت و ش بوت آئیا بیگمء سرچست کت و تی دل بندل
ہوار کت و امبازی بوت و گشت۔

”من تنی خطا پہل کنگ“! امیرء و تی متبورء کتء اپہ بیگمء
دگ متبورے جت و بیگمء را گشتے کہ تو برو ہودا بولس۔

کتیں دیہاں پد امیر ذوالنون ءیک نفرے دیہات کہ بڑپچار
باریں بیگمء اب انت کہ ناں۔

نوکرء بیگمء را چارت و امیر ذوالنون ء را گشت واجہ
آ اپنوش اب انت کہ گتے و تی لوگ ء انت۔

امیر ذوالنون چہ بیگمء یلی و نہ ترسی ء یک دس بوت۔

سوب ء سرا دوین لشکر و بہرے دیم پہ دیم بونگ انت تا امیر ذوالنون
ء و تی لشکرء را حکم دات کہ صفاں بندرات و بوشت ات۔

دومی نیمگا رند و لاشاری لشکرء اول صف بست۔

آواں دلیت کہ امیر ذوالنون بیگ گوہ بیگمء ہم کوپگ انت
و آیک انت رند و لاشاری حیران بونگ انت و بہرے آواناں جیس
گپ ء سما بوت تا آیاں شادھی بناءکت۔

امیر ذوالنون بیگ ء دل ء بیگمء سرمچاری ء جاگہ کت
آئیا گشت پہ چشیں سرمچاراں یک گرانا زے جی انت ہزار گرانا زے

سستی و پنوں

اے در دگیں داستان بلوچستان و سندھ و شرمیاری میراث انت
پرچے کہ ایشے عاشق و لوٹوک (پنوں) پکج مکران و حاکم و پچک ات
و آئی لوٹ (سستی) شہر بھنبور سندھ و راجہ و جنگ ات۔ دوری
پندے و استی و انگت ہر دوکانی دلائی تھا ہنگی و دی کزنگ ات۔

اے داستان ڈولداہیں پہنات ہمیش انت کہ عاشق و آئی لوٹ
بزاں دوست دو جٹایں ہندانی حاکمی زہگ بوتنگ انت کہ ہر دوکاناں
دنیاٹے سر جہیں عیش دست کش و بوتنگ انت و اشاں سستی و سوری
گم و اندوہ و نام اوں اُش نہ کُت۔

سندھ و سرزمین و سرا بھنبور و یک و ش تب و جوائیں راہ
و جامنہات آئی نام آدم جان ات۔ زر و مال بے حساب ات عیت
و اولس شادات بزاں چار کنڈ و وشاں ات۔ پرچ لے کلیں چیزاں
امید راجہ و لوگ و یک چیزے نیست ات و راجہ آدم جان چہ آئی
زہرات کہ راجہ سکت ملور و پریشان ات۔ اے ملوری و سوبک اولاد
ات بزاں راجہ و را زہگ نیست ات ہے سوب ات کہ ہمو وہ۔
آئی و پکر جنگ ات کہ پرچ من و پد تخت و تاج و اولس و بٹان
و ناگم کٹ بیت۔ بے راجہ و عزیز و مسکین چورہ و بنگ و

فقیرانہاں حیرات دات و دعا کت کہ خدا آئیا را ز گنجہ بدات
 فقیر و بزرگانہ دعا قبول و مستجابا بوتان و ہے سال و راجہ و زال و
 لاپ پڑ بوت و نو ماہ و نو ساعت و و ہر و پد رانی و راجہ و را
 جنکین ز گنجہ بوت ۔ گلام و مولداں و ہرے ز گنجہ ودی بوگ و حال
 راجہ و راسرکت کہ واجہ ترا مبارک بہات ہدا و ترا جگے داتگ
 چہ اے حال و راجہ سکت بلور و پریشان بوت پرچے کہ آئیا راتخت
 و تاج و وارثی و بچکیں پکے و زورت ات و آپہ بچک و دلاپ
 ات ۔

وزیر و دربار و مردمان راجہ و را سوچ و پکر و تھا ولایت آواں
 گشت واجہ پہل کن ! انچوش سماکت کہ راجہ ماری و ودی بوگ
 و ترا پچ وشی نہ رشگ ۔

بادشاہ و پاسہ دات "شے ہیال راست انت"

بلے یک وزیرے و درایت ۔

واجہ باری چنت سالان چہ اولاد و تو ز بہر بوتگے واجہ خدا و ترا
 و گے دات اے اول واجہ خدا و داد انت دتی زند و درچک شک
 و دنگرات واجہ خدا و ترا راجہ ماری دات و اے درچک و را سبز
 تاک کت ۔ راجہ ماری تھی گم و پکرانی بڑوک انت ۔ واجہ تو و دل و
 پچ و دیر گت و ہیال پیار بکیں جنکین ز گنجہ ودی بوگ و شادی و چار
 کت و شادی و ہار و بچن ۔ گلام و بزرگانہ انعام و سامان ہرے
 فقیر و غریباں نان و حیرات ہرے ۔
 بادشاہ و وزیر و گت و را دل و داشت و من ات ۔ تیوگیں

بہمنصور ء عید و شادی بناء بوت۔ شہر ء دُرسین غریب و بڑکاناں
درگ و گد و پچ دیگ بوت۔ مل ء دُرسین کلام و مولداناں مال
و سامان دیگ بوت۔

نوں راجہ آدم جان ء عالم و پنڈتاناں توار جت و آؤرت کر
راجکاری ء بابت ء سر و سوچ بکن انت کہ راجکاری ء استار پے
گش انت۔ بادشاہ ء حکم و لوٹ ء سرا راجکاری ء زاپچہ چورنگ
بوت۔ راجکاری ء زند و دیم ء روپانی بابت ء سہرانی پچی ء پد عالم و
پنڈتاں یک دگرے چھاں چارگ بناء کُت بادشاہ ء اے جبر مارت
کہ اتمہ انجیں کتے راجکاری ء رند ء است کہ اے عالم و پنڈت پو
سرگز و و بے تائیری ء یک دگر چارگ انت و لاموشی انت و پچ
گش انت۔ بادشاہ ء و ت اے لاموشی ء با پد وشت و گشت شتاہ
گشے پر پیا؟ زاناں راجکاری ء قسمت چون انت؟ لاموشی ات چیا و بادشاہ
ء گشتن ء پد دُرساں یک زبان بوت و گشت کہ واجہ راجکاری ء ات
ڈولدار و دریشوک انت اے بدن بخت و ہانک انت بے ایشے زند
مہر و داہگ ء آپاچ ء سر و چیری ء گزیت۔ اے تہی نہ منوکیں ری
جاہ و دوارے ء واجہ ء مہر و داہگ ء کمیت و پرترا بنامی ء ہے
شون کنت و پدے بادشاہ ء اے جبراش کُت ہیڈ و آپ بوت و
نہر دت و گشتے چوش نہ بیت! منی غیرت چوش نہ منیت کہ راجکاری
بدن بیت و منی نام ء بنام بکنت من اشیا را شرکناں ہے نہر
و کرنچک دیمی ء بادشاہ پاد اتک و ماری ء شت و محفل ٹنگ و
دام بوت۔ وزیر ادن بادشاہ ء پشت ء رُوک ء انت انت بادشاہ

دہے ماٹھی ۽ مذہن دروازگ ۽ کرنا سر بوت اوشتات یک درپے
ایک آٹیا دست بست و گشت۔

”واجہ راجکماری ۽ زند ۽ ہلاں کن : آبزگ و خصوم ایت ایشے
ہون ۽ حقال وئی سہ اکمن“
بادشاہ ۽ ورائینت۔

من اوں ہے زنگ ۽ جنگاں کہ چوں کنناں کہ اے ٹپ چہ منی دل
بنداں وزیر ۽ سوچ کت کہ واجہ یک پیتی بزاں درپے جوڑ کن و
راجکماری ۽ ہے پیتی ۽ تھا کن و دریا ۽ یلدیے ہرچی کٹی راجکماری
۽ قسمت ”البت چیز کے مال و اشرفی اوں گوں کن تاکہ ہر کس کہ
راجکماری ۽ دستی کت اے کلین زر و سال پہ راجکماری ۽ ہرچ و
درچ ۽ کار مرز بہ بنت“ اے وڑ ترچہ ہون ۽ ناحی ۽ دتا رکھینت
کنے!“

بادشاہ چہ وزیر ۽ سوچ ۽ سکت دش بوت و مارتے کہ اے وڑ
بنامی اوں نہ بیت۔

بادشاہ ۽ دار تراشیں اُستائے ۽ چے دار ۽ پیتی ۽ اڑکتا ٹینت
ہے پیتی ۽ تھا مال و سہر و زر اوں ایر کت۔ راجکماری ۽ راچہ گوانزگ
۽ درکت۔ رانی ۽ سبھیں ماٹھی گریوگ ۽ سہرا زرت پرچے کہ راجکماری
آئی دل ۽ ہندا آٹیا گریٹ کہ منی چک ۽ اچ من مہ پیت مہی ماہیں
زہگ ۽ مہ برات بے کس ۽ گوش نداشت و واجہ ۽ راجکماری ۽ رات
پیتی ۽ تھا واپیت و ہے پیتی آپ ۽ تھا یلدات۔
دہے پیتی ۽ را آپ ۽ تھا یل کنگ البوت آپ رشت ۽ پیتی ۽

را برت کسانس راجکماری ء پچے مُد نیست ات کہ جهان ء پچے بوگر
 انت۔ پیتی چھلانی سرا سیران ء ملان ء گد شودانی جاہ ء سر بوت۔ انا
 نامی یک گد شودے ہے آپ سلا گد و پچ شودگ ء ات وہدے اتنا
 است کہ یک پیتی یے آپ ء راگوں آتیا آپ ء تہا مان دات و پڑانی
 پیتی ء را در کت وہدے گد شود ء پیتی ء را پچ کت آ حیران بوت
 و وہدے آتیا کسانس چکے ء ابید مال و زر دست آئی حیرانی بچکند ء
 بدل بوت و آتیا وتی ششگیں گد و پچ بے ہیال کر تگ انت و تچان ء
 دیم بہ وتی کڈیگ ء شت۔ آئی زال آئی اے وہدے آیک ء سکت
 اجکت ات پرچے کہ اتا سوب ء سراسنگ ات تابیکاہ ء انگ ات
 زال ء چم پیتی ء کپت کہ اتا گد شود ء بد ء ات زال ء درائنت تو
 مرجی مالا چوں انگے؟ اے پیتی کئی انت؟ جاگے وتی دست و دیم
 سیاہ نہ کت ناں چوں مہ مہات کہ اے دزنگ؟

بلے آتیا وتی زال ء یک جھتے ء پسہ نذات و پیتی ء را زم زم
 ء پچ وتی بد ء جہن ء ایر کت۔ پیتی ء دپ ء را پچ ء کت و گشت
 منی بے زانیت زال واجہ ہدا ء مے سرا رحم کنگ اے زہگ
 گوں مال و زراں من ء گوں اے پیتی ء آپ ء دپ ء دوچار
 بوت۔

آتا گد سود ء را پچ زہگ نیست ات آئی زال ء کت حالیک
 ات ہدا ء پچ ہدا ہر دوکاناں زیبا ئیں چکتے دانگ ات پمکے شانان
 ہے جنت بزاں راجکماری چو ساہ ء دوست بیت و اشاں
 راجکماری ء را وتی جکت زانت۔

بہ در غیب و رستگس رنگ و دروشم و آتا گد شود و
 آئی نال سک حیران و اجک ات انت۔ ہر دکانی زوان و سستہ
 ماہ و گشگ بوتگ ات پمشک اشال راجبھاری و سستی ایر
 کت و تیوگیں کر و کش و پھات و ڈیہال اے جابر پرتیت کہ خدا
 و مارا بجکتیں رنگ وایک۔ کھنیں گد شود اتلگ انت و گد شودانی
 ٹکت و مبارکی دات۔ ہر کس و کہ رنگ دلیت آیا رنگ و توصیف
 بناء کت۔ آتا گد شود و لوگ بانک شرفہم و زانتکاریں زانے لک
 آیا و ہدے راجبھاری و رنگ پدا مال و زر و سہر دلیتگ انت
 آیا زانت کہ اے رنگ المہ مذنین حاکم و واجبی رنگے کہ ایشے
 ارتج و درج و رد و اے کلیں مال و زرگوں رنگ و ایرنگ بوتگ
 المہ اے مذنین گتے آسے ہیالان ات کہ بلے کس و تی رنگ و دل
 و بند و دست و وت چہ وت و دور رگتہ نہ کنت۔ و ہدے
 آیا پیتی و را اے نیم و آئیم کت و چارت آئی چم پیتی و چیری
 تہنگ و کپت کہ اوداں شاہی مہر ایرات پہ نہ دلوکشی زانال لے
 مہر و گنگ و آئی ٹکت راستی و مال ترات آیا و تی دل و ہے
 جبر مہکم کت کہ سستی و بدن ناز و روڈیناں و ایشے عاروس و گوں
 واجبی و کنال۔ آیا سستی و راجوانیں و رے و رودینت و پچ
 لوٹ نا توام نہ کت۔

سستی گد شود و رگس و روان بولت روج پہ روج سستی و
 رنگ و دروشم چو ماہ و ودان و چاروی ماہ و بوک و ات۔ چہ سستی
 و رنگ و زیبائی و آئی دز گہاراں سستی و راگتگ ات کہ تو شہر دق

دستی سالونک اوں باید انت کہ شہزادہ ۽ بییت۔

یک روپے سسی گوں وقی دز گہاراں کشاراں چہ پد گد شودگ
 ۽ آپ سر ۽ چہ پیداک ات کہ آٹیا یک دست چاریں ملگے دیت کہ
 مردمانی دستان چارگات و آیانی دیم ۽ زند ۽ بابت ۽ گشگ ۽ ات
 سسی ۽ دز گہاراں یک پر یک ۽ دست چار ۽ راوقی دست
 پیشداشت انت و دست چار ۽ ہر کس ۽ گوں ہمایے بابت ۽
 تران کت۔ گد سرا زبائیں سسی ۽ باریگ اتک سسی ۽ پر لچ وقی
 زمیں دست چارک ۽ دیما شہار دات۔ و ہدے دست چار ۽
 سسی ۽ دست چارت آئی چم سٹاں آگرت و روک روک ۽
 سسی ۽ نیمکا چارگ ۽ بنا دکت۔ دست چار ۽ راوقی نیمکا
 اے وڈ گزگ ۽ چہ لچ ۽ سسی آپ ات آٹیا وقی دست ارجگ
 لوٹ بے دست چاروک ۽ گشت صبرا صبر کن۔۔۔ تو گد شودے
 نہ اے تو راجکاری بزاں بادشاہے ۽ نہ گے دستی سالونک اوں یک بارشاہ
 ۽ پنج بیت ہے شہزادہ ۽ نام پنوں رانت و آچہ یکج کمران ۽ ہوت
 کٹم ۽ بیت۔ سٹا دوئیں چو لیل و مجنوں ۽ بر انت و شے نام اوں چہ
 اوال گٹ تر نہ بیت و ہدے سسی ۽ اے گپ اش کت انت چہ
 گل ۽ ہال بوت بے اے شاد ہی ۽ تہا مذہن پکرے ۽ اوں سر جنگ
 بنا دکت آئی ۽ شوہار پنوں ات۔

وہدے سسی لوگ ۽ اتک ناموشن بوت نہ پیشے کندگ دہک
 نہ گوں دز گہاراں کٹی کٹی نول داب و آگاہ ۽ پنوں ۽ یات ۽ ابید
 پر سسی ۽ دگر پنج نیست ات سسی پنوں ۽ ایاتان ات بے آیتا

امیت ات و دلجم ات کہ پنوں اوں ہے وڈ منی عشق و دت و المے
ادا کاریت ۔

دابے و تہا پنوں و نام و گرگ آئی ہر روپے کار بوت و دے
آئی مات بزاں گد شود و بانک و سستی و راے حال و دلیت آئی
ستی تو "پنوں" و نام و پرچے گرے پنوں کچ مکران و شہزادگ انت
دما گد شود و کیوں ۔ یک شہزادگے گد شود و جنک و بچوں زوریت اے
بوت نہ کنت کہ آدق راج و مال چیزاں یں بدانت و ادا بیٹ و
بہندی ۔

چہ مات و اے گیاں سستی و داہگ و آس برانزگت و آیارادت
چاروک و جبرانی سرا راست کشگ راست پہگ و دگوش و یلدیگ
بنادکت سستی و مات و گردن و وق دست پتات و لاٹ و داہگ
و جست کت ۔

مات ! من و راست بگش من کیاں ؟
من گد شودے نیاں ؟ من و سوچ کن کہ من کئی زہکاں ؟
منی مات و پت کئے انت و کجاں انت ؟
گوں ہے جستاں سستی اس چو نوک آپ و اول سری ترہاں
و دلبوت انت گد شود و بانک و سستی و حال چارت نہ کت آئی
چو مات و سستی و را و دیننگ ات و سستی آیارکت دست
ات و دے آئی سستی و بے تاہیری دلیت پر و دسکت و نہ
کت کہ سستی چوش بیہیت ۔ آئی سستی و را دلبند و داشت و
گشت ۔

منی زہک گوش ہمار ہا راز کہ من چہ باز سالان وقتی دل بنداں کنت
و کین کنت مروچی ترارا آتیا گنگ۔ ء مجبوران۔

تو گد شود سے نہ اے ، تو بھمبور ء راجکماری ء سے

ہے وڑ آتیا کلین مال سستی ء راگشت انت کہ چہ وڑ تو مامادنت
پکتے و مازار و دینیت و مدن کنت و ترا را یتوگیں مردمانی دیما وقتی پک
نشان دات۔

سستی ء جنت کنت۔

اماں ! تو چو زانت کہ من بھمبور ء راجکماریاں ؟

مات پاد اتک آتیا پیتی پچ کنت و ہما مہر آودت کہ گوں مہر و
نرآں ہے پیتی ء تھا ات۔ مہر ء سرا والی ء بھمبور ء نام ات۔

وہدے سستی ء مہر ء را دلیت یک برے پدایات و ہلالانی
تھا کپت کہ من چے گناہ کنگ کہ من ء اے وڑیں سزا دیگ
بوت کہ من ء یک پیتی یے ء تھا ایر کنگ و وریا ء باہوت کنگ
بوت۔

ہے پکر و یاتان سستی ء یک گئے دل ء اتک کہ وقتی پت براں
بھمبور ء والی ء را کاگدے بنشتہ بکنان و ورسین گپاں سرجمی ء
نشان بدیاں بلکین پت ء پتی واہگ جوش بکنت و پت من ء وقتی
کرتا ببارت وہدے من بھمبور ء راجکماری ء نام ء زانگ باں پنوں
اگر منی واہگ ء نیم سار بیت و اے وڑ من ء گد شود ء جئے ٹکان
ء اول بہت نہ کنت۔

گول جئے ہلالاں سستی ء وقتی پت و بھمبور ء والی ء را کاگدے

بنشتہ کُت ہے کاگدے تہا سستی ء سر جہیں ہال دتی پت ء را بنشتہ
 کنگ و گشت کُت کہ من کجام گناہ کُت کہ منی و دتی بولگ ء پد من ء را دریا
 ء ہا ہوٹ کنگ بولت ہر کس ء کہ ترا اے سوچ دات خدا آداں عزق
 و کار پکنت کہ من یک شاہے ء لوگ ء و دتی بوتکاں و یک گد شوی
 ء نام ء زانگ بہاں کاگد ء گد سرا آتیا ہے بنشتہ کُت کہ منی دل بیکار
 انت و ترا و دتی ہا مات ء گندگ ء بے تاپیر انت کہ من را چہ دتی لاپ
 ء و دتی کُت۔ اگاں تو موہ بدئے من گوں شتا کایاں اگاں منی دست
 بندی مگ نہ بیت تا المہ من ہا سوش باں زنداں بلے ہے بات پین
 مذنیں گراہیں بارے بیت کہ منی گناہ چے بولگ کہ من چہ دتی مات
 و پت ء جتا کنگ بوتکاں۔

سستی ء ہے کاگد ء پسہ ء راہ چارت۔ وہرے بھبھور ء حاکم دوالی
 ء را کاگد سر بوت آتیا پسہ بنشتہ کُت کہ من بے دساں تئی قیمت انجوش
 انت کہ تو دتی مات و پت ء چے وور و جتا ہے۔ اگاں تئی لوٹ مال
 و زر انت تو ہرچی کہ لوٹے من پر تو دیم دیاں بلے مئے و شے ہوار بولگ
 دروگے! انجوش کہ دینگہ کس مزانت کہ گپت چی انت باید انت کہ
 دیمترا اوں کس مزانت!

وہرے سستی ء را والی ء بھبھور و آئی پت ء بے مہری پسہ رست
 آئی دل چہ گماں بار بوت و دل درگ ء لگت بلے سستی ء اے گم
 ء را سینگ ء جاگہ دات و پدا دتی پت ء را یک نمدی یہ بنشتہ کُت
 کہ تئی پسہ ء منی دل ء را دروگ کت تو من ء را مفت ء خدا چہ
 بھبھور ء در کُت منی وڈ ء کس مبات نوں ابید صبر ء من چے کُت

کناں بے من لوٹاں کہ دریائے لب و پتن و باغ و من و پدے
کہ اے جاگہ و دریں گدو شود ہامند انت و تنی کاگ یس چہ اے بزرگ
زرد بختہ گر انت۔

وہدے بھجور و والی و را اے کاگہ سربوت آئیا حکم دات کہ باغ
و تہا مذنی ماڑی پیے بندگ بہیت۔ و سستی و را دیگ بہیت بہر کائنات
کہ رویت و کپیٹ آوانی حال پرسی و بہانی و سستی و ت بکنت۔

چہ اے کھو و سستی سکت شات دوش بوت۔ ماڑی جوڑ بوت
و سچیں آپ و لب سستی و را دیگ بوت۔ سستی و ہے جاگہ و را
نوک بالور کت و چہ و تی دست و عکس و گلکاریاں ڈولدار کت و
داہگ و آس و را برانز دات۔

سستی و ہر کس و چہ جت کت کہ است کہے کہ پکچ مکراں
و بردت و منی دلبری پنوں و بیاریت۔

سستی و ماڑی و دریک و درواز گانی سرا پنوں و نام ہشتہ
کت یک روچے پکچ مکراں و یک سوداگرے کہ آئی نام بہن ات ہے
دوار و اتک و دریائے لب و و تی مال ایر کت و و تی اشتراں
کچر و لیدات و دت آرام و ہاترا نشت۔ وہدے سستی و را حال
رست کہ پکچ مکراں و یک سوداگرے اتلگ و دریائے لب و
بندک انت سستی و حکم دات کہ ہے اندو و گوں اشتراں ادابیات
ات۔ گوں ہے حکم و مردماں بن سوداگر و را دستگیر کت و گوں مال
و اشتراں سستی و دربار و آڈرات۔

سوداگر حیران ات کہ من چہ گناہ کنگ کہ من و را گرگ بوت۔

من دُر و پُچے نیاں و سسے من دُر ز لچانی سنگتاں۔ آئیستی ء را
گشت ! من پُچ گناہ نہ گنگ من ء پرچے گرگ و آرگ بوت ؟ اگاں
یک جاہے ء بادشاہ چو ظالم ببیت آئی اولس چوں شات بیت۔

سسے ء گشت تئی آزاتی یکیں گپت ء بوت کنت کہ تو پدا کچ
ء برود پنوں ء گوں وت بیار اگاں نا انجوش بندی بہو کہ من پہ
پنوں ء بندی آں۔ بہن ء وہے کہ ہبر اش کت اشترے ء حجاز
بوت و پکچ ء راہ کپت و پنوں ء کترا سر بوت و فریات ء کت
کہ من تئی ہاترا بندی بوتگاں و منی مال و زر کل گرگ بوتگ انت
دانکیں تو میائے منی مال و زر دیگ نہ بنت سندھ ء شہر ء حاکم
ء جنک سستی رانی انت کہ پر تو کنوک و بے سار انت۔ تو گوں من
بیا گڈا بلکیں من ء یل دیگ ببیت اے وڈ تو پدا پہ سلاقی

پکچ ء سر بے۔ وہے پنوں ء اے گپت اش کت آئی مارت
کہ بزرگیں سوداگر ء حاترا من اگاں دوسے روتج ء راہ ء بہاں
من ء پُچ نہ بیت۔ اگاں کارے پہ جوانیں راہ بند ء ببیت
آئی پچے شتر پچے بوت کنت۔ بے پنوں ء دربار ء مردمان
پنوں ء راکشت کہ تو بھیمور ء مرو۔ ترا باید انت کہ پمیرا
کاگد و کلاچ کمن و چہ سستی ء پسر بلوٹ۔ جے بہر پنوں ء
مات ء اوں رستگ آئی قاصد کت کہ پنوں تو پُچ جاہ ء مرو
بہن ء مال برسنت کہ ناں تو مرو ! اگاں آو دے واجہ ریش
اصرار کن انت گڈا وتی براساں مودا دیم ہے تو وت مرو
بے بہن ء گشت کدی یلے ء را بے مجنوں ء بوتگ سستی

ۛ را بے کہ پنوں ۛ و کہ کس ۛ کارنے ۔ و ہدے پنوں ۛ اے
 گپ اش کت بھیمتور ۛ روگ ۛ تیار بوت ۔ باز روتج و شب
 تران و گردان و سفر ۛ پد بھیمتور ۛ سربوت و گون و ہمبراں
 سستی ۛ باغ ۛ تھا بوتک و نشت ۔ باز روتج ۛ بے وابی و سفر
 ۛ سوب ۛ پنوں بے واب و ژندات و آیارا را آرام درکرات
 ساربانان اشتریل کنگ انت و وت اوں و پنگ انت ۔ پچیس اشترال
 سستی ۛ باغ ۛ را پچ و گوج کنگ نباء کت ۔ اشتر سستی ۛ باغ
 ۛ چرکائیاں کہ باغ ۛ چوکیدار ۛ چم اشترال کپت کہ بے ترس ۛ درپک
 و سبزیاں پاشگ ۛ اتان ۔ و ہدے آئی چم پنوں ۛ ہمبراں کپت کہ
 بے ترس ۛ واب ات انت تچان ۛ سستی ۛ کراشت و آیا گشت
 سستی بی بی باغ ۛ تنہا کاروانے ۛ بوتکگ و آوانی اشتر باغ ۛ
 و رگ انت سستی ۛ اے گپ اش کت پہ زہر پسہ دات کہ بروپہ
 کردم و لٹ ساربانان بجن و آوانی مگروری ۛ در بکن ۔ سستی ۛ نوکران
 کردم و لٹ زرت و پنوں ۛ ہمبراں جگ نباء کت ۔ بے گناہ و
 بزگیں ساربان گریوگ ۛ لگتاں و آیاں فریات کت کہ ما بے گناہ اں
 سے سرا پرچے تو ظلم کنگے ۔ اے اشتر سے نہ انت اے اشتر پنوں
 ۛ ملکت انت ما پنوں ۛ نوکر و کلام اں و ہدے سستی ۛ چہ ساربانانی
 زبان ۛ و قی چانی روک پنوں ۛ نام اش کت و ش بوت و آیا ایشان
 جگ بند کت ہما ساربان ۛ کہ پنوں ۛ نام گپتگ ات آیارا سستی
 ۛ مذک مال دات و گشت من پہ ہے نام ۛ زبڈگاں من پہ ہے نام
 ۛ بے واب و بے آراہاں ۔ اے باغ چھی انت منی مال و جان بھی پہ

ہے نام عے واب و بے آرامان۔ اسے باغ چہ ات منی مال و جان بھی
پہ پنوں ء پچ نہ انت آئی منزل منی چہانی تھا انت داکیں آیا مگنڈاں
من ء قسار و تلم ہیر نہ اپت۔

سستی گوں ہے ساربان ء ہموداں اٹک کہ پنوں واب ات
وہے سستی ء چم و تی محبوب و دوستیں پنوں ء پکت آگیشتر بے سار
بوت و پہ گنوکی پنوں ء گرد ء پکڑگ ء بناء کت سستی ء و تی کلام
و مولداناں کار و ہذمت ء جت و و ت پہ نان و و رگ ء رد ء
انتزام کنگ ء شت۔

وہے پنوں چہ واب ء پار اٹک آیا ہر یکے ء چے جت
کت کہ سستی کئے انت ؟ سستی کہا میں ؟

وہے سستی اٹک و پنوں ء آٹھارا ویست پہ سستی ء رنگ
و درد شہم ء بے سار و مجنوں ء بے سدھ بوت۔ واگ و تیر دل
بند ء ایر شت وہے سستی ء پنوں ء بے تاہیر و بے ساری مار
آئی کرتا اٹک و آٹھار گشت کہ تو گد شردانی پچ و گداں پوش و گورا
کمن و ہر کار انچوش و بے رنگ ء کمن کہ گد شرد کن انت ہر پچے
کہ ترا کمن شہزادگ نہ یکھیت و مزانت بلکین بڑا گد شردے بلکھ
انت و بزانت انت۔

پنوں سستی ء عشق ء بندیک ات پشکہ آیا و تی بار شاہی گد
و پچ در کنگ انت و سستی ء واگ ء سرا گد شردانی گد و پچ
گورا کنگ انت و گد شردانی و ر ء کار و ہذمت ء دز گلاٹیش بوت
پنوں و تی ہمبرا میں ساربانانی سارا اٹک و پنوں ء گشت کہ

شا

اے منی ساربان و ہمبلمان !

شما پداپکج ء دواتر بہ ات و منی براس و سنگتاں پھلیں درت
و سلام ء پداچرش بکش ات کہ لون پنوں پہ قسمت شمارا برست
من ء رامنی تقدیر ء عشق ء دوار ء آورتگ و ماہ گونگ ء مہرانی
بندگی کنگ زاناں چہ ازل ء منی قسمت ء ہمیش ات۔ من
بے وسال ! آواں بکش اکاں شمارا منی یات بہ ایت تامن ء
بے راہیں مسافرے بزاں ات و بہ من دُعا بکن ات۔
من وتی داہگ ء کوچک ء بوتک و نشنگاں ہڈا بکنت کہ منی
بکراوں ہڈاں ببات۔ شما اللہ ء میار ات من ء اوں اللہ ء
امان ء بکن ات۔

وتی ہمبلماناں اللہ ء امان کنگ ء پدا پنوں سستی ء کراک
وگون سستی ء گشت "منی ساہ ء بدل پج بکر مکن من ترا بے یل نہ
دیان نہ رواں" من تئی سیلہیں ملگورانی بندگی بوتگاں۔

سستی ء پنوں ء راگون وت وتی لوگ ء آورت و وتی گدشوں
مات دپت ء گون پنوں ء را دست و دروت و پتجاری کنائنت
دہدے سستی دروازگ ء کرا سر بوت آٹیا پہ شا دہی کندان ء شت
ومات ء را امبازاں زرت و گشت ماتی منی مات پچار اے چنیں
ڈولداریں جوانیں گد شودی زہگ انت من پج وڈ گشت نہ کناں کہ
واجہ ہڈا ء اشپارا منی مٹ کنگ و دیم داتگ بلکیں توام اشپ
پمن دوست بکنے "ا و منی سالونک جوڑ ء بکن ات"
مات ء پنوں ء رنگ قد و بالا و دیست آٹیا جُست کت تئی ذات

کاکسب چی انت ؟

پنوں ء پسہ دات منی نند جابہ پکچ کمران انت من گد شودین
 بوچے آل - سستی ء مات ء را پنوں سکت دوست بوت آیا گشت
 شرانت ماترا واتی کترا دارین و کار اول پرایس تو آپ سرا گوں
 دگہ گد شوداں گد بشود۔

سستی ء رندا پنوں ء را گشت تو چرت من ہرچی کہ منی مات
 بہت گش انت تو انچوش بکن ۔

پنوں ء سستی ء مہر و واہگ ء ردا آپ ء سرا گد شودگ ء
 کار بناکت سستی ء پنوں ء را سر و سوچ کت کہ تو انچوش
 کار بکن کہ کس ء را پنج شک بہیت تو پکچ ء شہزاد گے ۔
 دگہ گد شود چہ پنوں ء کار و رنگ و تب ء سکت و شات

انت و آواں سستی ء بہت اول چہ پنوں ء سکت و شات انت
 آخر کسم ء مردانی گشتن ء پد سستی و پنوں ء عاروس ء چن و لایخ بنا
 بوت ۔ سستی ء دز گہاراں سبئیں شپاں صوت و نازیک جنگ بناء
 داشت تا وہے کہ ہما مبارکیں شپ اہک دستی و پنوں یک دگرے
 بوتگ انت و اشانی نکاح بوت ۔ دوئیں تیگیں ارواہ ہوار بوتال و کس
 ء نہ گشت و نہ یکہمت کہ اے شپ روچ بہیت ۔

پنوں ء سستی ء وطن بھسور ء فقیری ء را چہ پکچ کمران ء حاکی
 ء جوان تر یکہمت ۔

بوچیں ساربان وہے وتری ء پکچ کمران ء سر بوتگ انت و
 آواں اے ہبر شنگ کت کہ نول پنوں ء ماڑی ء شہم شت پنوں

گد شودے و عشق و بندگی بونگ ووت اول گد شودے جوڑ بونگ
ہے بھر پنوں و مات و را سر بوت آیا پنوں و جنال و گریت و
وٹی پٹ سنگ انت و پریات کت و پنوں و براسانا گشت کر
پہ ہڈاں بروات منی پنوں و را بیارات و

پنوں و دو برات انت یکے عمر و دومی قمرات اسے ہر دوزن
مروک سرچار و زوراکیں مردانت عمر و قمر و مات و رزا و پد بھجور
و کشک گت و منزل جنان و بھجور و سر بوتگ انت و ہرے گد
شودانی نز و رنگ انت دُساں پیسر چم پنوں و کپت انت پنوں
وٹی براتانی کرا اتک و پنوں و گشت منی براساں اداوت و چوش
پیشردار ات کہ مایکچ مکراں و شہزادگ اں - براسانا مذن پنت و
سوچ و پد پنوں و لوگ و آورت و ہر وڈیں خاطر و شرف و ات وڈ
وڈیں ورگ و تمام و بست و بند بوت۔

براسانی دلہی و شوق و رد و شطرنج و اول انتظام کنگ
بوت - صحب و سرا پنوں وٹی براس عمر و قمر و کرا اتک و آیا پہ
عاجزی گشت کہ من و اہج سستی و مہ سندات و جاکن ات
شا پدا پکچ و واتر بے ات براساں چم ظاہری و و دلہی دات
کہ ہرچی کہ تو گشتے ہا وڈ بیت - مٹے شاد ہی تئی شاد ہی انت تو کہ
گشتے ماکٹے اں کہ پہ زور ترا پکچ و ببران و ہرے سستی و را مالوم
بوت کہ پنوں و براس پنوں و برگ و اتک انت - تہ آں سکت
زہیر وار بوت - سستی و گیگ و ہے تاہیریں دیم گوں پنوں و

چارگ نہ بیت و پنوں ء سستی ء را دلبدی دات و گشت
 منی سستی من ایچ ترا بجئے وور و جاناں ۔ رونج اگاں و برکت
 ء در بیئت اوں پنوں ایچ تر گسترے بوت : کنت و چہ اسے دوار
 ء ور شکت نہ کنت ۔

پنوں ء مہانیں براساں عاروسن ء شادی ء یک شادی دیوانے
 کنگ ء واہگ پد رکٹ ۔ شب ء زیر و نان ء انتظام بوت ۔ پنوں
 ء براساں پیسر ء ہے گپ ٹاہنگ ات کہ بے سڈھ ۔ سار کنوکیں
 دارو ء درگاناں ہوار کین و پنوں ء گوں ورت بریں ۔

وہدے ورگ داری بناء بوت پنوں ء براساں پہ مدن ہزاری پنوں
 و سستی ء تالب و کاشی ء تھا بے سڈھ کنوکیں درہان کٹ ۔ ورگ
 ء پد سستی و پنوں ء سرا بے ساری و بے ہوشی ء مچاں بنگ بناء
 کٹ و ہر دوں وقی جاگہاں بے ہوش بوتگ انت ۔

پنوں ء براساں دلیست کہ پنوں و سستی ہر دو ۔ بے ہوشی انت آواں
 پنوں ء را زرت و اشتر ء سرا کٹ و سستی ء را ہماں یلات و دیم
 پہ کچ کمران ء راہ پکتگ انت ۔

پکچ ء رگ ء پد پنوں ء را بندی جاہ ء بند کنگ بوت صبح
 ء سرا وہدے بھجور ء سستی چہ واب ء پاوانک و آئی ہوش برجا
 اتک آئی پنوں ء را ز دلیست سکت بے چین و بیقرار بوت و دریں
 گیاں زاتمکار بوت کہ بلوچاں گوں من دکا کٹ و پد شکتی پنوں ء را
 برت ۔ سستی سکت ملور بوت چہ خنالی ء آئی دلبدان آسے و دسی
 ات و چتاں ہوں ء ارسر شلانات ۔

آیا پریات و گریت و گشت -

اے الہا بلوچاں پرچے گوں من چوش کُت و منی چتانی روک پرچ
من جاکت کجا برواں؟ کیا جُست بکناں؟
کہ پنوں کجا انت -

اے منی ابل من و ہمودا سرکن کہ منی پنوں ہمودا انت - منی ساہ
منی اروادہ پنوں انت من بے پنوں و نباں -

بازیں سوتج و زنگ جگ و سستی و ہجے واہگ کُت کہ پنوں
و شوہار و پیکج بکران و روان - سستی و دتی واہگ مات و دیارن
کُت بے مات و گرہ نیگیں چٹاں پسہ دات سستی و تاچو بے تاہیرکن
چوش کن کہ دنیاٹے تہا بنامی مئے سرا بہ ایت - ہڈا بنانت کہ کم پرچ
پرچ کجا اٹنگ انت کہ اشاں پنوں و رابرت - اگاں اے مہان
بنی آدم بہوتے ناں اشاں چوش نہ کنگ ات بے آ دولت بوتگ
انت -

تو کجا پنوں و ورگیجے؟

زاناں تہی قسمت و ہے است کہ تو کم و جستر و بدرش
سستی و پسہ دات!

مات تو نزانے کہ منی دلبند و چنیں آسے روک انت اے آس
و کنگ و درمان بے کہ پنوں و گندگ و دگہ پرچ بوت نہ کنت - من
الہا یوں! گوں ہے گپ و سستی چہ دتی جاہ و در اٹک و سروت
دیہ پر پتن کران شت - راہ سراہرکے کہ دوچار بوتگ آیا پنوں و
جست کنت و ہرے پسہ نہ رستگ ات تہ سستی و گرہنگ ات و

آزمان سرا ز رنگ ات چار کنڈء جنگل و گیا باناں پنوں پنوں کنان ء
 سستی سروت روان ات سستی ء کوکار و گریر گان تہا جگر بندیں
 ریمان ات ۔

آئیآ برے بلوچانان زاہ و بد کنگ ات کہ پنوں چہ آیا سنگ
 ات ۔ سستی ء برے گوات ء را کلہودات و گشتک ات کہ پکچ ء برو
 منی دلبر ء را احوالاں بدے کہ ابید اپر تئی یات و تئی نام ء منی زبان
 و دل ء درگہ پیمچ نے ۔

من ء جھبھور دوست نہ بیت اپہ ہڈائی منی حال ء سہی ہو ۔
 من بے ترا زندگی بوت نہ کنان ۔

سستی جنگل پہ جنگل ات نئے واب نئے آرام بس پنوں ء نام
 ء چپال سستی گرہان و سر جان ء یک جنگلے ء رست کہ ہمود ایک
 شوانگے وتی رنگ ء چارینگا ات ۔

سستی شوانگ ء گشت ء شوانگیں براس ! من ء سوچ کن
 کہ پنوں کجا انت ؟

من ء کس سوچ نہ دنت کہ پنوں کچ انت ۔ من ء بے پنوں
 ء نہ بیت تو من ء پنوں ء حالان بدے واجبہ ہڈا تئی سراوتی خصال
 گواریت و تو شات بے ۔ من سستی اس والی ء جھبھور ء را حکماری
 بے پنوں ء پنوں ء جتائی دگماں من ء اے حال ء سرکٹ ۔

من نان و آپ ء درگہ دن دانگیں پکچ ء سربناں پرمن
 آپ حرام انت من پکچ ء آپ ء وراں ۔

گوں بے گپاں سستی ء آبت کشت و مرگ ء باہوٹ بوت و

پہ اے جہان و سوچا کیں گماں در آہک و واجہ ہوا امان و ابد و اب
عشت۔

شوانگ و چاں ارساں لڑ بست۔ آغیا مارت کہ اے پکیں دے
و بانگ ات اے شہید انت شہید و کس نہ شودیت۔ پشک شوانگ
و سستی و راگوں گد و پچاں کنڈ کت۔ ملا رکاں واجہ ہوا و حکم
سرا نماز و جنازہ و نت و شوانگ سستی و کبر و سروں و نشت
و دے پکچ و پنوں و ہوش برجا اتک و آغیا و تارا چہ سستی و
دور مارت آغیا زانت کہ من و را برا ساں بے سدھ کنگ و ادا
آؤرت پنوں و را و تی برا ساں سراسک زہر اتک و آلی کینگ روان
بوت پنوں و سستی و را یات کنگ و گریگ ات۔ ہر و عدا سستی
و ماہیں دیم پنوں و چاں ات۔

پنوں و سبکیں گوات و کول و را اے کلہو دات کہ

اے صبا تو سستی و را دیئے سلام

بے گناہ و بے خطا انت تئی کلام

پو بگش کت زاماں مارا جتا

اے دل و حالاں چے مالوم انت خدا

زندگاں من مردگاں چے بد تراں

بے تئی کا زاماں من زوتاں میراں

ہے کلہو و پد پنوں و آہے کشت و چہ ماڑی و در آہک و بھو

و نیمکا و تی سستی و شوباز و راہ کپت۔ و دے پنوں و مات و را

اے بے و ساہوت کہ پنوں سستی و شوباز و بھو۔ و نیمکا پاواں

سرگمیت آپنوں غ پششت ء شت و آٹیا پنوں ء راگشت پہ ہوائ
 پدا ماڑی ء بیا — منی پیری ء سرا بڑگ بکن - من ء برباد بکن اکال
 منی شاد ہی ء گزندگ نہ لوٹے من ء برباد و گار بکن - من ترا دل زند
 ء اے وڈر گزندگ نہ لوٹاں پنوں ء وٹی مات ء راپسہ دات -

منی تنگیں مات ! من چشین براس بٹے نہ دیتگ کہ براس ء راگم
 واندو مانی باہوٹ بکنت - براساں من ء راپے دیدو کاں زہر کت -
 براساں من ء راپے منی منزل ء جاکت -

براساں منی زندگت مال کت -

نوں ہے براس اکال منی پاواں آہنی زمزلی اول ہند انت من
 زمزلیاں سنداں و بھجور ء رواں - ہا سستی ء واسے کہ منی سینگ
 مگر کہ انت من ہمایے در ء سرا مرگ لوٹاں -
 وہرے مات ء دلیت کہ دگر پج وڈنیست -

آٹیا پہ گریوگ گشت منی دوستیں پنوں ہڈا بڑانت باریں پدارتا

گنداں کہ ناں -

پنوں چہ ماڑی ء دؤر جان و پریشان سروت - راہ کپت و بھجور
 ء نیمکا گام جان بوت ہر کے کہ دلیت چہ آئی سستی ء جُست ء کت
 پنوں ء گوں ڈنگر و دار و گوات ء اول سستی ء جُست کت دکلہو
 دانگ کہ برو سستی ء بگش ات اے قسمت ء لیشب بوتگ سستی ء
 حال ہرات کہ من پہ شاد ہی گوں تو دینگ ترانے اول نہ کت کہ من ء براساں
 اے ء سر کت من نرانت کہ چوٹن بیت و من گم و جتائی ء نجاں
 گارباں من بے تر بناں - بے تران چو ہاں زندگیں مردما اول کہ مُردگ

انت

گر یوان و کوکار کنان ، پنوں جاناہ و رست کہ سستی و قبر انت
شوانگ سستی و قبر و سرون و نشنگ انت ۔

وہرے پنوں و قبر و را ولست آئیا شوانگ و راجست کت
کہ اے مسانر کت انت اے چون ادا داب انت اے کت انت کہی
پاد من و دنیا نہ برگ انت ۔ من و چہ اے قبر و دیشیں بوئے آگ و
رنگ انت شوانگ و پسہ دات !

اے نہ حورے نہ ملا ہے و نہ پری یے ! بلکین اے یک بنی آدمے

و قبر انت ۔

اے یک جنیں آدمے و قبر انت کہ اداں اک پہ سرار سنگ
ات و ایشی زبان و سرابے کہ پنوں و نام و وگہ پنج گپ نیست ات
پنوں و نام و ورد و پنوں و گندگ و ارمان و ایشی ساہ دات البتہ
مرگ و پیسر ایشی چوش گشت کہ منی نام " سستی " انت ۔
وہرے پنوں و اے گپ اش کت آئیا کوکار کت و گشت ۔
اے واجہ ہدا ۔

نوں منی زندہ بے کار انت وہرے منی و لبر و وقی جابمند جوڑ کت
من و اوں زندہ لوٹیت من و منی و لبر و کرا و لبر ۔ نوں من نہ لوٹاں
شہر و بڑواں ۔

ارمان — ارمان کہ من سستی و را آخری و حد و نہ ولست
آئی دیدار و واسطہ بے تاہیراں ۔

منی برساں گوں من و خاک کت ۔

منی دلبر پہ مڈائی یک برے من و بچارتیں۔ واجہ مڈاء ترا قبر
 کت و من و قبر سرا آؤرت اے چین سامت انت پن
 چہ پنوں و گت و حال و شوانگ حیران ات۔
 انخوش گش انت کہ چہ پنوں و آہ و پریت و سستی و قبر بچ بوت
 و پنوں ہے قبر و تھا کار بوت و درمیں تا ابد یک و گرے اسازی و
 سر بوتان۔

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

الذين هم خلائفنا بعدنا
في كل زمان ومكان

اللهم صل على
سيدنا محمد وآله
الذين هم خلائفنا
بعدنا في كل زمان
ومكان

اللهم صل على
سيدنا محمد وآله
الذين هم خلائفنا
بعدنا في كل زمان
ومكان
اللهم صل على
سيدنا محمد وآله
الذين هم خلائفنا
بعدنا في كل زمان
ومكان

اللهم صل على
سيدنا محمد وآله
الذين هم خلائفنا
بعدنا في كل زمان
ومكان
اللهم صل على
سيدنا محمد وآله
الذين هم خلائفنا
بعدنا في كل زمان
ومكان

اللهم صل على
سيدنا محمد وآله
الذين هم خلائفنا
بعدنا في كل زمان
ومكان
اللهم صل على
سيدنا محمد وآله
الذين هم خلائفنا
بعدنا في كل زمان
ومكان

اللهم صل على
سيدنا محمد وآله
الذين هم خلائفنا
بعدنا في كل زمان
ومكان

پہچار کی

بلوچی اکادمی و ستریں لوٹ اور کوشش دست اثر، انت کہ بلوچی
زبان و خدمت و بہ کنت۔ اور بلوچی لوزانک، فقہ اور شہر ال
نزد آریٹ۔ اسے روا اکادمی داں مروشی تمان و تی و س و پہلیہ این
جہد کتنت۔ راج و عہدی شہر دستان اور قصہ نزار تو چاپ
کنغ بیتنت۔

واجه اکرم صاحب خان و کتاب یات و سوغات، دے ہے
لوٹ و وس آنی یک بہے۔ بلوچ آنی زند و مطلق ایو کہ دچہرو
زیم و اسپر نہ بیشغت۔ بلکن ساز و زمیل دے آمانی امراہ بیشغت
جنگ و جھیر طانی پچی و دوستی و عشق و پہچار دے آوانی راجی زند و
پہر بیتنت۔

واجه اکرم و اسے کتاب مے زند و ہماں پہنار و بارہ و
انت کہ آنی تعلق گوں عشق و دوستی و انت۔ آل قصہ و پیرا کہ
واجه اکرم و تی کتاب و تہا نزار تگنت۔ آہاں شہرچی و مے
چاپ کتیں گہتیں دوہی کتاب آنی تہا ہم اور انت۔ پر ہے
میں قصہ آن و یکجا یک کتبے و تہا واجہ اکرم و نزار تمان

ۛ نزارگ ۛ ردا واجه ۛ المی باز محنت کته بلے که جے قصه آنی
 باروا بازین زانده این مژدم دگه پیرا دینت - پر سجه این راستی
 و درستی آنی باروا اثرما رند ۛ والنوک چی ۛ گشته کفنت لے
 دمان ۛ مے کار هر پچار او پیرا ۛ را دیما آرغنت - په مثال بلانی
 ۛ باروا اینتیں مژدم قول ۛ پچار ۛ کفنت و چنکه کژدے مژدم
 آنی حال انت که امیر چاکر ۛ شہ مرید ۛ بھنگ واریتو گوں
 آلی ۛ مگ آنی سودا جته او پینچوں حالی وتی کته - بلے اے باره
 ۛ مارا پچ گشتی نیں -

واجه اکرم صاحب خان ۛ دتی کتاب ۛ تها بلوچستان ۛ ہرتک
 او تمن ۛ قصه نزار گفنت - کہ اے ستا ۛ ہیرے مے کارا لوک
 ملا فاضل یا بالاپچ ۛ پچار دکنائینگ نیں - بلکن مے اصلیں کار ملا فاضل
 او بالاپچ ۛ یکجائی ۛ گوں وتی والنوخ آل پچار وکنائینگ انت -
 امیت انت کہ مے والنوخ اے کتاب ۛ را و انت او
 رندا مارا وتی سوچ و صلاح ۛ مشرف دینت

عزیز محمد گبٹی

جنرل سیکرٹری بلوچی اکیڈمی